

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2015

Núm. 11

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 13 d'octubre de 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) **Pregunta RGE núm. 6758/15, presentada pel diputat Sr. José Vicente Mari i Bosó, del Grup Parlamentari Popular, relativa a diàleg amb les acadèmies de formació. 379**
 - 2) **Pregunta RGE núm. 6947/15, presentada per la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a declaració d'emergència de l'emissari de Talamanca. 380**
 - 3) **Pregunta RGE núm. 6759/15, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació ciutadana en l'elaboració d'una normativa. 381**
 - 4) **Pregunta RGE núm. 6760/15, presentada per la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rescat de la ciutadania. 382**
 - 5) **Pregunta RGE núm. 6762/15, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat jurídica. (Ajornada) 384**
 - 6) **Pregunta RGE núm. 6765/15, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a valoració de la introducció de la LOMCE. 384**
-

7) Pregunta RGE núm. 6773/15, presentada pel diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a oficina antifrau. (Ajornada)	385
8) Pregunta RGE núm. 6763/15, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resolució dels problemes en matèria de depuració i subministrament d'aigua.	385
9) Pregunta RGE núm. 6753/15, presentada per la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a delimitació de costes.	386
10) Pregunta RGE núm. 6761/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència en matèria de turisme als consells insulars.	387
11) Pregunta RGE núm. 6767/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a cànon de sanejament d'aigües.	388
12) Pregunta RGE núm. 6772/15, presentada per la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a llengua de signes.	390
13) Pregunta RGE núm. 6774/15, presentada per la diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a retorn dels drets dels treballadors de les administracions públiques. (Retirada)	391
14) Pregunta RGE núm. 6766/15, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a implantació de la tercera llengua en educació.	391
15) Pregunta RGE núm. 6764/15, presentada per la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cent dies de govern.	392
II. Interpel·lació RGE núm. 6347/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a negativa del Govern a complir amb els acords firmats en relació amb el pagament de la carrera professional sanitària.	393
III. Moció RGE núm. 6627/15, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 6630/15, presentat pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nou model de l'Ens Públic IB3, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5426/15.	398
IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5970/15, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem Illes Balears.	409
V. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades, sobre règim d'incompatibilitat dels diputats.	421

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, començarem la sessió d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 6758/15, presentada pel diputat Sr. José Vicente Marí i Bosó, del Grup Parlamentari Popular, relativa a diàleg amb les acadèmies de formació.

Primera pregunta, RGE núm. 6758/15, relativa a diàleg amb les acadèmies de formació, que formula el diputat Sr. José Vicente Marí i Bosó, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. José Vicente Marí.

EL SR. MARÍ I BOSÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Treball, hasta ahora usted era el verso suelto de este govern que se llena la boca de diálogo, pero no lo practica. Usted practicó el diálogo las primeras semanas de legislatura con el sector comercial, lo hizo bien y los resultados fueron positivos para la comunidad. Sin embargo, ahora parece que usted ha decidido unirse a la conga de la imposición que encabeza la presidenta del Govern enfadando a todos, a los funcionarios, a los sanitarios, a la mitad del personal docente, del sector turístico, a la prensa extranjera, a los propietarios de inmuebles, a los socios del Govern, a los que se enfadan de verdad y a los que se enfadan de mentira, a los que quieren ser socios del Govern, porque adoptan decisiones de gasto e incremento exagerado de impuestos sin hacer el plan de eficiencia que le reclaman, y ahora añade usted a las academias de formación y centros de barrio y a los ocupados y desocupados que utilizan los cursos de formación para acceder al mercado de trabajo y mejorar su cualificación.

Y digo parece, y por eso le pregunto, ¿qué diálogo practicó con carácter previo a su decisión del 25 de septiembre de eliminar la línea de financiación de cursos de formación para ocupados y desocupados en nuestra comunidad?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Marí, gracias, además, por sus palabras reflejando el diálogo que hemos tenido con todo el sector y que ha fructificado como también fructificará en la materia que nos ocupa y gracias por su preocupación al respecto.

Nos hemos reunido con las academias en diversas ocasiones, la primera el 23 de setiembre por parte del director general de Empleo y Economía, y yo mismo, el día 1 de octubre, con el propio director, para calendarizar sus propuestas y mejorar la formación, que es lo que nos importa de nuestros desocupados en estas islas, hacer un mapa coordinado en esa materia reuniéndonos las veces que haga

falta en ese diseño permanente que vamos a tener en el mapa de formación profesional para el empleo.

Por tanto, sí nos hemos reunido, sí nos seguiremos reuniendo la semana que viene el propio director para ese calendario que nos han propuesto las propias academias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. José Vicente Marí.

EL SR. MARÍ I BOSÓ:

Ya veo, Sr. Conseller, que no ha dialogado con nadie, al menos eso dicen las academias de formación y centros de barrio, y ha adoptado unilateralmente una decisión directamente y puramente ideológica, cambia una cosa que funciona por la incertidumbre de asumir la formación a ocupados y desocupados exclusivamente en centros públicos de FP y excluyendo a muchos ocupados y desocupados que tienen problemas de acceso a cursar formación profesional en nuestra comunidad.

Los certificados de profesionalidad han permitido a muchos desocupados en nuestra comunidad a encontrar trabajo y mejorar la cualificación de muchos ocupados. Hoy, usted, hace recortes y elimina de un plumazo una línea de financiación de 10,5 millones de euros entre 15 y 17, ¿para qué?, para que la consellera de Hacienda pueda declarar indisponibles esos fondos en 2015 que ascienden a 6 millones de euros.

Hoy usted hace recortes porque en su resolución de 22 de septiembre, punto cuarto, eliminando la línea del fondo de garantía juvenil elimina también los fondos destinados a dicho programa, ¿para qué?, para que la consellera de Hacienda pueda declarar indisponibles, como así refleja el punto cuarto de la resolución, dichos fondos.

Sr. Conseller, rectifique y mantenga esta línea de financiación de cursos para ocupados y desocupados en academias de formación y centros de barrio porque para ellos es mucho más importante esto que usted quede bien con su propia ideología.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sr. Marí, si como conseller de Hacienda se hubiera reunido con las academias sabría que su principal preocupación es la liquidación presupuestaria desde las convocatorias desde el 2010, desde el 2010 se les adeuda más de 6 millones de euros y ustedes me gustaría ver...

(Alguns aplaudiments)

... por qué no les explica eso a las academias. Su principal preocupación en esa reunión que hemos mantenido para recuperar el diálogo, ese diálogo que usted no tuvo con ellas. Primera reunión, su preocupación esos 6 millones de euros.

Me sorprende y me alegra, también, que le preocupe la formación, a nosotros también, quien la imparte, pero también quien la recibe. Y ese quien la recibe son los desocupados de nuestras islas y ese quien la recibe es como se va a desarrollar la formación profesional, esa formación profesional que no ha sido coordinada desde el SOIB, por la Conselleria de Educación, a pesar de que en la legislatura pasada estuvieron juntos. Todavía no han ofrecido un mapa para formación profesional adaptada a los desocupados, no ponemos en riesgo ninguna convocatoria, todos los fondos de desocupados son fondos, gran parte de ellos, son fondos finalistas, como usted sabe.

Por tanto, van a ser ejecutados para no perderlos porque si hablamos de perderlos podríamos hablar de los 22 millones de euros que dejaron ustedes para ejecutar que no pusieron en marcha y el riesgo que corrían. Podríamos hablar del sector náutico, de la formación que han pedido y que nunca se ha impartido y que hoy daría oportunidades de empleo a muchos de nuestros jóvenes. Me alegra que se sumen a este discurso y que les preocupe la formación para el empleo. A nosotros, por supuesto, también.

La garantía juvenil de la que me ha hablado, más de 5 millones de euros y ustedes no sacaron ni una convocatoria. Nosotros la semana pasada 5,7 millones de euros de garantía juvenil para nuestros jóvenes de nuestras islas, ustedes 700.000 euros...

(Alguns aplaudiments)

... en una convocatoria con cero solicitudes. 700.000 jóvenes, 700.000 euros, cero solicitudes. 300 jóvenes inscritos en la garantía juvenil por parte suya, 300 inscritos en un año y medio, en 100 días llevamos más de 600 inscritos en la garantía juvenil. Nos preocupa la formación de los desocupados, por eso la incorporamos en todos los programas, programa de más de 45 años que presentamos la semana pasada lleva formación incorporada, programa de garantía juvenil lleva formación incorporada. Nos preocupa la formación, hemos sacado...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, su tiempo se ha agotado.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

... todo el dinero disponible en materia de formación profesional y me alegra su preocu...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 6947/15, presentada per la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a declaració d'emergència de l'emissari de Talamanca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 6947/15, presentada en substitució de la RGE núm. 6756/15, relativa a declaració d'emergència de l'emissari de Talamanca, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom, senyors diputats, senyores diputades. Bé, té un nom curiós, però no cal confondre'l, un emissari és un tub submarí que expulsa les aigües residuals d'una depuradora després d'un tractament primari, té la missió d'expulsar la femta lluny de la línia de costa i a ple mar. Les substàncies que sorgeixen de l'emissari s'eliminen ràpidament a causa de la llum solar, la salinitat i pel fet que són assimilades per algues i altres espècies.

No obstant això, quan el tub, l'emissari, es trenca les aigües residuals no es transporten a prou distància i arriben a la platja en forma de taques fecals. Sí, això és exactament el que passa contínuament a la platja de Talamanca. Un emissari submarí amb trenta anys d'antiguitat que ve donant problemes des del 2006, fa ja dues legislatures. Fins i tot el Govern del Partit Popular va rebutjar la seva tramitació d'urgència.

A dia d'avui tenim dues opcions, una, deixar que el Ministeri de Medi Ambient dugui a terme el nou emissari juntament amb la construcció de la nova depuradora de Vila, que no estaria enllestida fins al 2019, o bé, la segona opció, seria una declaració d'emergència que permet retallar a la meitat el temps de tramitació.

És per això que pregunto, quines mesures pren el Govern per declarar les obres de l'emissari de Talamanca d'emergència per així reduir el termini de tramitació per a la seva execució?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Bon dia a tothom. Bon dia, diputats i diputades. Jo crec que el primer, i la preocupació principal d'aquest govern, és el focus, l'origen, la depuradora d'Eivissa. Aquest estiu s'ha tret a licitació la depuradora i, per tant, el problema principal és la qualitat d'aquestes aigües que abocàvem a través d'aquest emissari. L'emissari és un problema, sí, però evidentment la qualitat de les aigües que abocam amb aquest emissari ho és també. Per això, aquest hivern es faran actuacions a la

depuradora d'Eivissa per valor de 80.000 euros, per intentar millorar el que treim a través d'aquest emissari.

També aquest govern ha mantingut la iniciativa del Sr. Company que va prendre de la vigilància de l'emissari a través de vaixells, a través de boies que senyalitzen per evitar les ruptures a través d'àncores. Hem mantingut també tot aquest sistema i hem apostat clarament per fer el projecte, no hi havia un projecte redactat per canviar l'emissari. L'emissari s'ha de canviar, com vostè ha dit bé, té més de trenta anys, per tant, la seva vida útil s'ha acabat. Aquest estiu hem tengut un problema clau amb una brida que ens ha ocasionat les diverses ruptures, aquest hivern se substituiran les brides necessàries per a l'estiu que ve no haver de patir d'aquesta manera com hem patit aquest estiu.

L'important, però, ja s'han gastat 126.000 euros en la licitació del projecte executiu de l'obra, l'important és que hem declarat l'obra d'urgència, per tant, la reducció dels terminis en la seva tramitació ambiental i el traçat. Evidentment, no és el mateix una obra d'urgència, que és com està declarat ara mateix en el darrer consell de l'Agència Balear de l'Aigua, que, per cert, no hi havia la partida reservada, com el Sr. Company havia dit, per a Eivissa, però ara sí que hi ha la partida, com a mínim, per redactar el projecte, que sí l'estam fent.

Evidentment, però, la declararem d'emergència si així els informes i així els tècnics ens ho demanen. Ara mateix està declarada d'urgència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la diputada Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. Conseller. Demanem major responsabilitat i implicació política davant la inversió d'unes infraestructures tan necessàries com són els tractaments residuals de les aigües. La manca de previsió i de planificació per a la renovació d'una obra com l'emissari de Talamanca, i com tantes altres, ha estat absoluta. No fa falta recordar el problema que suposa per a una illa que viu del turisme i de la seva imatge, a més del que implica per a la degradació d'una zona de posidònia cada vegada més amenaçada.

Confiam que el Govern actual, i el conseller en particular, sigui recordat per la seva implicació i la seva voluntat per resoldre problemes que arrossegam durant tant de temps.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sí. El compromís d'aquest conseller..., ja ha estat dues vegades aquest estiu a Eivissa, vull dir, fem la broma des de la conselleria que a Eivissa em teniu en nòmina, per la sequera i

pel tema de les depuradores, un tema d'infraestructures necessàries com la falta del compostador per tractar els fangs. Eivissa és una illa de primera, però les seves infraestructures no l'acompanyen i el repte d'aquesta legislatura és planeja-les perquè aquest futur pròxim la qualitat de vida dels eivissencs no es vegi tan compromesa com aquest estiu.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 6759/15, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació ciutadana en l'elaboració d'una normativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 6759/15, relativa a participació ciutadana en l'elaboració d'una normativa, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Consellera de Participació, el Partit Popular va posar en marxa l'anterior legislatura nous mecanismes de participació ciutadana per afavorir la participació de la gent en les decisions que es prenen per part del Govern. Així, l'any 2012 va posar en marxa un canal de participació per la web per a tramitació de normes, perquè la gent pogués accedir telemàticament als projectes de llei i de decret.

En aquests cent dies de govern observam que només s'ha publicat en la web de participació alguns projectes normatius, alguns sí, alguns no. Quin criteri segueix la Conselleria de Participació i Transparència per donar participació a la ciutadania, polítics, tècnics? Per què no es publiquen totes les normes o els projectes que se tramiten? Ho saben els seus socis de govern aquests criteris?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Esperanza Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Presidenta. Bon dia, Sra. Núria Riera. Els criteris que s'apliquen avui, cent dies després com vostè deia, són exactament els mateixos que s'aplicaven durant l'anterior govern, és a dir, quan des de la Direcció General de Participació i Transparència es detecta al BOIB el tràmit d'informació pública d'algun projecte de normativa proposam al servei responsable d'aquest projecte per demanar-los si volen utilitzar aquesta eina que, com vostè ha dit, varen posar en marxa vostès a la passada legislatura. En cas afirmatiu, els oferim aquesta possibilitat que la ciutadania hi pugui fer al·legacions de manera telemàtica.

Com vostè ha dit, Sra. Riera, el seu govern va posar en marxa l'any 2012-2013 la possibilitat que açò fos així, de fet, a la plana de Participació Ciutadana del Govern hi ha un històric on es pot consultar la llista de normes o avantprojectes de llei que s'han sotmès a aquest procés. A la llista hi ha el nombre de visites, però no el nombre d'al·legacions presentades, ni tampoc el tràmit que es va donar a aquestes al·legacions. En tot cas, des d'aquí aprofit per convidar a tota la ciutadania que s'acostumi a passar per aquesta plana i que participi de manera activa en el processos que s'hi proposen. Sap vostè que açò representarà molta més implicació per part de l'administració concernida, molta més feina, però açò és el que pretenem en aquesta legislatura, avançar en aquesta primera pedra que vostès varen posar.

Des de la Conselleria de Participació, Transparència i Cultura pensam que aquest tràmit no hauria de ser optatiu o voluntari sinó que hauria de ser obligatori, i des d'aquesta conselleria ja hem començat a treballar perquè açò sigui així.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Consellera, per reconèixer que el Partit Popular va fer molta feina en participació ciutadana i en transparència en l'anterior legislatura, ho va reconèixer l'altre dia en comissió i ho ha dit ara, vàrem passar d'un 56 a un 93% de transparència i vàrem millorar en qualitat.

Miri, però no només volem que ens digui que nosaltres és vera que vàrem fer feina i que vostè vol continuar en aquesta línia bona que va dur el Partit Popular, sinó que ens concreti realment quines accions es faran per millorar aquesta participació ciutadana a través de la web. I per què no ha publicat alguns projectes de llei importants? Publicarà la modificació de llei d'IB3 o ja no ens dóna temps? Publicarà la creació de l'ecotaxa i la implantació als residents? Publicarà perquè els ciutadans opinin sobre derogacions de normes que es varen aprovar pel Partit Popular? És a dir, publicarà també l'avantprojecte d'inversions dels pressuposts, que no sé si saben que per Llei de bon govern toca publicar-se, perquè la ciutadania valori quines inversions -els seus socis de govern tal vegada encara no estan massa informats-, perquè informin realment de si volen les inversions que vostès volen fer l'any que ve, l'any 2016? Publicarà tot això a Participació Ciutadana si realment vol continuar aquesta bona trajectòria que va fer el Partit Popular?

Per favor, Sra. Consellera de Participació, m'agrada que valori aquesta feina, però concreti'ns perquè la ciutadania el que vol és que es governi, governar no és ballar, sinó prendre decisions i continuar en aquesta bona línia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Esperanza Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Sra. Riera, aquest govern en aquests cent dies ha fet molt més que ballar, molt més que ballar, sí, eh!, açò, aquesta anècdota, ja, ja... és un acudit que ja s'està passant una mica de la retxa. Hi ha una dita que diu que es comença a caminar caminant i la primera passa és la que dóna peu a la caminada llarga; és a dir, aquest govern ha posat en marxa el procés participatiu justament en un òrgan absolutament participatiu, molt participatiu, que vostès varen eliminar, com és el Consell de la Joventut. Aquesta norma és a la plana de Participació Ciutadana que vostès deien i el Consell de la Joventut era un govern molt participatiu que vostès varen eliminar probablement perquè aquesta participació no els agradava.

Im'agrada també que parli de transparència, perquè mescla un poc les dues coses, m'agrada que parli de transparència. Aquest govern ha estat el primer que ha publicat els currículums de tots els seus càrrecs, alts càrrecs, segons càrrecs, tercers càrrecs, cosa que vostès no varen fer tampoc, aquests currículums no estaven publicats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camps, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 6760/15, presentada per la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rescat de la ciutadania.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 6760/15, relativa a rescat a la ciutadania, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. La semana pasada, y coincidiendo con el cumplimiento de los cien días de gobierno, la Sra. Armengol se enorgulleció, con campaña de autobombo incluida, de que el rescate a la ciudadanía por fin había llegado a nuestra comunidad autónoma.

Desde el Partido Popular nos preguntamos, ¿qué se entiende por rescate a la ciudadanía? En cien días de gobierno lo que hemos visto es un anuncio de subida de impuestos que, evidentemente, va a afectar a las familias de nuestra comunidad; se ha aumentado la conflictividad social con el

recorte en el derecho de los trabajadores; hay una gran inestabilidad del Gobierno con constantes amenazas de ruptura por parte de quienes dan apoyo al Gobierno; la renta social que prometieron se queda en un tercio de lo que llegaron a prometer en campaña y no va a llegar, evidentemente, a todo el mundo; ataques directos y constantes también a nuestro principal motor económico como es el turismo; están demonizando también al sector empresarial que es quien está sacando a esta comunidad de la crisis, sin olvidarnos de ese intenso debate de cargos y sillitas que lo único que ha conseguido es aumentar el presupuesto en ese sentido que para esto sí que tienen dinero.

En su acuerdo de gobernabilidad se comprometían a en los cien primeros días de gobierno calendarizar todas las propuestas que afectaban a ese supuesto rescate a la ciudadanía. Entendemos que con todo esto que acabo de comentar no han debido tener tiempo, pero nos gustaría saber ¿cuándo van a tener tiempo y cuándo van a calendarizar al menos todas esas propuestas que aparecen en el acuerdo de gobernabilidad respecto a ese supuesto rescate a la ciudadanía?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes. Sra. Fernández, jo li puc contestar, el 3 de juliol es va constituir el Govern, era un divendres, per no ser exagerada li diré que dia 6 de juliol, dilluns, es va començar a calendaritzar el rescat de la ciutadania.

Per a vostè no és rescatar la ciutadania incorporar 16.000 persones al sistema sanitari normalitzat tornant la targeta sanitària? Per a vostè no és rescatar la ciutadania passar d'un govern que negava l'explotació laboral a lluitar contra l'explotació laboral? Per a vostè no és rescatar la ciutadania amb la solidaritat de moltes conselleries aconseguir 850.000 euros més per a la renda mínima? Per a vostè no és pensar en la ciutadania dur doblers a les escoles, cosa que durant quatre anys del Partit Popular era impossible perquè si es detecta una situació d'emergència en un infant el mateix col·legi ho pugui resoldre de forma immediata? Per a vostè no és rescat a la ciutadania que, on hi havia centres de dia tapiats, es puguin obrir? Per a vostè no és rescat a la ciutadania o pensar en la ciutadania 364 professors més per a aquest curs escolar?

Vostè ara ens ve a reclamar la renda social i li semblen poc 20 milions d'euros! Si vostès durant quatre anys l'han negada reiteradament! L'any 2016, 20 milions d'euros més, bé, més no, per primera vegada la renda social, cosa que es va negar durant tot el Partit Popular.

Un pla d'ocupació per a majors de 45 anys i per a majors de 25... No, no hi era, senyora...!, hi havia uns doblers que se n'anaven a Europa si no s'haguessin aplicat. Totes aquestes

mesures, Sra. Fernández, són de rescat de la ciutadania, i els pressupostos de 2016 n'incorporaran moltes més.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sra. Santiago, le guste o no le vamos a reclamar los 60 millones que ustedes prometieron en campaña de renta social, porque lo prometieron ustedes. Y podremos discutir cómo tiene que ser la renta social, si tiene que ser renta mínima, qué criterios debe tener, pero ustedes prometieron en campaña 60 millones de euros para la renta, ustedes crearon ilusiones, crearon expectativas a muchísima gente que ahora no se están cumpliendo. Y evidentemente nuestro trabajo como oposición es reclamárselo.

Sra. Santiago, usted me está diciendo muchas medidas que lo que están haciendo es reorganizar el presupuesto y sacar todas estas partidas. Me está hablando de pobreza infantil; el gobierno del Partido Popular firmó con los ayuntamientos convenios por valor de 1 millón de euros para evidentemente luchar contra la pobreza infantil, que también entraban todas estas cuestiones que usted dice: el poder pagar las becas de comedor, el poder pagar el material escolar, convenios que estaban firmados ya antes de que ustedes llegasen al gobierno.

La realidad es que ustedes están prometiendo, prometiendo y prometiendo, pero queremos ver hechos. Ustedes evidentemente en campaña todos estos matices que ahora tienen...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Fernández, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Bueno, pues muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Sra. Fernández, mentre vostès votin els pressupostos ja li he dit que les seves reivindicacions econòmiques no tenen cap sentit. Anem al Sr. Montoro a reclamar els 60 milions de la renda social. Mentre tenguem el dèficit que vostès ens imposen és impossible la renda social de 60 milions.

Miri, Sra. Fernández, dia 3 de juliol hi va haver un canvi de govern, un canvi de govern que defensava, que l'únic que volia era acostentar el Sr. Rajoy i el Sr. Montoro, per un govern que pensa en les persones. Però vostè té raó, aquest govern no rescata la ciutadania, aquest govern gestiona un canvi; la ciutadania es va autorescatar quan els va col·locar, a vostès, a l'oposició. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 6762/15, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat jurídica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE 6762/15, relativa a seguretat jurídica, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, és ajornada per a la propera sessió plenària atesa la petició del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE 6890/15.

I.6) Pregunta RGE núm. 6765/15, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a valoració de la introducció de la LOMCE.

Sisena pregunta, RGE 6765/15, relativa a valoració de la introducció de la LOMCE, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia. Sr. Conseller, acabam de complir un mes de l'inici de curs escolar i ja podem fer-ne una mica de balanç. Després de dos començaments enmig d'una vaga educativa hem de reconèixer que enguany no ens hem trasbalsat tant, però tampoc que aquest sigui un curs normal, i no és normal perquè des del Govern de Madrid ens imposen una nova llei educativa, feta sense consens i sense recursos, amb una alta capacitat de desgovernar i posant-se la gent en contra. Però, bé, hem de creure, o no, Sr. Conseller? Hi havia alternatives per aturar la LOMCE més enllà de minimitzar-ne els efectes?

Canvien els currículums per la LOMCE i canvien els llibres de text; tothom a comprar llibres nous. En un intent de pal·liar-ne els efectes el Govern ens presenta la setmana passada uns currículums propis, diferents, un mes després d'haver començat. De quina manera afectarà això els llibres que ja tenen comprats? Esperem que no hagin de fer una despesa innecessària, esperem que no n'hagin de gastar més, de doblers.

El que ens interessa saber ara és si ens pot fer una valoració de com s'ha introduït la LOMCE dins les aules un mes després de l'inici del curs escolar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Presidenta, bon dia. Bon dia, diputats i diputades. Sra. Diputada, miri, aquest govern ja ha dit moltes vegades que està en contra d'aquesta llei educativa, de la LOMCE, que és una llei d'anormalitat democràtica i d'anormalitat educativa. Per tant és evident que nosaltres pensam que és una llei que ha de tenir una curta durada perquè no és bona per a l'educació, no és bona per a la ciutadania i no és bona fins i tot per a l'economia.

Nosaltres evidentment varem plantejar i hem plantejat la possibilitat de fer una paralització, varem sol·licitar a la Conferència sectorial d'Educació fer una paralització del calendari d'aplicació de la LOMCE en aquells punts que són més problemàtics, com són totes les revàlides, però evidentment el Ministeri d'Educació va dir que no i crec que cal esperar quin serà el resultat de les properes eleccions per fer un altre tipus de política educativa que és necessària en tots els aspectes.

Li vull recordar en tot cas dues coses més. Primer de tot, la LOMCE es va aprovar el novembre de 2013, i es va començar a aplicar el curs passat, per tant ja duim un curs i un mes d'aquesta llei. Jo li podria fer valoracions de moltes coses, però li concretaré en un tema i després ja li respondré altres qüestions que vostè ha plantejat, la formació professional bàsica; la formació professional bàsica, un dels punts que teòricament eren estrelles de la LOMCE, ha estat un fracàs, aquí i a tot Espanya; el nivell de resposta a les necessitats productives no s'ha donat i el nivell d'abandonament és molt important. Per tant és evident que nosaltres feim una valoració negativa de la LOMCE com a tal.

Vostè diu que aquí a les Illes Balears hem començat el curs amb una normalitat, una normalitat amb la qual treballam cada dia més, malgrat la LOMCE. He dit moltes vegades que hi ha vida educativa malgrat la LOMCE, i la realitat demostra cada dia en els centres escolars, amb el que fa el professorat, el que fan els mestres, el que fan els estudiants, que és possible fer innovació pedagògica malgrat que la LOMCE sigui una llei que va en contra d'aquest tipus de plantejaments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. En El Pi consideram que aquest govern podria haver fet qualche cosa més per minimitzar els efectes de la LOMCE. Ja els demanàvem el passat mes de juliol un decret llei, era la millor fórmula per reaccionar, era factible i tenia marge jurídic. Altres comunitats varen demostrar més decisió per actuar contra la llei, que està destinada, com molt bé ha dit, a morir. Contràriament al que s'ha dit un decret llei es pot dictar en matèria educativa o en matèria de drets fonamentals,

és més, entre que es dicta i el Tribunal Constitucional el suspèn, si aquest fos el cas, poden passar mesos, i tendriem un curs amb normalitat i una llei neutralitzada.

La LOMCE s'està aplicant a Balears, i m'agradaria saber també, d'aquests 370 docents contractats, quants corresponen als efectes de l'aplicació de la LOMCE i quants són realment fruit d'una voluntat política de reducció de ràtios a les escoles que incompleixen sistemàticament les ràtios màximes permeses, perquè aquest govern no pot garantir que complirà la legalitat en relació amb les ràtios en tots els grups. Hi ha molts interrogants que s'han de tenir en compte, com també professors de música, les proves de tercer de primària que ja es feren el curs passat i enguany les de sisè... Hi estarem al damunt, i ens agradaria que es tengués cura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Miri, jo no entraré en el que ha passat, però sí que li diré que nosaltres no varem aplicar una norma jurídica que vostè ha plantejat perquè no volíem introduir més caos dins els centres. No es pot plantejar un tipus de canvi de currículum des de la Conselleria d'Educació d'una forma jo diria despòtica il·lustrada.

Nosaltres hem fet una cosa que va molt més enllà, hem fet una cosa que no ha fet cap comunitat autònoma: enviar a tots els centres de les Illes Balears, a tots els sindicats, a totes les AMPA, a totes les patronals, a totes les cooperatives, a la Universitat de les Illes Balears, una proposta de modificació del currículum de primària, secundària i batxillerat. Aquesta és una proposta valenta, audaç, participativa. Nosaltres no volíem fer les coses només des de la conselleria, no volíem fer-ho el mes de juliol. Per tant aquesta proposta de modificació de currículum és una proposta que nosaltres entenem bàsica per intentar implicar la ciutadania educativa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

...dins els canvis d'educació.

I.7) Pregunta RGE núm. 6773/15, presentada pel diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a oficina antifrau.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 6773/15, relativa a oficina antifrau, presentada pel diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup

Parlamentari Podem Illes Balears. És ajornada per a la propera sessió plenària atesa la petició del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE 6890/15.

I.8) Pregunta RGE núm. 6763/15, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resolució dels problemes en matèria de depuració i subministrament d'aigua.

Vuitena pregunta, RGE 6763/15, relativa a resolució dels problemes en matèria de depuració i subministrament d'aigua, que formula el diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. tuit oficial de la presidenta Francina Armengol: "Acord amb l'Estat abans dels cent dies de govern. Dessaladores de Ciutadella i Santa Eulària, més 75 milions d'euros per depuració a Addaia i Santa Eulària", ja es va oblidar Eivissa. Un altre del PSIB-PSOE: "Hem pogut desbloquejar dues depuradores que no estaven desbloquejades per la manca de feina i reivindicació del PP, vergonya".

Sr. Conseller, estan licitades o no les depuradores d'Addaia, Santa Eulària i Eivissa? Perquè vostè va dir que no fa un parell de setmanes; ara he sentit que deia que sí. Per tant, pregunta molt clara: estan licitades, quan vostè va arribar, les depuradores d'Addaia, Santa Eulària i Eivissa?

Segona pregunta: em voldria dir a quin suposat acord va arribar vostè amb el ministeri en relació amb les dessaladores de Ciutadella i de Santa Eulària? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT,
AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Company, jo entenc que l'emprenyi, jo també m'emprenyaria. En període electoral el que ha passat és que els ciutadans ho varen tenir clar, varen demanar canvi. Els de Madrid ho han entès i s'han posat les piles; quatre anys i no ho han tret a licitació; aquest estiu les hem tretes totes a licitació. Sí, dia 5 de maig, senyor, varen treure Santa Eulària, i després juliol i agost la resta.

I les dessaladores, Sr. Company, justament, misteriosament, el dia abans de jo anar-hi es va fer l'informe del secretari d'Estat, de l'Advocacia de l'Estat, i el mateix dia que jo era a Madrid s'enviava la dessaladora de Ciutadella, i la d'Eivissa, s'enviaven al Consell d'Estat. Per tant, coincidència. No m'atribueix jo el mèrit, no crec que hagi estat mèrit meu; mèrit dels ciutadans de haver-los fotut a fora, i que els seus s'han posat nerviosos. Allò trist...

(Remor de veus)

...allò trist és que Madrid només se'n recorda d'aquesta comunitat quan hi ha eleccions. Això és patètic!, patètic que Madrid només se'n recordi de nosaltres, i a sobre ens prenguin per beneïts. Aquestes inversions estaven en els pressupostos de 2008!, i enguany ens els tornen a fotre, com si "invertim en Balears". Senyors, no se'n riguin més de nosaltres.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Sr. Conseller, Sra. Presidenta, les mentides tenen les cames curtes, i és més bo de fer agafar un mentider que un coix. Ens han bastat deu minuts per agafar-los. Vostè va dir, Sra. Presidenta, que ho havien aconseguit vostès, i això no és vera, ho acaba de dir el conseller. Segurament la va informar malament el conseller i potser a vostè la varen fer dir una mentida. De cap manera no vull pensar que sigui vostè la que ha volgut venir aquí en aquest parlament, ni molt manco el conseller, a dir mentides. Hauran vingut perquè el conseller acaba d'aterrar i no es va adonar que ho tenia tot ja licitat, tot. Per tant no és la ciutadania, som nosaltres, i molt ens va costar, i en aqueixa lluita ens trobarà donant-li suport, Sr. Conseller, perquè tots tenim molt clar com és de difícil arreglar totes les depuradores d'aqueixa comunitat autònoma.

Les dessaladores. A quin acord vostè va arribar? No m'ho ha concretat, concreti-m'ho, perquè el Sr. Pablo Saavedra... - sap qui és, supòs, vostè, no?, estava assegut amb vostè l'altre dia allà, el secretari d'Estat de Medi Ambient, efectivament-diu, diu, en el *Periódico de Ibiza y Formentera* diu: "En la reunió sólo se hizo un repaso de la situación, no se acordó nada". Clatellada per a la presidenta perquè qualcú li va dir que posàs un tuit en què deia que ho havia aconseguit ella; una clatellada per una banda, i al PSIB per l'altra.

Per tant això és mentida, i també és mentida que no s'ho trobàs vostè tot licitat. *Butlletí Oficial de l'Estat*, les tres, ho acaba de dir ara, però és que s'ha passat un estol de setmanes dient el contrari, Sr. Conseller! Per tant això no pot ser.

I escolti, no és que estigui empenyat, però em dol sobretot quan qualcú s'atreveix a dir que per manca de feina i de reivindicació del Partit Popular no hem tengut aqueixes depuradores, perquè això és fals. Això em dol; igual que em dol veure com es confon el tema de Talamanca per aquí. Si vostè no hagués tengut doblers allà dins no els hagués trobat, els 125.000 euros, i els 300 milions d'euros, conseller, si vol que vengui cada setmana, jo els hi trobaré.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Company, jo entenc que vostè està en període electoral, ja, dins els seus també, i ha de fer aquest tipus d'investides. Però és senzill, és a dir, totes les licitacions, BOIB, estan tretes aquest estiu. Li ho vàrem demanar, n'hi hauria que ja haurien d'estar resoltes i adjudicades, això li vàrem demanar. Es va comprometre abans de final d'any a l'adjudicació de totes aquestes obres, misteriosament abans del període electoral, com no podia ser d'altra manera, i esperem que així sigui per a bé d'aquesta comunitat. Però no ens prengui per beneïts. És a dir, hem arribat, a mi em sap greu si els seus han fet tard: dins els seus quatre anys no hi havia les licitacions, dins els meus tres primers mesos hi ha les publicacions de les licitacions.

I a més... Em sap greu, Sr. Company, però això és la veritat. I a més... -Sr. Company, no es posi nerviós- amb el ministeri hi va haver bon rotllo i tot, ens vàrem entendre, i vàrem arribar a acords, a acords. Com que ells evidentment no podien tirar endavant les connexions vàrem assumir que nosaltres fariem una connexió, perquè Eivissa té sequera, Sr. Company, ho ha descobert, que té sequera, dos anys després? Idò ara que ho ha descobert, benvingut al club, i ara feim feina, i aquest hivern treurem les obres, tirarem les obres per connectar la dessaladora de Santa Eulària per poder funcionar; i recordi la de Ciutadella, que mai no hi pensen, vostès, en ells també, i hem fet feina i amb el ministeri hem arribat a acords i això li sap greu. I a mi me'n sap més i em dol més que justament aquests acords només es facin en període electoral. L'Estat està per fer feina per nosaltres i no per riure-se'n, i aquestes inversions, pressupostades ja en una llei de pressupostos de 2008, gran venuda pel Sr. Bauzá, les dessaladores i depuradores del Sr. Bauzá, han estat quatre anys aturades aquestes dessaladores, no les hem posades en marxa, ara hi pot haver l'acord per posar-les en marxa. Sr. Company, alegri's i ja està.

I.9) Pregunta RGE núm. 6753/15, presentada per la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a delimitació de costes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 6753/15, relativa a delimitació de costes, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Molt bon dia. Bé, aquesta pregunta té un sentit molt clar. El 2013 l'Estat aprova una nova llei de costes i novament, i novament, d'esquenes a l'illa de Formentera. L'any 2006 l'illa de Formentera va arribar a un important pacte social i polític en què totes les associacions, els col·lectius amb representació a la nostra illa i tots els partits polítics acorden que s'han de complir dues premisses en la demanda que tenien a l'hora de demanar la recuperació de la propietat privada: premissa 1, recuperar la propietat privada; premissa 2, mantenir els nivells de protecció.

Efectivament el Partit Popular es posa a fer feina i aprova el 2013 una modificació de la Llei de costes de l'any 88, i dóna compliment a una premissa, recuperar la propietat privada. Fantàstic. Però no dóna compliment a la segona premissa, que és la que el poble de Formentera legítimament havia demanat, que és mantenir els nivells de protecció. Però no només no ho fa, sinó que curiosament publica..., el *Butlletí Oficial de l'Estat* dóna un termini per fer al·legacions a aquesta llei i dóna un termini d'un mes, i ho fa el mes d'agost, sense donar audiència al Consell Insular de Formentera, sense donar audiència als interessats, i posant-se d'esquena a tothom. Resultat: a dia d'avui tenim una nova delimitació que si queda com està desprotegirà com mai no ho ha fet cap altra normativa el litoral de l'illa de Formentera: privatitzarà passarel·les, privatitzarà estacionaments en domini públic, redueix la protecció i els límits de servitud, passa de 100 a 20 metres. En definitiva, es carrega l'essència de la mateixa Llei de costes, una Llei de costes que a més a més el Parlament Europeu ha demanat informes a la Comissió Europea perquè posa en dubte que compleixi la mateixa normativa europea.

Per tant jo li demanaria, Sr. Boned, si és tan amable, que m'expliqui quines actuacions pensa fer aquest govern per protegir els interessos de Formentera que, per altra banda, evidentment, són també els interessos de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Tur, bé, en primer lloc he de dir-li que tant vostè com jo coneixem quin és el problema i de què estam parlant, ho coneixem molt bé, perquè no és un problema nou, és un problema que arrossega Formentera des de fa molts d'anys, i és un problema que ve essent reivindicat, una solució que ve essent reivindicada també pel poble de Formentera, per les administracions de Formentera, des de fa molts d'anys, i és cert que sense gaire sort en tot aquest llarg temps de reclamació.

Però, bé, aquí jo ara sí voldria entrar en un tema concret. Hem sentit parlar avui en algunes preguntes d'il·lusions, d'expectatives, ara mateix abans d'aqueixa pregunta hem sentit algú que acusava de mentider un conseller... Què hem de dir d'un govern que públicament es compromet i diu que per via d'aqueixa llei nova de costes resoldrà definitivament el problema de la gent de Formentera i que en qualsevol cas el que fa és tot el contrari del que havia dit? Idò novament utilització fraudulenta d'una normativa per enganyar els ciutadans i cercant únicament i exclusivament el de sempre, pura i simple especulació, aprofitament urbanístic. Perquè és cert, es comprometeren a dues qüestions i només n'han fet una, per què? Perquè la segona no anava a favor dels interessos d'alguns i molt particulars, que a Formentera també tenien expectatives posades en aquesta modificació, modificació en la via que els interessava a uns pocs, no en la via de la protecció de l'interès general. I aquesta és la manera de treballar del

Partit Popular, enganyar el ciutadà, anunciar coses que són faltes, ells sí que diuen mentides i després pretenen que tots els ciutadans els aplaudim i estiguem contents d'aquestes gestions.

No es pot fer això així i vull recordar-los que hi ha presentat per part del nostre grup també un recurs al Constitucional a aquesta Llei de costes. Hem de cercar la fórmula que s'entengui que, definitivament, Formentera necessita que es presti atenció a la peculiaritat del territori de l'illa i així s'ha de fer i es pot fer defensant els interessos generals i no protegint els particulars únicament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies Sr. Boned. Jo només des d'aquí els he de recordar que Formentera arribarà fins les darreres conseqüències en aquest sentit, no permetrem que cap partit polític de cap signe, es permeti el luxe de desprotegir el nostre litoral. I en aquest sentit, esper tenir l'absoluta complicitat, feina i esforç d'aquest Govern, perquè intenti esmenar el desastre absolut que ha fet el Partit Popular amb una llei del 2013, que finalment a més a més, fa "ritortes" per protegir els interessos d'alguns dels seus representants a l'illa de Formentera.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies. Simplement recordar-li que efectivament, des del Govern serem reivindicatius davant Madrid en la defensa dels interessos generals de l'illa de Formentera i ho farem perquè creim que hem d'acabar amb la política d'especulació, hem d'acabar amb la política per a uns pocs i hem de defensar allò que tots volem i allò que demana Formentera crec que és just i s'ha de defensar.

I.10) Pregunta RGE núm. 6761/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència en matèria de turisme als consells insulars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 6761/15, relativa a transferència en matèria de turisme als consells insulars, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresidente, en estos primeros 100 días, al menos desde nuestra opinión, ha habido mucha improvisación en el área de turismo, un día la ecotasa la pagaban los residentes, otro día no, otro día se intentaba cobrar en los aeropuertos, al siguiente no. Ahora parece que va a haber una comisión para ver dónde se deciden las inversiones.

En el tema de las competencias de los consejos insulares, parece también que no hay una regla uniforme. Me gustaría saber con qué plazos están desde el Gobierno trabajando y sobre todo cuáles van a ser los criterios para saber qué competencias les van a corresponder a cada consell insular, o si cada consell insular va a decidir las competencias. Y una vez que esas competencias estén transferidas, me gustaría saber cuál va a ser la misión de la consejería que usted preside.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té La paraula el Vicepresident Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sr. Gijón, ja li ho he dit diverses vegades, improvisació cap ni una. Una altra cosa és debat, diàleg i parlar. El que hem fet des del primer dia amb els consells insular és parlar amb ells i el full de ruta també està ben establert. Evidentment hi ha una negociació a part amb el Consell de Mallorca pel tema d'ordenació turística, aquesta va per una banda, i la de promoció turística amb un calendari molt clar: durant el 2016 negociar-ho, amb l'objectiu que el 2017 estigui transferida i mentrestant, arribar a convenis dels quals ja en parlam ara, per a la promoció del 2016, per anar amb els consells insulars de manera coordinada i de manera efectiva a les distintes accions de promoció durant el 2016.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Lo de la improvisación, bueno es evidente que tenemos criterios distintos. Si nos vamos al alquiler vacacional, un día lo van a pagar sólo los que vivan en plurifamiliares, otro día no lo van a pagar los que vivan en plurifamiliares. Un día lo van a pagar los que lo tengan vacío en invierno, otro día parece que no. Si eso no es improvisación, pues ustedes sabrán a qué se están dedicando.

En cualquier caso, no me queda claro si el tema de la inspección, el tema de la ordenación y el tema de la promoción, más allá de coordinarlo, que está muy bien y que es lo que tienen que hacer, me gustaría saber, una vez que estén transferidas las competencias, ¿cuál va a ser la función de su consejería? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té La paraula el vicepresident Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

L'objectiu és evitar el caos que es va provocar la passada legislatura, Sr. Gijón. La passada legislatura els consells insulars varen rebutjar la transferència que vostès negociaven, a excepció del Consell d'Eivissa el qual, per cert, no està gaire content.

La idea és que a les fires Eivissa i l'ATB no hi anem per separat, evidentment les d'enguany ja estan tancades i puguem fer accions de manera coordinada, racionalitzar despeses i evitar la descoordinació que hi va haver la passada legislatura en el Consell d'Eivissa i a la resta de consells.

El més operatiu seria que tots els consells rebin la competència de promoció turística a la vegada. El que no és operatiu és el que tenim ara, que hi ha un consell que la té i els altres no, això crea uns problemes a l'hora de coordinar-se i a l'hora de dur a terme les distintes opcions, i això és el que ens trobam en aquests moments.

Per tant, treballar perquè tots tenguin transferida aquesta competència a la vegada, treballar de manera coordinada i sense tudar i diversificar recursos, com ha passat fins a aquest moment.

Quant als temes de promoció i inspecció, que corresponen... d'ordenació i inspecció que corresponen a Mallorca, ja hem tengut la primera trobada i ho anirem traspasant. En aquests moments el Consell de Mallorca ens diuen que han de preparar administrativament com podrien rebre aquesta competència, que en aquest moment encara ho tenen sense preparar i que per tant, s'anirà fent al llarg de la legislatura. Però com dic, primer objectiu, promoció turística per al 2017 i convenis en el 2016, per treballar de manera coordinada i racionalitzar recursos, no dispersar-los, com passava fins a aquests moments.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 6767/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a cànon de sanejament d'aigües.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta RGE núm. 6767/15, relativa a cànon de sanejament d'aigües, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el cánon de saneamiento del agua es un impuesto cuya recaudación comporta, con datos de la Agencia Tributaria de 2013, 73

millones de euros anuales a las arcas del Govern. Seguramente este año será más. Autónomos, pequeñas empresas y negocios que están soportando el peso de las crisis y una elevada presión fiscal, en el 2012 sufren un aumento espectacular de este impuesto.

Sr. Conseller, a los ciudadanos no les molesta pagar impuestos, si éstos son ajustados y eficientes. Pero los ciudadanos se indignan y con razón, cuando además de tener una elevada presión fiscal, no ven que sus impuestos repercutan en servicios excelentes.

Sr. Conseller, ¿qué beneficios reporta a la sociedad balear el cánon de saneamiento de aguas? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, aquesta pregunta la contestaré jo. Efectivament, la Llei 9/91 va crear el cànon de sanejament per finançar actuacions en política hidràulica. En aquests moments es recapten al voltant de 80 milions d'euros i efectivament, la passada legislatura es va augmentar la pressió fiscal d'aquest tribut, o d'aquest cànon, se'l va fer més progressiu, s'hi va afegir el camp de golf i es va pujar de l'ordre d'un 10%.

L'objectiu d'aquest cànon és destinar-lo a finançar despesa d'inversió, manteniment, explotació i gestió de les infraestructures necessàries per al tractament d'aigües residuals. Està constatat que la inversió que s'hi destina i s'hi ha destinat tots aquests anys ha estat insuficient, com hem comprovat o podem comprovar, i que és en el debat d'avui a la cambra, que les infraestructures en depuració, aquesta darrera legislatura s'han mantingut de forma insuficient i per tant, ara tenim problemes especialment a Eivissa i a molts de municipis turístics.

És veritat també que hi ha hagut unes inversions estatals que també podrien ajudar a millorar aquestes infraestructures, que no s'han executat al ritme que tocava i que el Govern anterior tampoc no ha reclamat la seva execució de forma contundent perquè estiguessin ja posades al dia i no tenguéssim alguns problemes com tenim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sí Sra. Consellera. Así pues, como usted comenta, el cánon del agua es un impuesto finalista y efectivamente, como vemos, lo recaudan los ayuntamientos, como usted dice, y se lo queda el Govern y luego se reinvierte en infraestructuras y en inversiones.

Sin embargo, como comprenderá y como usted ha dicho, la gestión de las aguas residuales hoy en día es nefasta. Lo que está claro es que esta recaudación hace muchos años, no esta legislatura anterior, sino también la anterior, no se está destinando exactamente todo lo que se recauda a inversiones en la gestión de aguas residuales. No se está invirtiendo en ello, de hecho, así tenemos los vertidos, las depuradoras obsoletas. Realmente creemos que casi 80 millones de euros, si todos se destinaran cada año a hacer las inversiones correspondientes, la gestión de las aguas residuales no estaría así hoy en día.

Por lo tanto, Sra. Consellera, ¿sería posible que en los nuevos presupuestos apareciera esta cifra exacta que se obtiene con la recaudación del cánon, asociada toda ella a inversión y mantenimiento en gestión del agua o similares?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. M'agradaria dir que sí i vostès saben per què. Però he de dir que la passada legislatura, es va baixar prou la inversió o el destí del cànon a aquest tema, a política hidràulica. Però és veritat, i tots ho sabem aquí en aquesta cambra, quines dificultats té el pressupost de la nostra comunitat autònoma i per què no pot ser més grans i alguns de vosaltres heu votat en contra del sostre de dèficit que ens permetria augmentar en inversions, en infraestructures hidràuliques. Per tant, aquesta és la realitat.

Aquesta comunitat té un problema de finançament, és estructural, és històric i això fa que el nostre pressupost, mai més ben dit, faci aigua per tot i no puguem assumir totes les despeses que hem d'assumir. I això ho saben tots els governs que han passat per aquesta cambra.

No obstant, aquest pressupost del 2016 evidentment farà un esforç en política redistributiva, com ja s'ha comentat en diferents moments i evidentment seguirem redistribuint els recursos en els pilars del benestar en els quals creim: educació, sanitat i serveis socials, i també es farà l'esforç, en la mesura del que sigui possible, en polítiques hidràuliques.

Evidentment, jo em reiter, aquesta comunitat té un problema de finançament i sobretot per a l'any del 2016 té un gran problema amb el sostre de dèficit que ens ha permès el Govern Montoro, el Govern del Sr. Rajoy, el Sr. Montoro, que alguns de vosaltres estau d'acord amb aquest sostre i en canvi sabeu que aquest Govern que governa en aquests moments no hi està d'acord, per poder destinar més recursos a tots els àmbits que hem trobat retallats en aquesta passada legislatura, entre d'altres la política hidràulica.

Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 6772/15, presentada per la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a llengua de signes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta RGE núm. 6772/15, relativa a llengua de signes, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Diputats i diputades, treballadors de la cambra. Aquesta pregunta és important per a nosaltres perquè ens permet una vegada més, donar veu a la ciutadania, atès que ha estat recollida mitjançant l'aplicació Appgree, amb la qual rebem preguntes que la gent vol fer dins aquesta cambra als membres del Govern.

És també molt important per a nosaltres, perquè és una preocupació que ens ha estat transmesa per part dels membres del nostre cercle de discapacitat i com a altaveu seu en aquesta institució, també donem importància a aquesta qüestió.

La Llei estatal 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, que regula la comunicació audiovisual de cobertura estatal, establia que a 31 de desembre de 2013, els canals públics havien d'haver aconseguit en la seva programació setmanal el 90% de subtítulat. Això vol dir 10 hores de llengua de signes i 10 hores d'audiodescripció a la setmana. Posteriorment a l'octubre de 2013, el Govern va aprovar la Llei del sector audiovisual de la nostra comunitat, rebaixant en un 70% les hores d'emissió de llengua de signes i audiodescripció, passant de 10 hores a 3 hores setmanals de cadascuna de les modalitats, llengua de signes i audiodescripció, i rebaixant també el subtítulat d'un 90% a un 75%.

Avui tothom sap que no és possible trobar hores de llengua de signes subtítulats i audiodescripció a la nostra televisió pública. A Podem creiem que s'hauria de ser molt vigilant dels drets de les persones amb discapacitat, com molt sovint són..., perquè els seus drets molt sovint són declaracions sense contingut pràctic.

Per tant, la nostra pregunta, que ha estat recollida via aquesta aplicació, és: quines mesures té previstes el Govern de les Illes Balears per implantar la llengua de signes a les emissions de l'Ens Públic de Radiotelevisió pública de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Esperanza Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Gràcies, Presidenta. Sra. Camargo, gràcies per aquesta pregunta. A banda de la Llei estatal del 2010, és un mandat de les Nacions Unides fer accessible a les persones amb limitacions sensorials, les emissions de les ràdios i les televisions públiques. Ho sabem.

Aquest Govern, com ja s'ha dit tantes vegades, però que no és una frase buida, treballa per posar les persones davant, té evidentment interès perquè sigui així açò. Per tant, a la vegada, com veurà a mesura que vagi avançant aquesta sessió plenària, també tenim interès perquè l'ens públic torni al camí de la normalitat que mai no hauria d'haver abandonat, una normalitat que no és altra que el compliment de la llei. Una cosa tan bàsica i tan fonamental com complir la llei, doncs imagín que a mesura que vagi avançant aquest ple d'avui, ens adonarem del perquè, de tota la llei.

Un dels fonaments de la Llei d'IB3 que regula el seu funcionament, descriu el paper de servei públic. Per tant, servei públic no ha de ser només oferir informació veraç, preservar i divulgar la llengua catalana, sinó també protegir i donar veu a les minories. Supòs que hi estam d'acord i es clar, també, a les persones amb alguna discapacitat. És per açò que l'interès d'aquest Govern és que a la nova IB3 les persones amb dificultats auditives es puguin sentir preocupades també per aquesta televisió, també les persones com dèiem abans, amb alguna discapacitat visual, amb subtítols i autodescripcions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Camps. Perquè sembla que si ara arribam a aquest nou model d'IB3 també aquestes coses es podran canviar. I per favor que aquest Govern no caigui en el menyspreu cap aquestes persones que tants de problemes tenen, perquè, a més a més, és una qüestió de dret a la informació i tenen reconeguts els seus mitjans per accedir a aquest dret a la informació.

Dos anys després de l'aprovació d'aquesta llei que rebaixa el dret consolidat de la llei estatal, sabem, repeteixo, que la llengua de signes continua inexistent en els nostres mitjans públics. I per això, hauria de ser una qüestió d'urgència, una qüestió necessària per a aquesta legislatura tot d'una que s'acompleixi aquesta reforma del model...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camargo, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Gràcies Presidenta. Sra. Camargo, compartim, ja li ho he dit abans, aquest desig. Avui hi som a temps, és a dir, posam les bases del que ha de ser la nova Radiotelevisió Pública de les Illes Balears. També som a una època en què les noves tecnologies faciliten molt aquestes modalitats de comunicació; és a dir, no hi ha d'haver cap ciutadà de les Illes Balears que quedi exclòs del sistema comunicatiu públic, açò és un tema que no té cap tipus de discussió.

També li agraesc que hagi dut aquesta pregunta en el Parlament, recollida a partir de la participació ciutadana. Aquesta és una de les coses que hem de fer en aquest Parlament de les Illes Balears, així es participa, no només ho hem de proclamar, sinó que també ho hem de fer.

Per tant, moltes gràcies i a partir d'aquí col·laboració absoluta per posar a partir d'ara les bases per a açò, perquè cap persona, cap ciutadà de les illes se senti discriminat per la seva radiotelevisió pública, sigui quina sigui la seva capacitat, no parlem ja de discapacitats, sinó per quina sigui la seva capacitat, perquè tots en tenim alguna de discapacitat.

Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 6774/15, presentada per la diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a retorn dels drets dels treballadors de les administracions públiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta RGE núm. 6774/15, relativa a retorn dels drets dels treballadors de les administracions públiques presentada per la diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, ha estat retirada, mitjançant l'escrit RGE núm. 6953/15.

(Remor de veus)

I.14) Pregunta RGE núm. 6766/15, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a implantació de la tercera llengua en educació.

Catorzena pregunta RGE núm. 6766/15, relativa a implantació de la tercera llengua en educació, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies Presidenta. Maldament hi hagut *susurros* per la part de la dreta de la seva Mesa, jo li agraesc el que vostè ha fet a la pregunta anterior.

Gràcies Presidenta.

L'altra qüestió...

(Remor de veus)

Sí, ja podeu protestar ja, ara que ens acostam a les eleccions i aquí tothom es retreu coses, jo amb un bon constipat de part d'El Pi, Sra. Presidenta som conscients que només du cent dies, o cent dies escassos; som conscients que realment hi havia un parell de desbarats grossos a haver de desenredar i que es van fent. Però això no ens ha de deixar perdre que només ens queden tres anys i cinc, set mesos per a les eleccions, amb la qual cosa el temps fa molta via.

I per això nosaltres li volíem demanar: com té previst el seu Govern d'introduir l'anglès, una tercera llengua, dins el nostre sistema? Tenint clar que tenim per una part..., que hem signat tota una sèrie de partits, n'hi ha que no, un Pacte per les illes, però això és una cosa que tindrà a veure amb el model global de tot, la implantació d'una tercera llengua, tenen un full de ruta, com ho farien, d'una forma intel·ligent i no el desastre que es va fer en la passada legislatura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, vostè hi feia referència i és cert que només duim cent dies, que dóna per molt, però també dóna per poc i que hem rebut una herència enverinada en tot el que es refereix a l'ensenyament de les llengües a la nostra comunitat autònoma i ens hem hagut de centrar aquests primers cent dies, com crec que era lògic, a normalitzar les relacions amb la comunitat educativa i a començar un curs escolar, malgrat la LOMCE, normal, i per tant, aquesta ha estat la prioritat respecte a educació i amb 364 professors més, que es diu aviat i que és moltíssim d'esforç per part del Govern.

Veníem d'una herència, d'un TIL imposat que obligava la comunitat educativa i les escoles a una forma d'ensenyament de l'anglès, el resultat és que varen disminuir les competències lingüístiques en català, en castellà i en anglès i per tant, tenim una herència complicadeta. I sens dubte, aquesta comunitat autònoma ha de guanyar la batalla de les competències lingüístiques amb una tercera llengua.

Que hem fet nosaltres? Hem deixat en via morta el TIL i per tant, ja no hem fet el recurs al Tribunal Suprem, hem començat aquest curs escolar amb 365 auxiliars més de conversa d'anglès, hem mantingut tots el projectes plurilingües que hi havia i que eren d'èxit i que no s'havien avaluat desgraciadament i treballam en una normativa des de l'acord

amb la comunitat educativa per poder tirar endavant en el proper curs escolar la incorporació de la tercera llengua.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, vull entendre pel que ha dit al darrer que l'any que ve podríem anar introduint aquesta tercera llengua. Clar, l'important serà saber a veure si ho farem com a l'any 1986, quan vàrem aprovar la Llei de normalització lingüística, que tal vegada hi va haver municipis, escoles, que devers l'any 1988, 1989 començaven ja a tenir centres des dels tres anys que anaven aprenent en la nostra llengua, i devers l'any 1992 va quedar totalment a tots els llocs.

Crec que seria molt important, perquè per a aquesta terra és fonamental, que sabéssim quin és el calendari d'implantació i sobretot quins doblers realment tenim. Perquè tenim un problema, vostès saben perfectament que el B2, la preparació del B2 dels professors és insuficient, és ridícul, necessitam més nivell i per a això necessitam més doblers, perquè, si no, no serem capaços d'implantar-ho, arribarà un moment en què ens tiraran per cara el que vàrem fer amb el PP. Seria important poder planificar i saber com acabarà això, saber quins doblers hi introduïm, i quina és l'escala d'anar...acomplint el cent per cent, si serà dos, tres, quatre, cinc, sis anys, crec que s'han d'aprofitar les ganes que tenen els professors que això passi, és a dir, crec que el que realment s'ha perdut, la gran oportunitat que tenia la comunitat docent de voler una tercera llengua.

I davant això ens agradaria, Sra. Presidenta, que també en tot el que fa referència a televisió -i acab-, rètols, a Balears hi hagués una implicació amb una tercera llengua que no sigui només a les escoles, sinó també a la societat civil i a la televisió pública i a la ràdio. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment, Sr. Font, volem fer de forma consensuada, amb el diàleg i amb els mitjans econòmics i de recursos materials suficients perquè sigui un esforç d'èxit entre tots i totes.

Distingiré dues qüestions importants: una és que l'ensenyament de l'anglès es faci bé i que, per tant, serveixi per augmentar sobretot les competències orals en anglès que és on van amb més dificultats els alumnes de les nostres aules. Per això, en aquest moment ja la conselleria ha enviat els currículums de LOMCE a tots els centres de secundària, on hi ha una proposta clara de desdoblament dels grups d'anglès, a les hores en què fan anglès, i que com a màxim hi hagi quinze

alumnes per anglès amb el professor, de vuit a quinze, i per tant, això permetria que l'ensenyament d'anglès sigui molt més efectiu de cara als alumnes, en aquest moment estam, això, en discussió amb tota la comunitat educativa.

Quant a fer referència a les assignatures no lingüístiques impartides en anglès, aquí partiríem de la voluntat de cadascun dels centres, del projectes educatius dels centres, de la disposició de recursos i de l'alumnat, de la voluntarietat, per tant, també de les famílies i dels mitjans adequats que ha de posar la Conselleria d'Educació. Això ho volem fer des del diàleg i des de l'acord.

I pel que fa a les llengües oficials partim del Decret de mínims. Per tant, l'aposta serà clara en el proper curs escolar, amb una normativa que volem que sigui consensuada i en la qual treballam ja des d'aquests moments. Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 6764/15, presentada per la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cent dies de govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta RGE núm. 6764/15, relativa a cent dies de govern, que formula la Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, fa cent dies va venir a aquest parlament amb els seus somnis per governar aquesta comunitat, però no tenia un programa de govern conjunt, havien parlat només de les cadires i segons hem vist no de totes les cadires i en només cent dies el seu discurs ha quedat obsolet, el gran canvi per a aquesta comunitat era sens dubte el seu canvi de discurs, la incoherència, la supèrbia, les imposicions i les mentides, els agradi o no, són la marca d'aquests cent dies de govern.

Ja coneixem les valoracions que en fa la premsa, que en fan els funcionaris, els metges i també que en fan alguns professors, per això, Sra. Armengol, volem saber quina és la valoració d'aquests cent dies de govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, la ciutadania dia 24 de maig va votar canvi, canvi en el fons i en les formes de fer política i des de la humilitat més absoluta li puc dir que durant aquests cents dies s'ha notat un canvi en el fons i en la forma de fer política i els somnis, Sra. Prohens, s'estan fent realitat.

En aquest moment hi ha un govern en aquestes illes honest, un govern transparent, un govern que dóna i rendeix comptes, un govern que té la mà estesa a tothom, un govern valent que

ha anat a Madrid no a acotar el cap i a dir amén, sinó a plantar cara i a defensar els interessos d'aquesta comunitat autònoma i, malgrat que no els agradi, alguns avanços importants hem fet, ahir mateix en vaig tornar parlar amb el president Rajoy i amb el ministre Montoro, per tant, un govern que planta cara, un govern que té com a centre de les seves prioritats les persones d'aquestes illes; qüestions d'emergència social; rescat de la ciutadania, hem plantejat mesures valentes com la Llei de renda bàsica que serà una realitat en el 2016, un fons d'emergència social que ja hi ha a les escoles, un pla de lloguer social en el qual es treballa, una societat més decent, Sra. Prohens, els immigrants ja tenen atenció sanitària; hem treballat des del minut 1 per solucionar una anomalia que ens varen deixar, que és una brega amb la comunitat educativa i per tant, diàleg amb la comunitat educativa, hem començat un curs normal, amb 364 professors més, malgrat la LOMCE i malgrat les seves imposicions.

Acord i diàleg amb sindicats i organitzacions empresarials, tenim un pla contra l'explotació laboral, un pla d'ajuda als aturats majors de 45 anys, un pla d'ajuda als aturats joves menors de trenta anys. Hem treballat intensament -com ha explicat molt bé el conseller Vidal- en un decret de la sequera d'Eivissa i arreglant els problemes que vostès ens varen deixar i semblarà menys important, però la forma també és important i hem eliminat el TIL i els símbols que són la seva pura imatge. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Armengol, vostè viu en un altre món, no se n'ha adonat que el pacte de la conga té tothom enfadat, vostès prediquen consens, però governen des de la imposició, el canvi de la llei d'IB3 avui mateix n'és un exemple.

Amb cent dies han estat incapaços de dur a aquest parlament cap mesura econòmica, cap mesura que generi llocs de feina en aquesta comunitat autònoma, a diferència de les dues lleis econòmiques que ja havia duit el Partit Popular dins els primers cent dies.

De 20.000 targetes sanitàries n'han retornat 1.000; de 100.000 persones a què havia de beneficiar la renda social, només 3.000 famílies i els èxits que estan venent, els professors fruit del pacte d'interins, les dessaladores d'Eivissa o els fons FEDER que ja va anunciar el juny del 2014 el Partit Popular, són èxits del Partit Popular, mentides supèrbies i viure de rendes.

La nova política deu tenir aquestes coses perquè en cent dies hem vist coses que no havíem vist mai, una mitjana de tres o quatre amenaces de ruptura del pacte mensuals, una marea blanca als hospitals, una marea verda que no han estat capaços d'aturar del tot, més dèficit i la pujada d'impostos més elevada de la història d'aquesta comunitat autònoma. Tanta sort, Sra. Armengol, que només du cent dies.

Mentrestant vostè balla, vostè balla com si s'hagués acabat la desigualtat, com si s'hagués acabat aquella pobresa infantil de què tant s'omplia la boca quan era a l'oposició, vostè balla com si ja no hi hagués gent que pateix fam, utilitzant les seves mateixes paraules, i vostè balla com si no hi hagués ni explotació ni precarietat laboral.

Sra. Armengol, deixi's de balls, no es posi més en evidència, ja li vàrem dir que amb somnis no es governa, ballant tampoc. Governi des de la seriositat i la responsabilitat, sense sectarismes, tant de bo així a finals d'aquesta legislatura no ballaran tot sols i podrem ballar tots amb vostès. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, intentaré ser comprensiva amb vostè perquè encara no saben segur si han de deixar mort al Sr. Bauzá o si l'han de ressuscitar, per tant, intentaré ser comprensiva.

No estic contenta, som molt exigent, sense cap dubte i encara queda molt per treballar, només duim cent dies, ens queda quasi tota la legislatura per fer feina en interès dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma. Però li diré coses que em surten del cor: només que un jove tengui una oportunitat de garantia juvenil que no tenia ja val la pena, només un immigrant que ha pogut atendre i regularitzar la seva sanitat, ja val la pena, només un nin al qual la seva família no li pot pagar una beca escolar i que ara té un fons d'emergència social que el cobreix ja val la pena, només haver tengut un govern valent que defensa els interessos davant Madrid ja val la pena per a aquella gent que estima aquesta comunitat autònoma, que té orgull de país, cosa que havia oblidat amb el govern Bauzá.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 6347/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a negativa del Govern a complir amb els acords firmats en relació amb el pagament de la carrera professional sanitària.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6347/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a negativa del Govern a complir amb els acords firmats en relació amb el pagament de la carrera professional sanitària.

Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sra. Presidenta. Señores del Govern, ¿es la carrera profesional del personal sanitario un plus? El artículo 41.1 de la Ley de 2003, de la calidad del Sistema Nacional de Salud, define la carrera profesional: es “el derecho a progresar de manera individualizada de los profesionales de los servicios de salud en reconocimiento a su desarrollo profesional”; establece además que serán las comunidades autónomas las encargadas de desarrollar los criterios generales para valorarla. Estos criterios generales son: conocimientos, experiencia y cumplimiento de los objetivos de la organización a la cual prestan sus servicios.

Así pues, en Baleares el 21 de abril de 2005 se constituyó, tras reiteradas peticiones, un grupo de trabajo en el seno de la Mesa Sectorial de Sanidad para negociar el modelo de carrera profesional del personal sanitario de salud de les Illes Balears. Tras un largo proceso de negociación, en julio de 2006 se llegó a un acuerdo en la Mesa Sectorial de Sanidad sobre el modelo de carrera profesional del personal licenciado y diplomado del Servicio de Salud. Más adelante, y tras otro largo proceso de negociación, éste culmina en un acuerdo en julio de 2008 en el que se desarrolla el modelo de carrera profesional del personal perteneciente a categorías de carácter no sanitario y de aquellas sanitarias que no requieren titulación universitaria.

Señores del Govern, la carrera profesional no es un plus, es el reconocimiento público, expreso y de forma individualizada del desarrollo alcanzado por un profesional de manera voluntaria y sufragado de su bolsillo en cuanto a conocimientos, experiencia en las tareas asistenciales, experiencia en tareas docentes, así como de investigación, si corresponden, así como al cumplimiento de los objetivos asistenciales e investigadores del Servei de Salut de les Illes Balears. Está claro y es justo que este esfuerzo de desarrollo profesional individual y voluntario se recompense económicamente.

La carrera profesional del personal del Servicio de Salud de las Illes Balears es importante, motiva a los profesionales, premia el esfuerzo, mejora la profesionalidad del nivel individual y aumenta así la excelencia y la calidad asistencial. Esto es la carrera profesional y esto es por lo que se tiene que seguir trabajando, para mejorarlo, para potenciarlo y darle el reconocimiento que se merece.

Consecuentemente y siguiendo con los hechos, una vez aprobado el modelo de carrera profesional a continuación en Baleares tienen lugar dos convocatorias extraordinarias para acceder a ella: una en septiembre de 2006 y otra en octubre de 2008 y ya por fin se establece un acuerdo en 2006 para el cobro gradual de las cuantías pactadas según grupo y nivel, comenzando el cobro por un 25% el 1 de enero de 2007 hasta llegar a un cien por cien del cobro de la carrera en 2010; es el momento de empezar a recoger los frutos de tanta negociación y trabajo, pero las expectativas se tuercen, una crisis financiera nacida en 2007 se convierte en una crisis económica global.

Con este panorama las convocatorias ordinarias anuales para acceder a la carrera profesional o para ascender de nivel que tenían que sucederse a partir de 2008 nunca se dieron a

pesar de las reiteradas solicitudes por parte de los agentes sociales.

En mayo del 2010 el gobierno de Zapatero establece un recorte de un 5% tanto en el sueldo como en la carrera profesional, ese mismo año el govern de Antich y siendo conseller de Sanidad el Sr. Vicenç Thomàs se produce uno de los golpes más duros: se congela la carrera profesional. A aquellos que tuvieron la suerte de poder empezar a cobrarla en 2007 se les congela al 75%, aunque más adelante se les aplica una reducción adicional del 32% por el govern del Sr. Bauzá, y en 2012 se aplica un recorte de personal sanitario y se establece la jornada laboral del sector público a 37,5 horas, lo cual significó que el mismo trabajo era realizado por menos personas.

Es el momento de decir que los trabajadores del Servicio Balear de Salud llevan aguantando y asumiendo recortes, ajustes, congelaciones, aumento de trabajo, pérdida de poder adquisitivo y sin embargo han mantenido igualmente con su trabajo y no sin problemas el esencial servicio que prestan.

Por fin, tras siete años de intentar retomar la negociación, el 22 de abril de 2015, la Mesa Sectorial de Sanidad volvió a reunirse y se llegó a un acuerdo, es un acuerdo pactado entre sindicatos y Govern en mesa sectorial que fue ratificado en Consejo de Gobierno y publicado en el BOIB el 24 de abril de 2015.

Este acuerdo firmado el 22 de abril es el que ustedes, el 29 de septiembre, cinco meses después de la firma, dicen que no lo van a cumplir, que no van a cumplir un acuerdo sindical. Y lo que es grave -y muy grave- es que la Sra. Armengol justifica en este parlament su incumplimiento con un discurso demagógico y peligroso que incita a la rotura de la sociedad, al enfrentamiento entre personas que pasan hambre y el personal que trabaja en el servicio de salud público, como si el personal del Servicio de Salud no perteneciera a esta sociedad que está padeciendo la crisis, proyecta frente a la sociedad una imagen distorsionada de los trabajadores de la sanidad balear, como si fueran insensibles e insolidarios que anteponen sus demandas a las necesidades de la gente hambrienta.

Sinceramente, su discurso es grave y de una gran irresponsabilidad, no sabe el daño que puede llegar a hacer la demagogia, y más con el grave problema que ya existe en los hospitales y ambulatorios de violencia hacia el personal sanitario.

Posteriormente, explican ustedes en declaraciones a los medios que este acuerdo no se puede cumplir porque supondría los 14 millones de euros para 2015 y casi 40 millones para el 2016. Estas cifras no se ajustan en absoluto a las que se tratan en el acuerdo, ustedes mezclan las cifras, según información sindical el importe acordado y presupuestado para este 2015, desde 1 de octubre a 31 de diciembre, para el pago de la carrera profesional de las nuevas incorporaciones y que afecta a unas 4.370 personas es de 1.341.347,52 euros y el coste por lo acordado para 2016, por la aplicación de los acuerdos, ascenderá a 16.500.000 euros. Ustedes continuamente hacen referencia a que o pagamos a todos los funcionarios o no pagamos a ninguno, de ahí esas cifras tan elevadas.

Sra. Armengol y Sr. Pons, de nuevo mediante el uso de la demagogia quieren enfrentar ahora también a los funcionarios entre ellos, me parece mal. Cada sector tiene sus mesas y donde se consigue un acuerdo se ha de cumplir. Miren, lo que no tiene que hacer nunca un político, un govern, es tener un discurso para dividir a la sociedad, para confrontar a la sociedad, utilizando medias verdades y demagogia para así, desacreditando a la parte crítica, tener vía libre para su mal gobierno.

Ustedes el 29 de septiembre se cargan de un plumazo un acuerdo sindical sin ningún reparo. Cuando lo anuncian a los medios se apresuran a decir que el ejecutivo autonómico estará siempre abierto al diálogo con los representantes de los trabajadores a través de las mesas de negociación, pero ustedes no cuentan que el 10 de septiembre, cuando los sindicatos se sentaron con ustedes a negociar, les plantearon una propuesta más que sensata basada en que se respetara el 2015, que ya estaba presupuestado, 1,3 millones para el Servicio de Salud, y para los servicios generales -de paso lo digo, 985.000 euros, y que se negociarían los plazos para el 2016, con lo que se consigue reducir el coste en ese año a 5,3 millones, 600.000 euros para los servicios generales. Y su respuesta fue que el acuerdo estaba suspendido, y que en 2017 ya se vería según presupuesto.

¿Por qué ni siquiera valoraron la nueva propuesta? No se entiende. ¿Por qué?, ¿esto es diálogo?, ¿es consenso? Esto es autoritarismo.

Y, por último, ustedes redactan la orden de suspensión; según la orden de suspensión, publicada el 29 de septiembre, se suspende este acuerdo relativo al desarrollo de la carrera profesional amparándose por razones de interés público derivadas de una alteración sustancial de las circunstancias económicas en las que se suscribieron. ¿Me pueden explicar por favor qué alteraciones sustanciales de las circunstancias económicas se producen desde que se firma el acuerdo el 22 de abril hasta el 29 de septiembre, en cinco meses?

Sra. Armengol, señores del Govern, ustedes están banalizando la negociación sindical, la inseguridad jurídica que se está creando hacia los derechos del trabajador con el incumplimiento de un convenio a los cinco meses de ser firmado en mesa sectorial no tiene precedentes. Señores del Govern, sus explicaciones para el incumplimiento del acuerdo no convencen, y el único articulado legal que les permite incumplir un acuerdo sindical en este caso no se cumple. Por eso desde Ciudadanos les pedimos que se cumplan los acuerdos sindicales firmados.

Gracias.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Patricia Gómez, consellera de Salut, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Bon dia a tots i a totes. Gràcies, Sr. President. Aquest govern té ben interioritzada la defensa dels serveis públics i dels seus treballadors i treballadores que el fan possible, perquè a nosaltres ens preocupen les persones i creiem en el sistema públic, el valoram, el defensam i el potenciam. Les decisions tenen conseqüències, i convindran amb mi que és de sentit comú acompanyar-les d'una mínima planificació o estudi previ. Això hauria de ser un requisit irrenunciable dins la gestió política. Els puc assegurar que en aquests poc més de cent dies que duim governant i en l'àrea de la qual som responsable, la salut, no ha estat així. Ens hem trobat amb mesures, molt d'elles de calat, que afecten l'essència del funcionament del sistema sanitari sense cap tipus d'anàlisi prèvia. El tancament dels centres de salut els capvespres o la retirada de la tarja sanitària a les persones immigrants són només uns exemples.

És cert, Sra. Ballester, que ha fet vostè un repàs del que suposa la carrera professional, però també és cert que crec que hi ha bastant de confusió al voltant d'aquest tema. Per tant també m'he permès fer un poc d'història i explicar per què nosaltres també defensam la carrera professional.

La carrera professional efectivament es recull a la Llei 44/2003, d'ordenació de les professions sanitàries, per les especials característiques de les tasques del personal de la sanitat, i després s'ha anat aplicant a altres departaments de l'administració. Es valoren les competències que pretenen promoure valors com el compromís amb els pacients, la millora contínua de l'activitat i la pràctica professional, la gestió del coneixement, la recerca i la implicació en el desenvolupament d'uns serveis sanitaris de major qualitat, més eficients i més adaptats a les necessitats dels ciutadans. Aquí vull recordar que durant quatre anys, del 2007 al 2011, vàrem fer feina, molta feina, per definir una vertadera carrera professional en què es tingués en compte la dedicació assistencial, l'assoliment d'objectius, la docència, la recerca, i aquest, com la resta de projectes que vàrem impulsar durant els anys 2007 i 2011, no es va tirar endavant. El tema sobre el qual interpel·la vostè, pels acords de carrera professional, no és nou, ja hem viscut aquesta mateixa història, i és que el Partit Popular sempre fa el mateix, utilitza els treballadors públics com a moneda de canvi electoral.

L'any 2006, sí, es va començar a aplicar la carrera professional a les nostres illes; com a punt de partida es va situar el personal al nivell que li corresponia atenent només l'antiguitat al Servei de Salut i, a partir d'aquí, s'havia d'obrir el procés cada cinc anys, que permetia concursar per canviar de nivell si acreditaves les condicions necessàries. Així, les persones que varen accedir a la carrera en aquell moment eren les persones que l'any 2001 duien un mínim de cinc anys fent feina, i aquestes són les persones que actualment cobren la carrera, perquè com ara els explicaré el procés no es va tornar a obrir mai.

És cert que a la Llei de pressuposts de l'any 2010 es va produir la primera retallada del 5% a totes les categories, excepte al grup E, que són els que menys cobren a l'administració pública, que només se'ls va aplicar un 1% de

retallada. La retallada forta va venir l'any 2012, entre altres mesures, l'1 de juny, perquè es va reduir la quantia que percebia el personal del servei de la sanitat pública les Illes Balears en concepte de carrera un 32%. Sí, Sra. Ballester, l'anterior govern del PP en aquesta comunitat autònoma va reduir un 32% el que cobraven els treballadors per carrera professional. Aquesta reducció temporal va ser prorrogada per les diferents lleis de pressuposts que es varen aprovar posteriorment. La Llei de pressuposts per a l'any 2015 manté aquesta suspensió fins al 31 de desembre de 2015; per tant per canviar aquesta situació és necessària una modificació de llei.

Fins aquí la història; ara els explicaré els nous acords. A la disposició final primera de la Llei 1/2015, una llei d'ordenació farmacèutica, es modifiquen les condicions que varen permetre els acords del Consell de Govern d'abril i maig. Aquests acords, diputats i diputades, han suposat i suposen, entre d'altres mesures, incrementar el percentatge econòmic dels treballadors que cobraven carrera a dia primer de maig de 2015 el 73%; a dia 1 d'octubre s'havien d'incorporar tots els posteriors al 2001, és a dir, aquells que no varen poder accedir al nivell de carrera com a màxim al nivell 2; també es pujava automàticament un nivell a tots els professionals que ja estaven en carrera, això també té cost; s'incrementava a dia primer de gener el percentatge dels que havien accedit l'octubre a la carrera. El cost per al Servei de Salut d'aquests acords del 2015 representava 6 milions d'euros, i per a l'any 2016, 16,5 milions d'euros, quantitats que en la situació actual no tenim, i que amb els objectius de dèficit del 0,3 que ens marca el govern del Sr. Rajoy per a l'any vinent es tornen totalment inviables.

Fins aquí la història. Quin és el problema? El problema és molt senzill d'explicar. Quan el Consell de Govern durant els mesos d'abril i maig pren els acords que els he explicat ho fa sense afegir un sol euro al pressupost, al del Servei de Salut, que ja se sabia insuficient en més de 170 milions d'euros, fet que des del Partit Socialista ja vàrem denunciar. En un acte d'irresponsabilitat extrema el govern del Partit Popular modifica l'assignació pressupostària del Servei de Salut per incloure un epígraf, sí, un epígraf de 4,5 milions d'euros, però repetesc, i ho tornaré a repetir, ho fa sense aportar ni un sol euro al capítol de personal, i damunt un pressupost que no bastarà -i també ho sabien- ni tan sols per pagar les nòmines dels professionals sanitaris dels darrers mesos de l'any, com ara s'està demostrant. A més, senyories, el govern del Partit Popular fa aquesta actuació a dos mesos d'unes eleccions autonòmiques, quan havia tengut tota la legislatura, si hagués volgut, per aplicar qualche millora i no retalls, que és l'única cosa que varen fer. És molt fàcil convidar i que pagui un altre.

Això és, senyories, el que va fer el govern del Partit Popular, però no només en aquest tema de carrera; dos fets concrets de maltractament a la nostra comunitat autònoma: el Sr. Mariano Rajoy decideix pujar l'IVA sanitari del 10 al 21% sense afegir ni un sol euro; això suposa 10 milions. També el Sr. Mariano Rajoy decideix finançar els fàrmacs per al tractament de l'hepatitis C, la qual cosa ens alegra moltíssim, però també sense afegir ni un sol euro, el que suposa per a enguany 35 milions. Vull recordar en aquest moment que, a més de les retallades de carrera professional, el govern del Sr. Bauzá, acompanyat pel govern del Sr. Rajoy, l'any 2012 va -i per favor escoltin bé- allargar la jornada laboral a 37,5 hores,

reduir el nombre de dies de lliure disposició de 7 a 3, eliminar els dies de lliure disposició per antiguitat, rebaixar els sous de tots els funcionaris un 1%; eliminar la paga extra de Nadal de 2012, aquesta que ara el Sr. Montoro, just abans de les eleccions, proposa que es pagui el 25%, com sempre sense afegir ni un sol euro; també varen eliminar les partides d'ajuts socials que, per cert, ja hem començat a tornar; eliminar el complement que permetia cobrar la nòmina sencera en cas d'incapacitat temporal, fet que a l'àmbit sanitari té una gran transcendència, molts de companys han anat a fer feina amb grip; impedir la celebració d'oposicions, és a dir, tot el que sigui donar estabilitat laboral als treballadors, de fet el govern del Partit Popular va ser incapaç de completar les oposicions iniciades per nosaltres l'any 2009, i això que les categories que faltaven eren les més senzilles d'acabar, les més petites, cosa que estem completant en aquests moments com a primera prioritat.

És cert que hi haurà, malauradament, una congelació d'uns acords fruit d'una negociació. Òbviament això obliga, a través dels mecanismes que el Sr. Montoro ha establert amb tanta eficàcia, a aplicar aquesta suspensió, i pensa que el PP, a l'anterior legislatura, no ho sabia? No varen fer res per evitar-ho i ho sabien perfectament. Totes aquestes decisions no les vàrem prendre nosaltres. Sap, Sra. Ballester, que sense mirar més enfora aquí a Balears el govern anterior del Partit Popular va acomiadar més de 3.300 treballadors públics entre professors i sanitaris?

Per tant podem explicar la història de manera completa. Podem quedar com els dolents de pel·lícula; els dolents no som ara nosaltres, per no poder donar compliment a un acord irresponsable per part de l'administració dos mesos abans de les eleccions autonòmiques, sense afegir doblers per al seu pagament. Recordi també que a la Llei de farmàcia es varen introduir les millores per als funcionaris de l'administració general, que també estan afectats per aquesta mesura, no només el personal sanitari, i els docents, que també tenien les seves reivindicacions en relació amb els sexennis, que són semblants al que pot semblar la carrera professional.

Per tant crec que és bastant evident: és evident que les retallades del PP i les polítiques del govern del Sr. Rajoy són el principal obstacle per al desenvolupament de la carrera professional, i no altres mesures.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Ballester per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sra. Consellera, Sra. Gómez, todo lo que usted nos ha contado ahora mismo de los recortes y de lo que es la carrera profesional, y de lo que han padecido los profesionales del sistema de salud, ya se lo había contado yo. Lo que está claro es que sin duda alguna los criterios para acceder a la carrera

profesional se tienen que mejorar, potenciar, y volver a sentarse en mesas sectoriales para ajustarlos.

Pero, vamos a ver, ante todo lo que no cabe la menor duda es que estamos ante un acuerdo sindical, luchado durante siete largos años, legal, justo y presupuestado para la parte que le corresponde a 2015, y los acuerdos sindicales pactados y firmados en mesas sectoriales se tienen que cumplir. Es su responsabilidad ahora como gobierno. Usted dice que no hay dinero, pero un gobierno ha de saber gestionar lo que tiene y priorizar en el gasto, y dentro de estas prioridades, entre otras cosas, está el cumplimiento de los pactos y compromisos adquiridos en las mesas sectoriales con los sindicatos.

Señores del Govern, el único motivo por el cual un gobierno puede suspender un acuerdo sindical es por razones de interés público derivadas de una alteración sustancial de las circunstancias económicas al momento en que se firma el acuerdo. Está claro que en este caso tal motivación no es válida, pues del 22 de abril de 2015 al 29 de septiembre de 2015 las circunstancias económicas no han variado, y por tanto ustedes no pueden incumplir el acuerdo por esta motivación. Se están saltando la legalidad.

Han cometido un error, además; ustedes han cometido un error tremendo al cerrarse en banda a negociar con los sindicatos. Han cometido un gran error al negarse a estudiar la propuesta sindical de 10 de septiembre, que proponía renegociar la progresividad de los pagos, y reducir así bastante, hasta 5,5 millones, la cantidad necesaria para 2016. Esta negativa a la negociación, junto al conocimiento real de las cifras que se manejan, hace incomprensible una decisión altamente contraria a derecho y que banaliza los acuerdos sindicales y crea un precedente de inseguridad jurídica para el trabajador. Al obviar un acuerdo legal, repito, están ustedes introduciendo no sólo un justificado malestar e indignación por parte de los beneficiados por este acuerdo vulnerado, sino también, y lo repetiré, un pernicioso elemento de inseguridad jurídica. No se entiende este incumplimiento.

Señores del Govern, los trabajadores del Servicio Balear de Salud llevan más de siete años aguantando y asumiendo recortes, ajustes, congelaciones, aumento de trabajo y pérdida de poder adquisitivo, y están reclamando el cumplimiento de un acuerdo que les permita progresar en su profesión de manera individual y voluntaria, y que permita que ese esfuerzo, que sin duda revertirá en la calidad asistencial de nuestro sistema de salud, les sea reconocido y recompensado. Su negativa no tiene explicación fundamentada; por ello desde Ciudadanos repetimos y les volvemos a pedir, por favor, que cumplan con el acuerdo sindical firmado.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Per contrarèplica del Govern té, per un temps de cinc minuts, la paraula la Sra. Patricia Gómez, consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Si per a vostè una alteració substancial de les condicions econòmiques no és no trobar els 4,5 milions o 6 milions que fan falta per pagar la carrera d'enguany, digui'm què és una alteració substancial. La negociació per a nosaltres és fonamental; hi ha molt per negociar i esperam el suport i la col·laboració dels sindicats i dels professionals. El Govern és molt conscient de tots els retalls que han patit els treballadors públics, i gràcies al seu esforç s'han mantingut els serveis operatius amb màximes garanties. Fa tres mesos -li ho record- jo era una d'aquestes persones. És per aquest motiu que el Govern tractarà de millorar en la mesura del possible les seves condicions laborals, tot i que alguna, i només alguna, de les mesures o el seu pagament s'hauran d'ajornar a l'any 2017.

Aquest govern, com li he dit, és més seriós i absolutament respectuós amb els treballadors públics i amb els sindicats, i sap per què?, perquè nosaltres no entenem les persones com a objecte de mercadeig electoral. Són ells i només ells que han posat rostre humà al sofriment provocat per les retallades; són ells que han de dir als ciutadans que trigaran un any a operar-se o sis mesos per veure un especialista; són ells que han de dir que ja no poden reclamar el dret a ser intervingut en uns terminis raonables; també són ells, els nostres professionals sanitaris i no sanitaris -zeladors, auxiliars-, que veuen que no poden atendre millor els seus pacients per falta de mitjans, o els administratius que tramiten el comprovant bancari d'una família amb pocs recursos, i ha de pagar aquesta família 40 euros per tenir una tarja sanitària, quan la sanitat, com defensam, ha de ser gratuïta i universal.

Només quan s'acosten eleccions el PP se'n recorda dels treballadors. Ara diu el Sr. Rajoy que volen tornar el 25%, enguany, d'aquella paga extra que es va suprimir el 2012, i el 50% per a l'any que ve. Casualitat? No, hi ha eleccions.

És cert, des del Govern ens hem vist obligats a congelar els acords de carrera professional. És una decisió complicada i que ens hagués agradat no haver de prendre, està clar. Quan no ha estat possible, com és ara la situació que hem heretat, amb uns acords signats dos mesos abans d'unes eleccions i ficticiament sostenibles sobre una llei de farmàcia, ho hem dit, ho hem dit amb el gust amarg que per a nosaltres implica anunciar una decisió com aquesta, però amb màxima transparència ho hem dit.

Diputats i diputades, jo els demanaria que arran d'aquesta interpel·lació es faci una comparació global en el temps de quina ha estat la política de gestió de persones durant aquests darrers anys en aquesta comunitat autònoma. Vostè no ha dit res d'això a la seva interpel·lació, a quina banda es troben, Sra. Ballester, vostè i el seu partit? Li repeteixo, aquests acords als quals va arribar l'anterior govern no tenien pressupost, pot venir a comprovar-ho i veurà com no hi havia cap modificació de crèdit, i que es va signar una partida pressupostària a través de la Llei de farmàcia al capítol 1, però cap increment econòmic que servís per pagar l'acordat.

Vostè mateixa pot triar creure el que li he intentat explicar o creure el Partit Popular, el mateix partit que firmava fins fa dos dies que no es finançava il·legalment.

(Remor de veus)

Volem dur a terme una recuperació de forma progressiva dels drets perduts, dels drets perduts de totes les persones i de tots els treballadors i treballadores d'aquestes illes. No volem prendre decisions sense avaluar les seves conseqüències. Demanam responsabilitat. Demanam un vot de confiança als professionals i als sindicats.

Aquest govern, del que form part, no es pot responsabilitzar dels grans retalls patits la passada legislatura ni dels compromisos irresponsables fets en un context de forta restricció econòmica i aplicar solucions en uns mesos, tenint en compte la situació que ens hem trobat, 177 milions de dèficit per a enguany, 177. És més, hem manifestat en múltiples ocasions la voluntat de recuperar tots els drets en aquesta legislatura, fins i tot afegir-ne algun de nou. Agraïm als treballadors el suport que ens estan donant en aquests moments i la seva comprensió. Hem repetit també que no ho farem l'any 2019 dos mesos abans de les eleccions, com uns altres, sinó a partir de 2016 i altres en el 2017 i així progressivament en consonància amb la situació econòmica per a la nostra comunitat autònoma.

De fet, ja els he comentat abans que els ajuts socials ja els hem recuperat, estam completant la posició del 2009, immediatament en començarem una de nova.

Sra. Ballester, fer política és prendre decisions, algunes difícils, algunes a conseqüència de les preses d'una forma irresponsable per l'anterior govern, fer política és també prioritzar i amb els recursos que tenim li assegurem que és prou complicat. Aquest govern té clares les prioritats, ho veuran els professionals i ho veuran els ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Gómez.

III. Moció RGE núm. 6627/15, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 6630/15, presentat pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nou model de l'Ens Públic IB3, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5426/15.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 6627/15, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 6630/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nou model de l'Ens Públic IB3, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5426/15.

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS per defensar la seva moció durant un temps de deu minuts, per part del Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Perdonin la meua veu, el meu constipat que em fa... El Pi es congratula que avui fa quinze dies amb la interpel·lació que vàrem fer hem passat a parlar en seu parlamentària d'IB3 Televisió i d'IB3 Ràdio, n'havíem parlat molt pels mitjans de comunicació, cadascú pareixia que tenia una idea clara del que volia, hi va haver aquell intent a un moment donat de consensuar un director, però la valentia de dur a seu parlamentària parlar d'aquest tema no hi havia aquesta valentia per part dels grups, uns perquè hi tenen el director i els altres perquè hi volien posar el director i dels altres que volien posar el director uns el veien d'una manera i els altres el veien d'una altra.

I El Pi va trobar que havíem d'interpel·lar la consellera, i així va ser. D'aquesta interpel·lació que hi va haver proposam una votació de dos punts que, la primera, com veuen és que el Parlament de les Illes Balears acordi crear en un període d'un any, que segurament ens hem equivocat, hauria de ser de mig any, una ponència dins la Comissió d'Assumptes Institucionals que s'encarregui de debatre i elaborar un model de ràdio i televisió pública per a les Illes Balears, per a IB3. I, un segon punt que, lògicament, a partir que hi va haver la interpel·lació i que les proposicions de llei no duen quota, amb la qual cosa aquesta llei que veurem després d'aquesta moció, hagués pogut arribar avui o arribar l'any que ve, però supòs que una vegada vist els grups que donen suport al Govern que El Pi punyia pel tema d'IB3, es va acordar, es va qualificar per la Mesa, en la qual vostès tenen majoria i nosaltres no hi som, que la llei la presa de consideració fes via, corrent, anam-hi!, anam-hi!, que aquests d'El Pi ens passen endavant. Benvingut sigui el punt que veurem després.

Dit això, nosaltres, en aquesta llei que veurem després, aquest segon punt d'aquesta moció diu clarament que fins que no s'acabà la feina d'aquesta ponència en el Parlament la llei que es vulgui aprovar se circumscriu únicament i exclusivament al nomenament de la directora o el director d'IB3 Ràdio i Televisió i al Consell d'Administració. Per què? Perquè de tots és reconegut que ningú no té clar el model o no l'acaba de contar, i si qualcú el té el té tan amagat que ningú no té la valentia ni la gallardia de sortir a dir aquest és el meu model.

Aquest és el problema que jo crec que avui té aquesta cambra, no tan sols els Govern, aquesta cambra, és a dir, hi ha distints models dins distints caps i lògicament com que el Govern no té una majoria absoluta necessita pactar aquest model.

Davant això nosaltres plantejàvem aquesta moció perquè aquesta moció es pogués aprovar amb aquests termes. És a dir, ja sé que ara vostès aquí sortiran quasi tots els grups a defensar unes esmenes a aquesta moció, però la realitat és que El Pi el que vol és un ens públic que tenguim una estructura sostenible, sostenible.

I l'altra qüestió és que, a part de parlar del director, seria molt bo parlar del model i d'aquesta estructura sostenible com és de gran i aquella gent que creu que tot s'ha d'externalitzar i aquella gent que creu que tot s'ha d'internalitzar, per què? Una televisió és qualque cosa més que els informatius, hi ha moltes altres coses que és necessari també produir-les, és necessari fer país. Nosaltres volem que sigui veraç, plural i independent, però per això hem de fer jugar a tothom, no pot ser només que coixegi d'una part.

Des d'El Pi suggerim que aquesta gent que podria ser dins aquesta ponència fent venir especialistes, suggerim que qualcú ens hauria de dir com és de gran el que hem d'externalitzar, quina estructura ha de tenir, quants de redactors i què fan i per què? Perquè si vostès estan malalts van al metge, no és vera? I si han de fer una casa i té un problema estructural van a un arquitecte, no és vera? I si han de fer una taula de fusta van a un fuster, si la volen dirigir. En canvi aquí pareix que els grups polítics amb això de la televisió estam tocats de la mà de Déu, o del dimoni, el que vulguin, i tenim una idea meravellosa de com arreglar-ho. En canvi, jo crec que estam més peixos en aquesta història del que ens pensam, que mirar només de fer corporativisme, de quedar bé amb els nostres amics que són a un lloc o a l'altre.

El que hem fet amb la televisió ha estat fracassar aquests darrers deu anys, fracassar, hem fracassat. Em sent culpable, hi era jo quan es va crear, vaig votar, però no vull equivocar-me deu anys més. Per mor d'això pens que si fem un ténol en aquest camí i som capaços de dur tècnics, professionals, periodistes, gestors, gent que domina, productors, gent que domina aquest sector, ens podrien fer una foto, no dic *finish*, però una foto inicial de com hauria de ser aquesta estructura, perquè nosaltres creim que hi ha una part, que no sabem com és de grossa, que s'hauria d'internalitzar. I també creim que hi ha una part, que ha de ser importantíssima, que hauria d'estar en mans de poder produir coses, de poder créixer dins un àmbit de foment i creació de feina, com és tot el tema de la producció, i ser capaços d'ajudar a aquestes produccions a que no tan sols tinguin la intenció de vendre aquí, a Balears, i puguin vendre el seu coneixement fora de Balears.

Perquè hi ha molts d'al·lots i al·lotes que acabaran la carrera de periodistes d'aquí dos, tres i quatre anys, a la televisió no n'hi cabrà més de gent, si ens preocupa aquesta professió i creim que volem generar negoci per a aquesta gent, en el que hem de creure és en una indústria audiovisual, perquè a tots no els col·locareu dins la televisió. Sinó us passarà com a Canal 9 o TV3 o Televisió Espanyola que després no es pot pagar. Repetesc, nosaltres creim que hi ha d'haver una part internalitzada, sense cap dubte, però algú ens hauria de dir com és de grossa i estam disposats científicament, professionalment d'acceptar quina ha de ser.

Però els que en sabeu més que nosaltres, i que n'hi ha aquí dins, ens agradaria que es banyessin i que no fos per corporativisme, sinó que fos perquè tinguem una televisió plural i que pogués ser realment objectiva.

Hi ha altres qüestions que ens preocupen quan parlam d'internalitzar o externalitzar i era la qüestió que nosaltres li plantejàvem a la consellera a la interpel·lació i que quan va

venir el Sr. Josep Codony, el director d'IB3, a la comissió al final és com nosaltres li vàrem dir, consellera, és a dir, aquí no hi ha temps per treure un altre concurs, no hi ha temps per internalitzar, però tampoc no hi ha temps per treure un altre concurs. Per tant, el que jo li vaig dir avui quinze dies, que vostè no tindrà més remei que prorrogar a CBM, això és així, i hem d'acostumar-nos a dir-ho, que no passa res, no hi ha temps material, és un tema legal, i vostè, en ares a la transparència, convé que siguem transparents. És més senzill, és prou més senzill.

Després, s'hauria de dir que si internalitzam, ja veuríem com de gran, quina quantitat, no és vera?, perquè vendran els experts i ens ho diran, si internalitzam hauríem de dir a la gent que fa feina amb aquestes productores que això no vol dir que tothom entri dins l'ens, perquè si internalitzam i han de ser fixos haurem de fer oposicions, o no? Tota la gent que tenim dins l'ens públic en aquest moment, ens serveix? O, han d'entrar els que són fora i els que són dins se n'han d'anar? Tenim un problema, senyors, necessitam estudiar-ho, necessitam asseure'ns i sense voler quedar bé amb ningú, amb ningú, planificar com ha de ser l'estructura d'aquest ens, i que sigui transparent i que es convoquin d'una forma pública totes les places que s'hagin de cobrir per a Radiotelevisió de les Illes Balears, IB3, totes.

Creim que és molt important que els periodistes, que la gent que faci feina i tinguin funció de periodista sigui periodista. Creim que qui és tècnic en una qüestió i ha de dur una càmera ha de ser tècnic de la càmera. Haver estudiat i haver-te preparat t'ha d'haver servit per a qualque cosa.

Aquestes qüestions, les tenim tots clares? O, arribarà un moment donat... bé, hem de fer una excepció? Creim en els professionals o no creim en els professionals. Això és el debat que li posam i com que el que volem és que es faci d'una forma assossegada i tranquil·la la interpel·lació, aquesta moció. Modifiquem això que no sigui d'un any, creem una ponència, que venguin els millors, maldament siguin de tendència d'esquerres, de dretes, nacionalistes, regionalistes, independents, tinguem una imatge i després tots els partits prenguem una decisió. Facem-ho professionalment, és l'únic que ens agradaria que passàs.

Els agraeisc la participació que hi ha hagut aquests dies, després si de cas, quan vostès defensin les esmenes, jo ja els diria, més o manco, per on anam, però s'ho poden imaginar per on anam, és a dir, amb ganes que entre tots ens aclarim i tinguem un model que sigui bo per al futur d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt per fixar la posició i defensar l'esmena [RGE núm. 6889/15](#), per part del Sr. Pericay, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats. Aquest govern i el partit que en aquest parlament li dona suport, bé, li dona suport i de tant en tant també qualche galtada, tot s'ha de dir, aquest govern i aquest partit, deia, solen posar l'arada davant els bous o, si ho prefereixen, solen començar la casa per la teulada.

Des de l'inici de la legislatura aquesta majoria parlamentària no ha tengut altra curolla que la de canviar l'equip rector de l'Ens Públic de Radiotelevisió, que volgués canviar-lo era normal, al cap i a la fi també ha canviat el color polític del Govern i, per desgràcia, les nostres ràdios i televisions públiques, i quan dic nostres em referesc tant a les autonòmiques com a l'estatal, van sempre a remolc de la política. Ara bé, una cosa és la voluntat de canvi i l'altra l'obsessió per fer-ho com més prest millor i a qualsevol preu.

Però de la viada amb la qual s'han mogut aquests partits i de les raons que els poden assistir en parlar tot d'una en el debat que ens espera després d'aquesta moció, ara el que toca és parlar de models, perquè anteposar el model als nomenaments, és a dir, fet de manera que els nomenaments responguin a un determinat model i no a l'inrevés i s'hi ajustin, és com farem les coses bé, com començarem, en definitiva, la casa pels fonaments i no per la teulada.

Si afirm que el model de televisió pública existent a Espanya ha estat un vertader fracàs no crec que ningú no s'animi a contradir-me, les coses són com són. És igual que la televisió, sigui l'estatal o una autonòmica, és igual que sigui la balear o que sigui, posem per cas, l'andalusa, la valenciana o la madrilenya, no diré que no pugui haver-hi entre elles qüestions de grau, evidentment, però en tot cas no té cap sentit que ara perdem el temps discutint quines ho són més i quines ho són manco, l'important, el greu és que totes ho són.

Tot i així aquest és només un aspecte de la qüestió, l'altre són els doblers que ens costen a tots els espanyols aquestes televisions públiques, una doblorada. Evidentment, aquí també hi ha diferències i en aquest sentit la nostra ràdio i la nostra televisió, o sigui, les de les Illes Balears en aquest cas, no són afortunadament de les més cares, parl d'avui en dia, perquè en el passat, quan la despesa no tenia límits o abans de l'"austericidi", com els agrada dir al nostres amics de Podem, ens havien costat un ull de la cara, perquè se'n facin una idea ara ens costa, poc més poc manco, 29 euros per habitant i any, idò bé, l'any 2009 havien arribat a costar-nos 223 per habitant i any, quasi deu vegades més. O si ho volen veure d'una altra manera, amb el que ens han costat la nostra ràdio i la nostra televisió autonòmiques al llarg d'aquesta dècada hauríem pogut construir, per exemple, dotze hospitals com el Mateu Orfila de Maó.

Encara hi ha un altre aspecte, però, que condiciona el model, el que es coneix com la internalització del servei, s'hi ha referit fa un moment el diputat Jaume Font, i això tant a l'àmbit dels informatius com al de la producció de programes. És un terreny realment molt delicat ja que hi intervenen una bona partida de factors, per exemple, la situació dels actuals professionals de la casa, alguns dels quals ja estan contractats

per l'ens, o les empreses informatives i audiovisuals que conformen el sector a Balears, primers destinataris o, com a mínim, aspirants d'una hipotètica contractació d'aquests serveis. Com és natural, totes aquestes decisions tenen darrera un fort component econòmic, una cosa és el que seria ideal fer i una altra molt diferent el que realment es pot fer ateses les circumstàncies.

En fi, per no allargar-nos gaire més, citaré encara tres aspectes més sobre els quals convé reflexionar: d'una part, l'ús de les llengües a la ràdio i a la televisió balears i en el cas de la catalana la presència de les modalitats insulars, en compliment de l'article 35 de l'Estatut. De l'altra part, la presència, o no, de publicitat, atesa la competència deslleial que s'estableix amb les cadenes privades. I finalment, el grau de proximitat que ha de caracteritzar la proposta radiofònica i televisiva, aspecte inseparable al meu entendre, del que fa referència justament a l'ús de les llengües.

Ara bé, de tots aquests aspectes que acab d'anomenar i que incidiran segur en la concreció d'un nou model n'hi ha dos de fonamentals per a nosaltres, d'una banda la independència del poder polític, l'altra la sostenibilitat econòmica. Si el model del qual ens dotam és capaç de garantir-los haurem pres, per fi, el bon camí.

Resulta indispensable, per tant, començar la casa pels fonaments. Comencen per definir entre tots el nou model i després ja veurem quin consell d'administració i quin director general pareixen els més adequats per aplicar-ho.

No fa falta que afegixi, per tant, que Ciutadans votarà a favor de la moció que ha presentat avui El Pi, hauríem preferit que el nomenament d'un nou consell d'administració i un nou director general es produïssin quan la ponència que es proposa hagués acabat la feina, però entenem que tampoc no es pot dilatar tant el procés de renovació de l'actual estructura directiva de l'ens. Ara bé, justament perquè creim que aquesta nova estructura directiva ha de respondre a l'esperit i a les exigències que resultin del nou govern...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay, hauria d'anar acabant, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, estic acabant. Ens sembla del tot necessari que el Consell d'Administració i el director general hagin de ser ratificats per aquesta cambra una vegada acordat el nou marc radiofònic i televisiu, d'aquí ve que haguem presentat aquesta esmena d'addició.

Confiam que el grup proponent la vegi de bon ull i que la resta de grups entenguin l'oportunitat que representa fer aquesta passa endavant concretada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay, per favor.

EL SR. PERICAY Y HOSTA:

...en aquesta moció si volem tenir de bon de veres una ràdio i una televisió autonòmiques al servei de tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per fixar la posició i defensar l'esmena RGE núm. 6914/15, té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Font, sap que hem presentat també una esmena, crec que quan l'aplaudeixen de la banda de l'equip de govern, la seva intervenció, em preocupa avui i sempre perquè hem estat companys amb anterioritat a aquest parlament i sempre -i li ho dic des de l'afecte- he cregut en el seu discurs coherent i ferm, però avui crec que en part perdem un poc de coherència amb aquesta proposició no..., perdó, amb aquesta moció.

Crec que el que fem avui -i després també ho veurem-, és un debat..., ara fem el debat petit, després vindrà el debat gros que és la proposició de llei que presenten els grups que donen suport a l'equip d'aquest govern on demanen modificar la llei, una llei que senzillament va aprovar el segon pacte de progrés, pràcticament conformat pels mateixos partits que li donaven suport i el que senzillament fan avui és: aprov una llei a inici del 2011, quan em toca aplicar-la després de tota una legislatura, dins el 2015, com que no em serveix la modific; el que no m'agrada, paperera, i una altra cosa i imposo el que necessit per tenir una majoria per, precisament, incomplir allò que l'exposició de motius de la mateixa llei diu que, precisament, el Consell de direcció i el nou director general sigui triat per dues terceres parts d'aquest parlament, açò demostra la pluralitat.

Podem anar d'acord que al mandat anterior es varen produir determinades circumstàncies que tal vegada la llei s'hauria de rectificar, no diré que no, però açò que durant el mandat anterior tant es va criticar en un moment determinat, que la direcció general recaigués sobre un conseller que duia l'àrea, fa dos dijous, dia 1 d'octubre, en aquest mateix parlament, a la comissió molts de grups que donen suport al Govern varen demanar precisament la dimissió de l'actual director general i açò senzillament implicaria probablement que la direcció de TV3, perdó de l'Ens de Radiotelevisió Pública de les Illes Balears, recaigués sobre la Conselleria de Transparència, Participació i Cultura, és a dir, el que no volien i varen criticar, amb aquesta dimissió probablement seria el que provocarien.

Avui el que es fa, en lloc d'haver complert la llei que vostès varen aprovar, els grups que donen suport al Govern de les Illes Balears, en lloc de complir la llei i dia 21 de juliol no retirar del punt de l'ordre del dia el punt de l'elecció del director general,

si haguessin fet allò ja haguessin passat, transcorregut tres mesos i pràcticament arribarien al mateix temps i *tempus* del que ara estam aquí debatent.

Per tant, el que no podem fer, Sr. Font, és donar cobertura a un govern que pretén controlar la Radiotelevisió pública de les Illes Balears, que tots volem que sigui plural, que sigui veraç i que sigui a més un element de cohesió i vertebració de la nostra comunitat autònoma, en açò tots hi estam d'acord i sempre, sempre, governi qui governi, s'ha dit que el que governa utilitza la Radiotelevisió pública de les Illes Balears en benefici de poder treure'n rèdits polítics, el curiós és que a ningú no li ha servit per poder guanyar unes eleccions, és a dir, que per a aquestes coses no ens hauriem de preocupar tant, perquè demostra que la ciutadania de Balears és una ciutadania madura que té les coses, probablement, molt més clares que el que ens pensam aquí dintre.

Per tant, tocar una llei que tenia unes majories qualificades, que va entrar en aquest parlament amb un ampli consens, senzillament per voler ara controlar l'Ens de Radiotelevisió pública no em sembla que s'hagi de fer d'aquesta manera.

Pot ser que en el passat també ens haguem equivocat, però perquè nosaltres ens haguem equivocat quan governàvem, tal vegada no s'haurien d'equivocar ara vostès i fer aquesta modificació que fan, que senzillament és passar *rodillo* i a més adaptar la llei a unes majories que vostès en aquests moments necessiten i no sabem amb quins cromos canviaran per poder-la arribar a tenir, la qual cosa també em preocupa i em preocupen en aquest sentit els aplaudiments que vostè ha tingut en la seva intervenció.

A partir d'aquí, al primer punt de la seva moció, que va dirigit a analitzar i mirar el que ha de ser la Radiotelevisió pública de les Illes Balears, crec que fa deu anys de la seva existència, segur que ha tingut coses bones i coses dolentes i estic convençut que es pot anar mirant i que ens assegurem entre tots amb experts i gent que en sàpiga, mirar aquelles coses que s'han de modificar per tenir aquesta televisió pública que sigui plural, veraç i que a la vegada -torn a repetir, trob que és fonamental açò- que serveixi per cohesionar la nostra comunitat autònoma i crec que açò és independent al segon punt, el que crec que no podia fer el Govern en aquests moments, i els grups parlamentaris que li donen suport, és modificar la llei per aconseguir unes majories quan la llei va entrar en aquest parlament l'any 2010 i es va aprovar, si no vaig equivocat, a inicis del 2011 amb un ampli consens i ja no tan sols s'establia a l'exposició de motius -torn a repetir- aquesta majoria qualificada de dues terceres parts era bona per garantir la pluralitat, sinó que a més els càrrecs eren per sis anys, és a dir que anava més enllà d'un mandat.

Açò que vostès varen dur a aquest parlament i es va aprovar, ara ho tiren enterra, per tant, és una incoherència, és una retallada a la democràcia i és una retallada al consens. Açò és la realitat encara que vulguin vendre, en aquest sentit a través dels mitjans de comunicació, que és una altra cosa.

Vostès volen el control immediat i ràpid de la Radiotelevisió pública de les Illes Balears i diuen que és perquè sigui plural, però de la manera en què ho fan costa molt creure-

ho. Com podem creure que això és així si el que fan és dur en aquest parlament una llei que vostès varen dur, varen aprovar amb el màxim consens i quan l'han d'aplicar el que fan és paperera perquè no m'agrada, imposar i *rodillo*. Això és el que està fent, Sr. Font, en aquests moments l'equip de govern.

Per tant, nosaltres donarem suport al primer punt de la moció, crec que és coherent, després de deu anys ens podem asseure crec que tots i serà en benefici, ja no de les formacions polítiques representades aquí dintre, sinó de tota la ciutadania per aconseguir aquesta Radiotelevisió pública de les Illes Balears que sigui plural, que ens ajudi a cohesionar i vertebrar la nostra comunitat autònoma i que realment sigui independent.

El que no pot ser és que hi hagi un director general que manifestés, no fa..., fa dos dijous a una comissió que realment havia tingut ja ingerències d'aquest nou govern. No hi vull entrar, però açò és la realitat que es va manifestar.

Per tant, venim de deu anys, asseguem-nos, podem mirar com ha evolucionat la televisió, com podem fer que aquesta televisió no tenguí aquests canvis com té ara, que canviem la llei per modificar majories qualificades per poder nomenar un director general quan la mateixa llei ja establia fins i tot que pogués durar sis anys per salvar precisament açò.

Vull dir, això és una incoherència total i absoluta. Amb això el que li vull dir és que al segon punt hem presentat l'esmena que va dirigida en aquest sentit, és dir: molt bé, ens asseiem, establím quin és el model i quines coses volem modificar de la llei d'una manera molt més àmplia i no després d'una manera esbiaixada, com es vol fer, i d'esquena al sector audiovisual de les Illes Balears, però a partir d'aquí facem-ho tots junts, no baratem ara aquelles coses que convenen a uns perquè ara governen, que a més -torn a reiterar- és incoherència, és la retallada a la democràcia i al consens que fan en aquests moments els grups parlamentaris que donen suport al Govern de les Illes Balears, perquè senzillament necessiten o volen controlar la Radiotelevisió pública de les Illes Balears, perquè si no ho deixarien tal com està, haguessin duit..., vostès varen fer la llei, haguessin duit a votació el passat 21 de juliol, haguessin perdut la votació, però hagués començat a transcórrer un termini de sis mesos en què hagués bastat senzillament una majoria absoluta. Si vostès varen fer aquesta llei, el govern Antich la va entrar en aquest parlament i estava àmpliament consensuada, per què no l'apliquen? No s'entén.

Açò, Sr. Font, crec que és la incoherència que en certa manera en el segon punt donàriem... donàriem suport amb la qual cosa votarem en contra, llevat que, pels aplaudiments que crec que la seva intervenció ha tingut per part dels grups parlamentaris que donen suport al Govern, crec entendre que està clar quines són les esmenes que s'acceptaran i realment farem el debat que crec que és l'interessant a la proposta de modificació de llei que veurem al punt següent.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar l'esmena RGE núm. 6938/15, té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, ara volia esperar que em duguessin l'aigua per fer un brindis pel consens dels decrets lleis, perquè sembla que l'intervinent anterior del Partit Popular no recorda que per decret llei, per tres vegades, varen modificar la Llei d'IB3 de 2010, però bé és un petit detall... ara, ara sí podem brindar pel consens del decret llei i pel consens de les rodes de molí.

(Alguns aplaudiments)

A la salut de tots i totes vostès.

Sr. Font, he estat repassant la seva intervenció en el debat d'interpel·lació que va plantejar fa dues setmanes sobre els mitjans de comunicació, va opinar molt sobre informatius, va demanar pel tema del contracte amb CBM a la consellera, va defensar el sector audiovisual propi d'aquesta terra i va criticar també d'alguna manera que s'estigués parlant primer de modificar la llei abans de tenir clar quin era el model de radiotelevisió que hauríem de tenir en aquesta terra, de radiotelevisió pública.

En general li puc dir que subscriuria un 90% del que va plantejar a la seva interpel·lació, el que no compartesc tant és que aquest debat l'introduís en forma d'interpel·lació a la consellera, a un membre del Govern, que jo pens i el nostre grup pensa, que, apart de pagar factures, en aquest tema d'IB3 el que ha de fer és estrictament garantir que s'acompleixi la llei i no dir la seva, però bé està i benvingut el debat que ens ha duit avui amb aquesta moció que tenim davant i que té dos punts molts clars.

Primer de tot, definir aquest model del que tothom s'omple la boca, com quan parlem de model turístic en què tothom és conscient que alguna cosa hem de canviar, però ningú no sap massa bé què; i segon, limitar la modificació de la Llei d'IB3 que hem plantejat els grups de la majoria només a la qüestió..., limitar-ho a la qüestió del director, directora i el Consell de Direcció.

Sobre aquest darrer punt vostè entendrà que per als grups que hem presentat aquesta proposició de llei no és votable perquè implicaria que automàticament hauríem de retirar el punt de l'ordre del dia que va després del debat d'aquesta moció i estic segur que és conscient que no podem fer això.

Dit això, sí que li he de reconèixer que el més substancial d'aquesta proposició de llei que presentam els grups de la majoria és desbloquejar l'actual situació, un bloqueig amb el qual ens trobam, i tothom n'és conscient, no perquè la nova majoria no vulgui consens, com s'ha dit molt per aquí i pels mitjans de comunicació i fins i tot com ha manifestat gent també del seu mateix partit, el grup proponent d'aquesta moció, sinó que justament pens que per tot el contrari, justament perquè la nova majoria i també el nou govern hem estat, al meu

parer, excessivament escrupolosos, massa i tot, pel que fa a la independència d'IB3.

I vostè sap el que pensa el nostre grup d'IB3 perquè li ho vaig l'altre dia a la compareixença del director d'IB3 a la comissió de presumpte control d'IB3, i sobretot el principal problema d'IB3 és que ha incomplert sistemàticament les funcions de servei públic, amb el tema de la llengua i el tema de les pel·lícules i les sèries és molt evident, vull dir, s'ha optat per decisió política perquè les pel·lícules i les sèries i la programació infantil estiguin en la llengua *del imperio*, millor que no en català com el parla el Sr. Pericay que jo crec que tots l'entenen quan puja aquí a aquesta tribuna i no hi ha cap problema; en el tema de la informació de proximitat, sense manipulacions ni folclorisme fàcil i això té molt a veure amb el que vostè planteja del contracte amb CBM perquè al final el que tenim, en la pràctica, és una privatització encoberta d'una de les principals funcions de l'ens públic, que és el de la informació, i en el tema del sector audiovisual, que evidentment el sector audiovisual propi d'aquesta terra, que és objecte de la mateixa llei i dels principis que la configuren, s'ha de conformar amb las *migajas*, si em permeten l'expressió en castellà, del que queda de la producció de tot el que mou aquesta maquinària d'IB3.

I tot això, tot aquest incompliment sistemàtic de la llei ha estat possible gràcies a la voluntat d'alguns per fer d'IB3 el *cortijo* particular polític de segons quins partits. I evidentment també amb vicis originaris, per dir-ho d'alguna manera, no?, compartits amb altres televisions públiques autonòmiques d'arreu de l'Estat i molt especialment de Canal 9 i de Tele Madrid, que no són especialment bones referències en la matèria, se'n recorden tots també dels maletins de José Luis Moreno i Matas i aquestes coses, vull dir que aquests tipus d'episodis que tanta sort que quedin per a la història. Idò tot això i tot aquest incompliment sistemàtic de la funció pública d'IB3, pensam que és urgent i necessari que ho deixem enrere.

I sí, li ho reiter, aquest govern i aquesta nova majoria han estat excessivament escrupolosos amb la independència que hauria de tenir, que ha de tenir una radiotelevisió pública. No hem volgut que IB3 ni aquest parlament siguin una conselleria més del Govern de torn, com sí passava en l'anterior legislatura. Podríem haver fet un altre decret llei, com varen fer els anteriors, però..., que això potser hagués calmat momentàniament les ànsies d'alguns perquè el canvi també arribàs d'alguna manera a IB3, però crec que hagués estat el pitjor dels començaments, sobretot si tots i totes defensam la independència d'IB3.

També s'ha dit que podríem haver fet la proposta d'un nom i perdre i que el comptador començàs a córrer, però segurament ens aniríem..., el Govern es va constituir el juliol, a febrer o març i per tant, acabaríem perdent temps i jo crec que vostè i nosaltres compartim un concepte de l'eficàcia que no quadra massa amb això.

Que seria millor el consens? Evidentment, totalment d'acord, però vostè no creu que qui hauria d'estar empegueït, que és el Partit Popular, pel que ha estat aquest maneig, no dic aquesta gestió, dic el maneig d'IB3 en aquests anys no és el més indicat per encara, que és el que va passar al juliol, voler

posar condicions per nomenar el nou director, directora general, el nou consell de direcció?

Ja no se'n recorden, de quins han estat els directors generals que va tenir IB3 en la passada legislatura? Vàrem començar pel soci de negocis del Sr. Matas, varen seguir pel vicepresident del Govern i vàrem acabar amb el candidat a la batllia de Calvià, però bé..., i sense entrar en el detall del maneig, eh?

I sí, òbviament, davant tot això volem desbloquejar aquesta situació, però la proposició de llei que hem presentat evidentment que té més coses, però insistesc que és una modificació de mínims, evidentment parla de qüestions de transparència, d'introduir el tema de la paritat, només faltaria!, perquè a més hi ha una obligació legal que tenim amb l'organigrama, amb el consell de direcció, però ni condiciona, ni hipoteca un nou i necessari model de radiotelevisió pública. I per això nosaltres tenim molt clar que el model no són els partits o els grups polítics o almanco nosaltres tot sols que l'hem de definir i per això hem presentat aquesta esmena en nom dels grups de la majoria que els diu: ok, anem per feines, anem per feines en això que plantegen, hi ha un nivell de consciència alt, però en lloc d'una ponència parlamentària que pot ser una mica farragosa i lenta per a tot això, constituïm un òrgan, que està previst a la llei i que el PP, com en tantes altres coses, no va voler, perquè no volia cap contrapès en un consell de direcció monocolor i a un director i a una directora general del PP, constituïm el Consell assessor de programació i continguts, facem-ho en el termini d'un mes i que en sis mesos faci una proposta i ens la traslladi aquí als grups polítics i al Parlament per debatre realment i dur endavant aquest nou model de radiotelevisió pública.

I fixin-se que no és el mateix plantejar que els grups polítics facem una proposta i la debatem el que ha de ser el model, que debatem una proposta que ja ve del sector, de la societat civil, del que ha de ser una tele de totes i de tots i que d'alguna manera l'enriquim amb el debat parlamentari i la duquem a aprovació amb el màxim consens, a partir del debat de les coses concretes. I això és el que plantejam amb aquesta esmena. Això i fer les coses bé des del principi és més que necessari, primer de tot per acabar amb aquests vicis originaris que li comentava. Segon, per acabar amb el fet que IB3 sigui, que no ho ha de ser, ni el *cortijo* particular ni del PP, ni de ningú de nosaltres i tampoc no ha de ser un *cortijo* compartit. No ho volem crec que cap dels grups de la majoria, ni vostès tampoc.

I que finalment IB3 ha de deixar d'estar en el centre de la polèmica pública, el que ha de fer és servir l'interès públic i ser un servei públic estimat i valorat per a tots i cada un dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, independentment de la seva condició.

Moltes gràcies.

(*Algunes aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar l'esmena RGE núm. 6938/15. Té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. I dic senyores diputades, senyors diputats, no per una qüestió de litúrgia parlamentària, perquè jo no puj aquí a saludar, ja ho faig quan entr en aquesta casa, als periodistes i al personal de la casa, sinó perquè vull debatre amb els diputats i diputades que és a qui correspon avui parlar del model d'IB3. Ho dic perquè també algú avui ha demanat per la transparència respecte d'aquesta proposició de llei. És una proposició de llei, val?, el portal de transparència del Govern no li corresponia, no li correspon, és una proposició de llei. Són aquests grups parlamentaris els que traslladen i volen debatre avui aquí sobre el model de llei. I en concret a partir d'una iniciativa del Grup Parlamentari El Pi.

La setmana passada posàvem punt i final a la Llei de símbols, una llei en contra de la llibertat d'expressió i avui jo crec que posam fil a l'agulla per posar punt i final a una IB3 que alguns havien convertit en un símbol, el símbol de la mala gestió i de la mala política i que havien convertit també en una televisió No-Do, que no respectava la pluralitat, que no garantia la independència, i avui a més, hem de sentir parlar i retreure a la resta de grups per part del Partit Popular, parlar "d'ingerència", sentir parlar el Partit Popular i acusar la resta de grups o a aquest govern d'ingerència la veritat és que s'ha de tenir molta moral, molta moral. Jo en qualsevol cas el que sí li hauria demanat a l'anterior govern és que simplement hagués complert la llei, que complís la llei. I efectivament, quan no la podia complir, no ens retreguin res, la modificava per decret llei, sense la participació dels grups parlamentaris, sense la participació d'aquesta cambra.

Però parlem de la moció. Estam d'acord que és imprescindible canviar el model d'IB3, açò a més a més forma part dels acords de governabilitat, jo diria que fins i tot forma part de les demandes dels sectors més implicats i del conjunt de la societat civil, crec que també d'una majoria dels grups parlamentaris. Avui hem vist quina és la posició de Ciutadans i del Partit Popular i crec que hauran de posicionar-se d'una forma més clara en aquest sentit. Volen modificar el model, en quin sentit el volen modificar. I crec que hem de reconèixer que des de la creació d'IB3 hem viscut massa inestabilitat, massa canvis, també legislatius, i que així una televisió pública no pot funcionar. Sense cap dubte, per tant, hem de parlar de model. La Llei d'IB3 és molt clara quan defineix la funció de servei públic i diu que ha de ser un servei essencial, que es posa a disposició dels ciutadans de les Illes Balears, per satisfer les necessitats democràtiques, socials i culturals dels ciutadans. Diu també que IB3 ha de garantir la llibertat d'expressió i el dret de les persones a rebre una informació independent. Diu també que ha de promoure el coneixement i difondre la identitat de les Illes Balears, etc.

Però per tenir tot açò necessitam una direcció que, d'una vegada per totes, compleixi la llei i faci dels mitjans públics la ràdio i la televisió que es mereixen els ciutadans de les Illes Balears, que ofereixin un servei públic que respecti l'Estatut d'Autonomia, que preservi i difongui la llengua catalana i que no manipuli els informatius, que les tertúlies radiofòniques siguin com a mínim equilibrades, que es respecti la professionalitat i la dignitat dels treballadors i treballadores

d'IB3. La modificació de la llei és, per tant, la millor manera - creim- de fer aquest camí de transició al nou model, un model més modern, més actual, que miri cap el futur. I per fer açò, però, necessitam afrontar una situació, la situació que avui viu l'ens i resoldre-la. Avui la televisió, la ràdio d'IB3 viuen en una situació d'inestabilitat, de malestar, de la qual cosa s'hauria de sentir molt responsable el Partit Popular, perquè ell ha estat totalment còmplice d'aquesta situació.

En canvi, és necessari aquest canvi perquè el bon funcionament del sistema públic de mitjans audiovisuals repercuteix molt positivament en molts de sectors productius, millorant la projecció exterior i interior, afavorint el turisme i també l'activitat econòmica i les oportunitats d'empreses i dels sectors de les Illes Balears. La consellera Camps ho deia a la interpel·lació, IB3 va néixer en un entorn analògic i ara estam en un entorn plenament digital. I per açò les noves ràdio i televisió hauran de tendir cap a una interactivitat com a senyals, com a característiques ineludibles. En aquest camí hem de fer feina, cap aquest model hem d'avançar. Estam, per tant, com deia, d'acord, és imprescindible canviar de model. Estam també d'acord que és necessari parlar del canvi de model i en aquest sentit avui a través d'aquesta moció i de la proposició de llei que debatrem després, com deia, posam fil a l'agulla.

Deia també la consellera Camps, arran de la interpel·lació del Grup El Pi, que ara tenim l'oportunitat de fer un gir copernicà a la situació d'IB3. Així idò, cal idò que siguem copernicans. Avui posam fil a l'agulla en el com ho feim. Posam en marxa, almenys així ho proposam a la nostra esmena, a través d'un consell assessor previst a la llei i a través també de la modificació puntual de la llei. I en el quan, també ho deim i també ho feim, ens marcam un temps, un any, mig any, per tenir una proposta de model que finalment aquest parlament haurà de debatre i aprovar i que inevitablement portarà a una modificació de la llei actual d'IB3, molt més profunda i molt més ambiciosa que la que avui afrontarem en el següent punt de l'ordre del dia.

Sense presses, com deia, però amb urgència i fermesa, deia també la consellera. Hem de donar idò la paraula als professionals, efectivament, perquè ells ens poden aportar i molt, ens poden dirigir i molt cap aquest model d'IB3 actual, d'IB3 moderna, que garanteixi la pluralitat i la independència. Però per què volem aquest canvi? Dins el marc de servei públic i de garantir els principis bàsics que ja hem esmentat - objectivitat, independència, veracitat, pluralitat-, el canvi de model ha de suposar moltes coses i ja que no és el debat d'avui, però sí que en voldria esmentar algunes perquè des del nostre grup creim que són essencials, fonamentals i que el consell assessor o el grup d'especialistes, de tècnics que abordaran el model, ens hauran d'orientar com a mínim.

Qüestions, racionalitzar l'estructura i adaptar-la al nou model. I açò segurament voldrà dir moltes coses, voldrà dir auditar econòmicament i amb recursos humans IB3, imprescindible. Voldrà dir la descentralització i l'adaptació d'IB3 a la realitat de l'arxipèlag, açò vol dir desconexions a les quatre illes, tant a la ràdio com a la televisió, que ha d'oferir l'actualitat des de la proximitat, per a nosaltres és clau, és fonamental. Com dic, n'hauré de parlar i molt, però per a nosaltres és una qüestió imprescindible d'afrontar.

L'emissió de pel·lícules majoritàriament en català i introduir el sistema de versió original i el sistema dual, és a dir, que els espectadors puguin optar a veure la mateixa pel·lícula en diverses llengües i en versió original. És també un objectiu important i a més a més, aquesta cambra reiterades vegades havia aprovat i havia instat el Govern perquè fes feina en aquest sentit i no es va fer.

Afavorir la indústria audiovisual local. Fonamental, molt important. Té raó el Grup El Pi de vincular també IB3 amb el sector productiu i tant que sí!

Fomentar els programes culturals i d'investigació. És evident que la informació i el debat han de ser eixos vertebradors d'aquest nou model.

S'ha de basar aquest model, aquest nou model en el qual aspiram, en una programació de qualitat, sense jo diria massa dependència del nivell d'audiència. I és important dir-ho perquè fins ara ha estat així. Aquests quatre anys, aquesta televisió, aquesta IB3 ha estat guiada pel nivell d'audiència. No té sentit basar el model a fer la competència a les ràdios i televisions estatals. Una mostra d'açò són unes paraules de l'actual director, Sr. Codony, quan explicava per què les pel·lícules no es podien emetre en llengua catalana i deia, en castellà lògicament, "*las películas en castellano tienen un 55% de mejores resultados que las películas en catalán de TV3*". Aquesta era la justificació, el nivell d'audiència servia per justificar no emetre pel·lícules en català. Crec que cal definir i posar límits també, serà un debat crec que molt important, a la durada de la programació, cal o no mantenir oberta la programació durant 24 hores, durant tota una matinada?

Aquests i molts de temes evidentment formen part del debat d'aquest nou model, que haurem d'afrontar jo crec que no des de zero, sinó des d'un document elaborat per part d'aquells que jo diria que més poden aportar. I en aquest sentit ens afegim a l'esmena que ja s'ha explicat conjunta, de constituir el consell assessor, ja previst com deia la llei, i d'iniciar el debat sobre el model d'IB3 que volem. I ens mantenim però també en la importància i la necessitat de modificar la llei avui, d'iniciar almenys la tramitació per modificar la Llei d'IB3, per facilitar l'elecció del nou director, renovar el consell de direcció i introduir també mesures...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, per favor vagi acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Acab. I de transparència i per açò lògicament mantendrem aquesta idea que es resumeix molt bé en el següent punt que serà objecte de debat i que podrem debatre amb més profunditat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar l'esmena RGE núm. 6938/15 té la paraula la diputada Sra. Sílvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats i diputades. Si una cosa ha quedat clara després d'escoltar les diferents intervencions, és que val la pena donar-li un nou impuls a la Radiotelevisió de les Illes Balears després de deu anys de començar la seva emissió. Hem passat una legislatura on s'ha pervertit, s'ha manipulat i s'ha instrumentalitzat l'ens públic, on s'ha posat al servei dels interessos partidistes del Govern. Cal fer una aturada tècnica, per no dir un *reset*, per tal de començar i replantejar moltes qüestions.

És la nostra ràdio i televisió pública un mitjà d'informació a l'alçada de les exigències de la societat en què vivim? Està a l'alçada dels canvis tecnològics? És capaç de competir amb bons productes audiovisuals, exportar *know how* i ser reconeguda per la seva credibilitat, una paraula important "credibilitat", a la informació que aporta i ofereix? Aquest debat que avui introdueix El Pi de manera constructiva i que valoram molt positiva el seu esperit, és un debat que no només feim nosaltres en aquesta comunitat autònoma, sinó que també s'està realitzant a nivell europeu, coincidint amb el futur de molts de mitjans públics, com la BBC, France Television, el tancament fins i tot de la televisió grega i que tampoc no és aliè a la Radiotelevisió Espanyola o a cadenes ja desaparegudes com Canal 9, la redimensió de TV3 o la nostra extinta Radiotelevisió de Mallorca, descansi en pau.

Cent dies després de la constitució del nou govern, seguim amb una situació d'interinitat que no es pot prorrogar ni un segon més. La compareixença del Sr. Codony fa unes setmanes va encendre les alarmes. Tenim un director general que confon el compliment de la legalitat amb ingerència política, a més, d'haver interpretat d'una manera esbiaixada la Llei del sector públic i intentar aprofitar la seva provisionalitat, per fer el seu gran darrer servei a determinats interessos. Avui IB3 està fora de la llei, està fora de la legalitat del servei públic, fora de l'Estatut d'Autonomia i fora de la normativa vigent. Per tant, el primer que hem de fer és retornar IB3 a la legalitat. Com és natural i sa en democràcia, hi ha moltes fórmules d'abordar aquest debat sobre el model de l'ens públic i que a col·lació d'aquesta proposta d'El Pi els diferents grups estan explicant.

Des del Grup Socialista, Sr. Font, estam treballant des de fa alguns mesos en aquesta proposta. Ara bé, s'haurà de debatre en el temps, en forma, quan i com toqui i per suposat amb el màxim de consens polític parlamentari. Hem presentat des del Grup Socialista una esmena conjunta que el Sr. David Abril ha explicat perfectament, per tal que aquesta ponència que vostès proposen, se pugui encomanar al consell assessor de continguts i programació. La idea és constituir-lo en un mes i a partir d'aquí, elaborar una proposta consensuada fruit del diàleg i participació de la societat civil en un termini de sis mesos. Pensam que el fet d'encomanar aquesta feina al màxim òrgan de participació social de l'ens públic, conformat per 15 membres representatius de la societat, tant del món audiovisual,

de la cultura, de l'educació, diferents entitats, ha de ser garantia d'un debat ric i plural respecte de cap on hem de tirar; una proposta que a més el Parlament ha de ratificar i per tant, haurem de fer un debat sobre aquesta proposta i que s'haurà de traduir en un contracte-programa, que s'executi d'una manera coherent amb aquest procés participatiu i el nou rol definit.

Les funcions del consell assessor, mai posat en marxa per manca de voluntat política, donen una ample marge sobre el model, quina orientació ha de tenir la programació, la proposta del contracte-programa, debatre sobre els criteris d'emissió de publicitat, si és que la radiotelevisió pública ha de tenir publicitat, aquest és un debat interessant. Els criteris per la a millora de la qualitat, etc. Pensam que l'esmena que hem presentat de manera conjunta és més operativa, participativa i no retarda en excés un debat que hem de concretar en un temps raonable, d'aquí la proposta de sis mesos i no 1 any.

La segona proposta no tindrà el vot favorable del Grup Socialista perquè el tràmit legislatiu que avui engegam permetrà a tots els grups presentar les seves aportacions i esmenes per a una nova llei. A més, les modificacions que es preveuen són mínimes i de caràcter purament instrumental i organitzatiu, un canvi en el procediment de nomenament del director general i membres del consell de direcció, un major control per part del consell d'administració dels contractes signats i recuperar la possibilitat de la internalització dels serveis informatius a través de concursos públics que garanteixin la igualtat, la capacitat, el mèrit, la publicitat, per tal de tenir els millors professionals, de tenir el millor talent.

Per aquestes raons, si el grup proposant ho accepta, tampoc no donarem suport a les esmenes presentades per Ciudadanos i el Grup Popular. Si s'accepta i s'aprova la nostra esmena conjunta, el Parlament, a proposta del consell assessor, debatrà i aprovarà el nou model d'IB3. No li veim cap sentit a la proposta de Ciudadanos de tornar ratificar d'aquí un parell de mesos la nova direcció general, o el consell de direcció, que seran escollits en aquesta cambra amb el màxim consens possible, una vegada modificada la llei.

Respecte de l'esmena del PP, no compartim el seu immobilisme i la seva aposta per perpetuar la situació d'excepcionalitat en què es troba l'ens. Per al Grup Socialista és fonamental començar una nova etapa, que suposi una ruptura amb el sectarisme i la manipulació, per convertir la ràdio i televisió pública en una ràdio i televisió plural, independent i objectiva.

Compartim amb El Pi que són moltes les revisions que s'han de fer del model d'IB3, això s'ha de fer en el marc d'un debat rigorós i profund, per tal d'aconseguir que la nostra ràdio i televisió sigui una radiotelevisió cosmopolita i que actuï de locomotora de la indústria audiovisual. El fet que avui només el 30% del pressupost de la casa quedi a Balears és una raó per plantejar-se moltes modificacions i que aquesta situació s'hagi de capgirar per tal de donar més i millors oportunitats a les productores locals.

Altra fita ineludible és l'abordar la reconversió tecnològica per anar cap a una televisió multiplataforma i connectar amb nous segments de població que a dia d'avui no se senten

reflectits en el model actual ni veuen les seves demandes cobertes. La vocació de servei públic ha de servir per cohesionar país; per promocionar l'activitat científica, filosòfica, literària; la cultura, la música, l'esport. Malauradament no poques vegades hem confós el valor de la proximitat amb el folklorisme.

Parlar de model és parlar de país, del model social i del model econòmic que volem projectar per a Balears, un model que fomenti la responsabilitat social i laboral i també l'apoderament dels treballadors i dels ciutadans. Apostam per una radiotelevisió pública que respecti l'autoritat científica de la Universitat de les Illes Balears per evitar vodevils com els viscuts els darrers anys, una IB3 que disposi d'un pressupost ajustat i responsable i que tothom pugui conèixer; en definitiva, per una radiotelevisió oberta, democràtica, innovadora, participativa, plural i, sobretot, independent.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar l'esmena RGE 6938/15. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, m'agradaria començar saludant els nostres espectadors i espectadores que segueixen en directe la retransmissió d'aquest ple, complint amb la transparència i el servei públic a què aquest parlament està obligat.

Transparència i servei públic. Per desgràcia ni el procés que s'ha portat fins ara per alliberar del seu segrest la nostra televisió autonòmica no ha estat tan transparent com a nosaltres ens hauria agradat, ni IB3 està oferint el servei públic que deuria després de més de cent dies de govern. Per això crec que avui correspon demanar disculpes, als seus treballadors, als treballadors de les productores de les nostres illes, als espectadors, i sobretot a tots i totes els ciutadans d'aquestes illes, que paguen amb els seus impostos aquesta televisió, segrestada encara a dia d'avui, insisteixo una vegada més, i pervertida des del seu naixement sense que ningú no hagi posat remei a aquesta situació, que fins a cert punt està normalitzada perquè totes aquestes persones que he esmentat s'han resignat al fet que la nostra televisió no pot ser d'una altra manera.

No obstant això som molts els que mai no hem perdut l'esperança que arribaria un dia, més prest que tard, en què aquesta comunitat tingués uns dirigents polítics que respectessin la seva població i li oferissin una televisió independent, digna, representativa de les essències d'aquest país i de les seves diferències identitàries insulars. Per això agraeixo profundament al Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES que proposi en aquesta cambra el que nosaltres hem proposat al Govern des del minut 1 de la seva conformació: l'obertura d'un debat públic per escoltar totes aquelles persones que puguin aportar el seu coneixement a

aquesta cambra per iniciar el camí cap a la construcció d'un nou model de televisió pública, un debat que hem de recordar que mai no s'ha fet.

Ara els explicaré una curta batalleta personal. Abans de la creació d'IB3 jo treballava per a una productora mallorquina a la qual fèiem documentals, tant per a Televisió Espanyola, per als programes *Documentos TV* o *La noche temática*, i per a TV3, així com reportatges per a televisions europees. Existien les televisions locals i no existia gaire el que ara es denomina el sector audiovisual, que ja s'estava desenvolupant en altres comunitats com Catalunya, Galícia, el País Basc o Andalusia. Allí les televisions públiques van exercir de motor d'aquesta indústria, que va començar a produir pel·lícules i a formar professionals. Aquests professionals van començar a treballar modestament, en silenci, fent programes de cada vegada millor qualitat, i a poc a poc els arribàvem encàrrecs d'Europa i dels Estats Units, bé per participar en les seves produccions o bé per rodar les seves produccions a Espanya. Així Galícia genera una prestigiosa indústria de l'animació; el País Basc exporta músics i directors als Estats Units; i Catalunya i Andalusia comencen a rebre rodatges que deixen importants ingressos en aquestes comunitats. Mentrestant aquí somniàvem que algun dia aquesta comunitat tengués una televisió pròpia que oferís continguts de qualitat als seus espectadors i, al mateix temps, formés professionals per crear una indústria que ens posés al mateix nivell que aquests altres territoris.

I va arribar aquest dia. Es va inaugurar IB3. Jaume Matas va fer un meravellós discurs; bé, li van escriure un meravellós discurs, en què apel·lava a la llengua, la cohesió territorial, la defensa de la cultura pròpia, la independència en la informació, la qualitat dels continguts... Els sonen aquests conceptes? Jo ho vaig escoltar en directe. L'escàs sector audiovisual d'aquell moment va ser pràcticament obviat quant al model de televisió que es pretenia construir; van desembarcar productores de València, de Galícia, de Madrid, vinculades en major o menor mesura al Partit Popular, que era el que governava en aquells territoris, i es van balafiar moltíssims diners que sortien d'aquesta comunitat en els becs de moltes gavines cap a aquests territoris, imagino que més rendibles electoralment.

L'amic d'en Matas, i director d'*El Mundo* en aquella època, Pedro J. Ramírez, amb la seva piscina en zona de domini públic a la Costa dels Pins, va rebre, a través de la seva productora El Mundo Televisión contractes per uns 9 milions d'euros, segons la comptabilitat dels gestors d'IB3. El 85% de les llicències de ràdio i televisió va quedar en mans dels acòlits del Partit Popular. En aquella època el director de *La Gaceta*, Carlos Dávila, i Isabel Durán tenien un programa setmanal a IB3, i Bartolomé Beltrán, amic i assessor de Matas, era un referent de la programació, Beltrán, que també va figurar en el sumari del cas Palma Arena per compres d'obres d'art per a Matas. L'expresident balear va generar un pol polític periodístic al voltant del Partit Popular i de Pedro J. allà per la Costa dels Pins, i a mi em va tocar qualque vegada anar a rodar al Pula Golf, imagín que molt conegut per molts de vostès. Aquest programa es deia *Bona nit Balears*, un títol només a l'abast d'una ment privilegiada, i que va cementar el nivell de servei públic exigít a partir d'aquell moment per a la programació de la nostra televisió autonòmica. Per tant, quan els dic que la

televisió està segrestada i pervertida des del seu naixement els asseguro que sé molt bé de què estic parlant.

Els professionals ens vàrem quedar en aquella època atònits, perplexos, bocabadats, però es van crear molts llocs de treball, que per desgràcia no van fomentar una indústria audiovisual pròpia, i també els puc assegurar que els seus treballadors no s'han sentit orgullosos del treball que feien ni que fan, el que desmenteix el que afirmava en aquest parlament l'actual director d'IB3.

Des de totes aquestes aventures fins a l'actualitat ningú no ha parlat de debò del model d'IB3. Per això hem insistit al Govern que era imprescindible parlar del futur de la nostra televisió abans que parlar de noms, perquè si no sabem per a què volem que serveixi IB3 no té sentit una direcció en general ni crear un organigrama ni assignar-li un pressupost.

Així que benvinguda la seva moció, la proposta de ponència. Ara bé, proposen vostès un any de debat; ja han aclarit que estan oberts a negociar-ho. S'ha de reduir aquest termini, escoltin; cal alliberar aquesta televisió de manera urgent. Són molts els temes dels quals cal parlar en aquesta ponència: pressupost, programació, indústria, noves audiències, adaptació tecnològica, perfil dels seus professionals, credibilitat -que esmentava abans na Sílvia-, prestigi, independència, internalització dels informatius. El debat podria ser etern, un debat que ja s'està donant en tot Europa, com també s'esmentava abans, però crec que ens correspon agilitar els terminis. Hi ha molta gent que porta massa temps esperant que aquest parlament creï les condicions a IB3 perquè la seva professió pugui ser dignificada. Per això consideram exagerat aquest període que es proposava des d'El Pi, i consideram que era lògic escurçar aquest termini a un màxim de sis mesos.

Els sol·licitem, això sí, que mentre succeeixi aquesta ponència permetin treballar amb independència els seus professionals, oferint-los una direcció general i un equip de treball de prestigi que permeti que tant els seus espectadors com els seus treballadors es comencin a sentir una mica orgullosos i il·lusionats del treball que fan. Per això tampoc no estem d'acord a limitar la modificació de la llei únicament al procediment de nomenament de la seva direcció general; no podem quedar-nos únicament en aquest punt, que considero que és justament el més polèmic, de reduir la quantitat de diputats necessaris per triar aquest càrrec. Nosaltres estàvem satisfets amb la proporció establerta de dos terços, i potser només hauria estat necessari modificar el període de temps que ha de transcórrer entre la votació en què es requereix aquesta proporció i la segona votació, en què tan sols es necessita majoria absoluta. En qualsevol cas ens sembla que els tres cinquens és una majoria suficient per legitimar la nova direcció.

Podríem haver-nos quedat aquí a l'espera de l'arribada de l'anhelat nou model, però ja que es toca la llei no veim inadequat que es puguin millorar alguns aspectes que augmentin la supervisió sobre IB3, com l'obligació que es presentin les actes dels consells de direcció o que es redueixi la quantitat necessària perquè un contracte necessiti ser aprovat per la conselleria. Crec que els temors al fet que puguin existir nous incidents en aquesta telenovel·la que és IB3 ens obliguen

a ser prudents i a col·locar una armadura a l'ens per impedir que es mantengui la seva perversió.

En qualsevol cas, una vegada culminades les conclusions de la ponència en aquest parlament, molt probablement calgui repensar la Llei d'IB3 per adaptar-la a aquest nou model, que espero que incorpori la nostra radiotelevisió a l'avantguarda de les televisions públiques.

I torno a les idees que esmentava al principi. Si no realitzam tot aquest procés amb transparència i amb l'objectiu clar que IB3 exerceixi la seva labor de servei públic estariem mantenint viu un zombi que podria acabar abraçant aquest govern. Desitj de tot cor que cap dels seus consellers i conselleres no es converteixi en zombi i s'engeguin els mecanismes perquè les pel·lícules de pistolers deixin de ser l'emblema de la programació. No deixa de ser curiós que els pistolers siguin els protagonistes d'una televisió que viu fora de la llei.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, per fixar la posició i defensar l'esmena RGE 6938/15, per un termini de cinc minuts.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. No faré ús del meu torn d'intervenció. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Així, té la paraula el grup presentant per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Jarabo, vostè és en John Wayne d'aqueixa història, eh?

(Algunes rialles)

Vostè és en John Wayne, home, més petit, perquè ell era prou més gros que vostè o més gran, eh? Però el que li diré és una cosa: vostè sí que serà el protagonista, aquesta legislatura, d'aqueixa telenovel·la que serà IB3, ho serà, perquè si no haguéssim modificat la llei, mantenguéssim la llei, la 15/2010, i en el minut 1 haguéssim acceptat començar a denunciar el tema perquè volem canviar, i en els sis mesos haver resultat que ho haguéssim pogut fer amb majoria absoluta, això ho haguéssim pogut fer, estariem a 46 dies. Li diré una cosa: MÉS, PSIB i vostès tendrien el mateix problema, tendrien el mateix problema, vostès no s'entenen, en això, vostès necessiten les eleccions generals, vostès necessiten les eleccions generals. No enganem la gent. És a dir, jo, com veurà, tant per davant com per darrere li dic el que pens, i és el que pens.

És a dir, aquí hi ha un problema entre els tres grups en aquest sentit, perquè -els tres grups que han donat suport a la Sra. Francina Armengol i al seu govern- no venguem una història que tot està fatal dins IB3, que hi pot estar, i tot està malament, i tots hi heu fet feina i tots hi heu menjat, així de clar, així de clar, siguem realistes. Uns més que els altres, segurament; jo mai, eh, jo mai!, Sr. Jarabo, mai! Ho dic perquè no muntem una pel·lícula que sigui igual de falsa, que sigui ocasió que potser vàrem poder fer fa deu anys.

Quants d'aquí, de polítics que som aquí, estam preparats per tenir un director general independent?, quants estam preparats? Independent, una espècie de Messi -jo que som del Madrid-, una espècie de Messi, que ningú no el discutiria si fos de televisió, perquè s'entén, fins i tot la gent que no entén el futbol diu "jo veig jugar aquest home i entenc el futbol". El teniu, aquest Messi?, o el nom que sigui, maldament sigui..., en lloc de masculí, femení. El problema és aqueix, no el tenim, i el que ha quedat clar, que és del que més content està El Pi, és que no tenim cap model televisiu. Xerrera de model, en tenim, però si El Pi no fa la interpel·lació encara no en parlariem, avui, avui no hi hauria la llei després d'aqueixa moció. Ja li dic, no va per quota, això, eh?, no va per quota. No, no, no s'equivoquin, no s'equivoquin.

Davant aquesta qüestió jo el que els puc dir és que nosaltres, aquesta esmena que ens fa el Sr. Abril amb tots vostès, (...), la podem acceptar, en lloc de ser un any que sigui mig any, i que en lloc d'estar dins la comissió de control sigui creant una altra cosa que no havíem creat, que és el consell assessor, que no s'havia creat el consell assessor. És a dir, tampoc el PP no l'havia creat, el consell assessor. Creem el consell assessor, posem mig any per estudiar-ho i vegem com ho podem treure. No estam tan d'acord, en El Pi, amb això que diuen que si aprovam el punt 2 no importa que tirem endavant la llei que després hem de tractar. Sí!, és igual, és igual. Si aprovam el punt 1, que acceptam amb aquesta esmena que han fet vostès, que estudiarem durant mig any a través d'uns professionals com ha de ser aquest model, el que no té sentit és modificar, de la llei, el que pugui afectar el que proposin aquests senyors com a model; el que té sentit és que la llei modifiqui com s'elegirà el director i com s'elegirà el consell d'administració. El que no pot modificar la llei són altres aspectes que potser el model amb aquests experts farà que canviïn. Té un sentit comú pobler però té un sentit comú molt gros, m'explic?, molt gros. Jo entenc que a vostès els pot llevar un poc de força, això, i jo els agrairia que es replantegin votar en contra d'aquest tema. I després l'altre punt, l'altre punt de l'ordre del dia, no entrarà en contradicció, no entrarà en contradicció.

Pel que fa referència a allò que em deia el Sr. Pericay, no li podem acceptar aquesta esmena perquè entenem que el problema que té el Govern... Aquí passa una cosa fantàstica: que el PP no pot confeccionar una majoria alternativa a l'esquerra, però passa una cosa fantàstica, Sr. Pericay i senyors de Podemos, que Podem, Ciutadans i El Pi som *la pera*, dins aquest parlament, mai no havia passat, això, mai no havia passat, que ni els que volen l'alternativa poden, i els que volen governar tot sols tampoc no poden si no és amb qualcú d'aquí. En aquest cas vostès són els reis, amb la qual cosa hi haurà moltes coses, moltes coses que Ciutadans, Podem i El Pi

volem, que podem modular d'una forma extraordinària perquè aqueixa independència i aqueixes coses puguin ser interessants, en aquesta terra, amb la qual cosa, Sr. Pericay, no li podem acceptar l'esmena perquè el maldecap que té el Govern, i en això crec que nosaltres hem d'estar al costat, és que la brega és pel director. Que posin un director d'una punyetera vegada. Siguem sincers, a nosaltres el que ens preocupa -i vaig acabant, Sra. Presidenta- és el model, que és el que s'ha demostrat que ningú no està d'acord i també s'ha demostrat que ningú no té.

I una darrera qüestió... Jo a vegades pens, quan sent el PP, quan sent al PP, que pareix que li ha sabut greu que ens aplaudissin de la part d'aquí. Idò acostumin-se a començar a aplaudir-nos també vostès, de tant en tant, perquè ens necessitaran, així de clar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, vagi acabant, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, acab. Ho dic per una qüestió molt clara: ningú no es va preocupar d'El Pi quan ja estava constituït el mes de desembre de 2012, perquè sortís a IB3 Televisió ni ràdio, al revés, les ordres eren que no sortíssim. Sr. Tadeo, telefonarà a qui li deia que no sortíssim?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, abans de la votació ens podria dir com queda exactament el text?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí. En principi quedaria que l'esmena que han presentat Podem, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, el PSIB, l'acceptariem, que fa referència al primer punt.

Rebutjaríem les dues esmenes que hi havia per part de Ciutadans i el PP.

I no tendríem cap inconvenient, també m'ha dit el Sr. Pericay a un moment donat, si pogués ser votació separada dels punts 1 i 2, tampoc no tenim cap problema.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passarem a votació i farem votació separada.

Votam el punt 1. Votam.

Vots a favor 59.

Queda aprovat el punt 1.

(Alguns aplaudiments)

Passam a votació el punt 2. Votam.

A favor 3; en contra 55 i abstenció 1.

Per tant, queda rebutjat el punt 2.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5970/15, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5970/15, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem Illes Balears, de modificació de la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

A continuació la secretària primera llegeix el criteri del Govern, escrit RGE núm. 6348/15.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"Sr. Marc Pons i Pons, secretari del Consell de Govern, certifica que el Consell de Govern en la sessió de 25 de setembre de 2015 adoptà entre altres acords l'acord següent:

Primer. Manifestar, atès el que disposa l'apartat 3 de l'article 131 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la proposició de llei de modificació de la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, RGE núm. 5970/15.

Segon. Manifestar igualment en consideració a allò que estableix el mateix article del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears pel que fa a la tramitació de la proposició de la llei esmentada.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns."

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació les intervencions per part dels grups parlamentaris presentants, en l'ordre que figura a l'escrit de la proposició de llei per un temps de quinze minuts.

Té la paraula la Sra. Pilar Costa per part del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Intervenc en nom del meu grup per defensar aquesta proposició de llei, de reforma parcial de la llei d'IB3, que hem presentat conjuntament amb MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Podem.

Encetam així, o continuam, donat que hem tengut el debat prèviament de la moció presentada per El Pi, en aquest cas sobre una concreta reforma de la llei d'IB3, que esper que sigui el preàmbul d'un debat i d'unes reformes més profundes, més

llargues en el temps, que ens permeti almenys discutir seriosament quin model de televisió pública volem, quin hauria de ser el seu pressupost, quina la participació del sector i quin pes han de tenir la independència, la professionalitat i l'objectivitat en un mitjà públic que per al meu grup, vagi per endavant, hauria de ser tot el pes del món. Precisament ara ens hem de congratular perquè ara mateix hem vist com és possible, en aquest cas hi ha hagut consens, fins i tot unanimitat, quant a la constitució del consell assessor, que en el termini de sis mesos haurà de lliurar una proposta sobre el model de televisió que volem, perquè pugui ser després aquí aprovada i debatuda en el Parlament.

Però mentre aquest debat més profund arriba, el primer que voldria dir, encara que sembli una obvietat, és que no som davant d'una nova llei d'IB3, el que proposam aquí, no. El matís és important, aquesta és una reforma de la llei d'IB3 per desbloquejar la situació de la manca de direcció en què es troba la ràdio i la televisió pública. En tot cas, és una reforma que no s'atraca ni de prop, a la reforma que va fer el Partit Popular per decret llei l'any 2011 i una altra modificació, aprofitant l'aprovació de la Llei audiovisual de les Illes Balears, l'any 2013, ni fins i tot la que es va fer a través dels pressuposts generals de la comunitat autònoma. Vull recordar que la llei del 2010, la llei d'IB3 va ser reformada en tres ocasions a la passada legislatura pel Partit Popular sense cap consens.

No vull ser reiterativa aquí amb alguns dels arguments que en l'anterior debat, a la moció d'El Pi ja s'han efectuat, però crec important destacar algunes qüestions. En primer lloc una de les propostes que fa aquesta llei és modificar i passar de la majoria de dues terceres parts que es preveu ara a la llei, a tres cinquenes parts del Parlament, per poder nomenar el consell d'administració i el director general. Perquè s'ha demostrat que a pesar que la llei del 2010 va estar molt ben intencionada, malauradament mai -repetesc, mai- no es va aplicar. Per tant, ara m'estranya que hi hagi grups parlamentaris, sobretot el Partit Popular, que s'esglai tant davant d'aquesta proposta que fa aquí el Grup Parlamentari Socialista, de modificar les dues terceres parts de majoria que s'exigeix ara del Parlament, per cert, una majoria qualificada, que només es requereix aquí a les Illes Balears, per modificar l'Estatut d'Autonomia, ja que la resta d'òrgans estatutaris, com puguin ser el Consell Consultiu o la Sindicatura de Comptes, requereixen d'una altra majoria també qualificada, però no tan elevada com és la de tres cinquenes parts. Per tant, em sembla una modificació proporcionada i sobretot necessària.

I quan dic que ningú no s'esglai en la reforma, ho he de fer recordant el que va passar l'any 2011. I voldria afegir una cosa més, la llei es va aprovar consensuadament al final de la legislatura del segon pacte de progrés l'any 2010, però la llei no va entrar en vigor fins el dia 1 de juliol de 2011, és a dir, a l'anterior legislatura quan ja governava el Sr. Bauzá. Idò bé, el Sr. Bauzá va tardar 29 dies a canviar la llei, sí efectivament, dia 29 de juliol de 2011 el Consell de Govern del Partit Popular va aprovar un decret llei que deia que seria el conseller de Presidència, el Sr. Gómez, qui seria el director general. No reproduiré aquell debat perquè ara afortunadament ja està enterrat, com altres coses, com dic afortunadament, però sí vull recordar que el Partit Popular va dir llavors que aquella era una norma transitòria, que només es feia per donar una solució a

una situació no prevista, com era la dimissió d'un director general, que efectivament la llei no havia previst què passava en cas de vacant del director general. Però mirin si va ser poc provisional que el Partit Popular no va canviar la norma, és a dir, el que deia aquest decret llei, fins que va venir a aquest parlament l'aprovació de la Llei audiovisual, i aprofitaren per incorporar una disposició addicional, la tercera, per preveure la vacant en la direcció. Per tant, varen tardar dos anys a canviar una situació insòlita, de la qual a dia d'avui encara no en tenim coneixement de cap altre exemple, ni a Espanya i m'atreveria a dir que ni tan sols al món.

M'agradaria també recordar l'intent que els grups del pacte vàrem fer per arribar a un acord al principi d'aquesta legislatura, a un acord consensuat, per poder triar per aquestes dues terceres parts el director general i el consell d'administració. I m'avanç ja sobre allò que dirà després el Partit Popular i que se n'ha escrit molt. El problema de no arribar a un acord amb el director general, va ser que el Partit Popular va exigir, entre d'altres, parlar també dels noms que venien per baix, és a dir, de tot l'organigrama, director de tele, director de ràdio, etc. I a això al meu grup es va negar i es negarà rotundament. Atempta la llei, atempta la independència d'un mitjà públic. A més, atempta al més mínim seny d'un grup que realment vulgui arribar a un consens. Per tant, res a veure que estiguéssim o no d'acord amb un nom, que per cert al meu grup mai -repetesc, mai- no se'ns va confirmar.

I arribats a aquest punt, tenint en compte que tenim ara a dia d'avui amb un consell d'administració que només té tres membres dels mou que preveu el consell de direcció, amb un director general en funcions, que ja vàrem veure el que va dir a la Comissió de Control parlamentari fa dues setmanes, amb una actitud que jo qualificaria de desafiant, impròpia d'un director general de televisió pública, que pot ajuda a aportar tranquil·litat i normalitat a l'ens, entenem que es fa necessària aquesta reforma i com més aviat millor. Per no parlar del nomenament irregular, avortat, que es va intentar fa unes setmanes de nomenar un nou director de televisió, el Sr. Bauzá.

Però a pesar d'aquesta urgència, no ens hem volgut saltar cap tràmit, cap, i no hem volgut tampoc portar cap decret llei a aquesta cambra, de cap manera. Hi ha gent que probablement tenia la temptació o acceptam la crítica que digui que tot això no ha anat tan ràpidament com hauria d'haver anat. Però si la rapidesa volia dir fer un decret llei, el meu grup per suposat no hi està d'acord. I per això presentam avui aquesta proposició de llei, que si ara i aquí és aprovada, comença la seva tramitació ordinària, perquè els diferents grups parlamentaris hi puguin presentar esmenes. Avui no aprovam aquest text en concret, esperam que amb les esmenes i les aportacions que facin els grups parlamentaris, puguem arribar a un acord.

Per això demanam a tots els grups que han decidit votar en contra o no votar a favor de la llei, que reconsiderin la seva posició perquè avui -repetesc- no aprovam una reforma concreta, sinó que se pugui començar a tramitar. Avui allò que feim és prendre en consideració la reforma de la llei d'IB3 perquè tothom pugui dir el que trobi, per millorar, per presentar esmenes, o fins i tot per rebutjar-la. Per això deman als grups el seu vot favorable, perquè almenys es pugui tramitar aquesta reforma, sense saber encara quin serà el resultat final després

que tinguem l'informe que el consell assessor elabori, després de l'aprovació que hem vist a la moció que hem debatut anteriorment.

Però a més de la majoria qualificada necessària per nomenar el consell de direcció i el director general, la reforma recupera la redacció de l'article 2, apartat cinquè, que tant de debat ha propiciat aquestes darreres setmanes i aquí fins i tot avui, a l'anterior debat, també s'ha recuperat. El que anomenam internalització dels informatius, encara que des del meu punt de vista simplifica massa allò que diu la norma, que literalment diu: "en tot cas la funció de servei públic comporta que els serveis informatius siguin elaborats per professionals de la informació, de naturalesa laboral, que formin part del personal propi de l'ens i que quedin sota la seva responsabilitat. Aquest personal ha d'actuar d'acord amb els principis d'independència professional i d'objectivitat que distingeixen de manera perceptible allò que és informació d'allò que és opinió".

I repetesc, aquesta norma, ni aquest article no neix ara, va néixer l'any 2010, amb el vot favorable del Partit Popular, amb el vot favorable dels llavors grups parlamentaris que formàvem aquesta cambra l'any 2010. I aquesta redacció literalment va estar viva fins fa dos anys, fins l'any 2013, quan a través de la Llei audiovisual el PP la va eliminar. Sí, aquesta norma ha estat viva fins fa quatre dies, fins fa concretament dos anys, com he dit, i no va ser ni ha estat cap impediment perquè la direcció de l'ens decidís quin era el model d'informatius que volia. I en el seu moment es varen externalitzar. Però per a nosaltres és important que es marqui una tendència i en una ràdio i televisió pública, seria més que recomanable que si hi ha d'haver professionals de l'ens propi que elaborin alguna cosa, aquests han de ser precisament els informatius. I compartesc el discurs que ara fa uns minuts efectuava el diputat Sr. Font, sobre que s'ha de discutir quin és el model, quin grau d'internalització. Idò a partir d'ara tendrem l'oportunitat de discutir tot això. Però si avui ni tan sols aprovàssim la presa en consideració de la reforma de la llei d'IB3, res de tot això no succeiria.

Una altra modificació que creim que millora la situació actual, és que el director general no sigui triat entre els membres d'administració, perquè així en cas de dimissió o baixa, creim que facilita la seva substitució. Per altra banda també s'abaixa la quantia per la qual el director general pugui en solitari aprovar contractes. Sabem que això també genera debat, fins i tot al·legacions que ja han estat presentades en aquesta cambra. I em sembla bé que en el període d'esmenes puguem fer les incorporacions que trobem oportunes.

S'incorpora una obligació també molt senzilla, que si haguéssim tingut governs més democràtics, tal vegada no hauria estat necessari ni tan sols posar-ho a una llei, però pel que s'ha vist, millor que hi hagi la previsió de què s'enviïn aquí al Parlament les actes de les reunions del consell de direcció, perquè a la legislatura passada, com que el consell d'administració era monocolor i a més no se'ns donava la informació ni les actes que demanàvem, ens trobàvem que ningú no sabia què passava allí. I si alguna cosa ha de ser la ràdio i televisió pública és transparent, per respecte als oients i als telespectadors, però també als treballadors i als professionals.

I a aquests em voldria referir. Crec que els professionals de l'ens públic han estat els grans damnificats. És cert que hi ha desànim, fins i tot incredulitat que les coses canviïn o vagin a millor. Ara tenim una nova oportunitat i el meu grup polític es deixarà la pell perquè no la perdem, perquè la independència i la professionalitat estiguin per damunt de qualsevol altre factor. De tots els grups parlamentaris aquí presents en depèn. Jo vull recordar també que personalment els vaig enviar a tots els grups de l'oposició, molt abans de registrar aquí aquesta proposta, la vaig fer arribar també als grups de l'oposició perquè fessin observacions o propostes. No en vàrem rebre cap.

Però, com dic, encara hi som a temps. Avui, repetesc, no aprovam la llei, però aprovam la seva presa en consideració. I així a partir de demà, aquelles millores que es vulguin presentar que es facin. Però si ara no tenguéssim una proposta de reforma, tot seguiria igual, i això és l'únic que no podem consentir. Per cert, aprofito ara també per aclarir una afirmació que he sentit durant les darreres setmanes, fins i tot pel propi director general i avui s'ha tornat a dir aquí en aquesta tribuna, que si es produís en aquests moments la dimissió del director general, resulta que la consellera de Participació, Transparència i Cultura seria la nova directora general. Però és que no és així, és que el Partit Popular i el que és més greu, l'actual director general, encara no s'ha adonat que això, aquesta previsió, es va modificar amb la Llei audiovisual l'any 2013 i, per tant, ja ha desaparegut i que actualment la llei, en la disposició addicional segona apartat tercer, ja preveu quin ha de ser el canvi o la substitució en cas de vacant del director general.

Per últim, i com deia al principi, esper que el Partit Popular recapaciti en la seva actitud. No puc entendre, perquè que ho faci un grup parlamentari que no era aquí en legislatures passades com pugui ser Ciutadans i, per tant, pot fer un discurs que no el ferma amb el que ha passat a legislatures anteriors ho podria entendre, però el Partit Popular que en la passada legislatura als 29 dies d'estar en el Govern modifica la Llei d'IB3 per un decret llei per fer el vicepresident director general, el Partit Popular que, a més, durant la legislatura va modificar en tres ocasions la Llei d'IB3 i, repetesc, un govern que mai no va cercar el consens amb tots els grups polítics perquè, com he dit abans, l'any 2010...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, ha d'acabar.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... acab ja, l'any 2010 es va aprovar la majoria qualificada de dues terceres parts per triar el director general, però vull recordar també que mai, desgraciadament, mai no s'ha aplicat aquestes dues terceres parts, ni tan sols les tres cinquenes parts per nomenar un director general, perquè el Partit Popular sí va passar el seu *rodillo* i va aprovar o va nomenar el director general per majoria absoluta.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Abril, per un temps de quinze minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, president. Intervindré des d'aquí perquè amb dos minuts en tindrè prou, em sent representat per la intervenció que ha fet la Sra. Pilar Costa, i sobretot perquè tornarem a repetir arguments que tanmateix s'han donat en el debat anterior.

Insistesc que l'objectiu principal d'aquesta proposició de llei que presenten els grups de la majoria és sobretot desbloquejar l'actual situació. Segurament i és veritat que, ens ho recorden cada vegada per part del Grup Popular, quan es va consensuar la Llei d'IB3 el 2010 ningú no s'hagués imaginat que s'hagués pogut fer un ús tan barroer, un maneig, insistesc, un maneig, no una gestió tan barroera d'un servei públic i particularment un mitjà de comunicació públic, cosa que ho fa encara més greu, de fet, ho he dit abans, es varen oblidar d'aquest consens amb les tres modificacions posteriors d'aquesta llei.

Allò que s'havia fet per forçar d'alguna manera el consens, que era posar aquests dos terços que no hi són, com bé es recordava abans, a cap altre organisme estatutari, allò que es va fer per pensar, per forçar aquest consens avui s'ha convertit en un trampa que, ara per ara, legitima una direcció, un consell de direcció del qual dels nou membres n'hi ha sis que estan caducats, però que en la pràctica comanden sobre IB3, sobre un servei públic, un mitjà de comunicació públic i gestionen milions d'euros que paguen totes i tots els ciutadans d'aquesta terra.

I sobretot té bloquejada una situació, en la qual he insistit abans amb la meua intervenció, que és el més greu, que és l'incompliment sistemàtic de la funció de servei públic que ha de fer IB3, i això s'ha d'acabar, d'entrada, amb un nou director o directora i un nou consell de direcció, que això dos i dos són quatre, s'ha d'acabar així.

Evidentment hem de parlar de model, crec que amb el punt anterior i amb la unanimitat que hi ha hagut ha quedat prou clar que tothom té clar que necessitam un nou model d'IB3, sobretot pel que serà més difícil de tot i és, anava a dir recuperar, però jo diria, que tengui un prestigi i realment sigui un mitjà de comunicació públic, reconegut, estimat i valorat per tots els ciutadans i ciutadanes.

Que la proposició de llei que debatem i sotmetem avui a consideració en aquest plenari inclou més coses? Sí, ho he dit abans, inclou coses que tenen a veure amb transparència, amb paritat, jo diria que quasi amb sentit comú, però cap d'elles no condiciona això pel que tots i totes hem estat d'acord que és que s'ha de canviar el model. I sobretot, la diferència respecte d'altres etapes i d'altres gestors és que estam disposats a parlar-ne, perquè vàrem enviar el text de la proposició de llei a tots els grups polítics dies abans de registrar-la, perquè també si algú

tenia res a dir que ho fes i perquè, a més, els grups que presenten aquesta proposició estan disposats en el tràmit parlamentari a parlar de tot el que faci falta.

Només acab dient que esper, i parl en nom del Grup MÉS per Mallorca, que aquest to unànime que hi ha hagut de moment a IB3, malgrat la polèmica pública, que ha estat el que més unanimitat ha generat en el que duim de legislatura, vista la votació anterior, que aquest esperit unànime es mantengui, anem per feines, a partir del que hem votat fa un moment ja tenim una mica de full de ruta, i entre tots i totes siguem capaços de construir, de fer una radiotelevisió pública que estimem totes i tots, que ens la sentim nostra, de tots, i no només d'uns quants, i sobretot que sigui un instrument útil al servei de la societat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Ara li correspon al Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Jo també em sent representat per la Sra. Costa i el Sr. Abril, però així i tot aprofitaré, com no, per aportar i afegir algunes coses més.

La proposició de llei de modificació de l'actual Llei d'IB3 que avui inicia la seva tramitació no és la proposició de llei que hagués desitjat el nostre grup parlamentari, no és la millor opció ni la millor proposta en una situació normal, però és que no estam en una situació normal, però és l'opció necessària per acabar amb aquesta situació avui insostenible i insuportable que ha fet d'IB3 una ràdio i una televisió al servei d'un partit, desprestigiada i sense futur.

La proposta que avui presentam i defensam és només un punt i seguit d'una narració molt més ambiciosa, d'una modificació legislativa molt més profunda, d'un model de mitjans públics audiovisuals moderns, actuals, al servei de la cultura i de la llengua de la comunitat i al servei, jo també diria, d'una nova economia on la indústria audiovisual hi tengui un paper rellevant.

Ho torn a dir, la situació a la qual hem arribat avui no és la desitjada ni la desitjable, però és la que tenim i els qui ens hem compromès al Govern i amb la governança a les Illes ens toca gestionar tant el desitjable com el no desitjable.

Quina és la situació, però que tenim? Quina és l'herència que avui hem de gestionar? S'ha dit, però jo crec que val la pena detallar-ho un poc més, un consell de direcció monocolor sense haver constituït ni el Consell Assessor de Continguts, que ara es constituirà, ni el Consell Audiovisual. Jo no sé si és necessària tanta estructura o no o si amb menys estructura es podria funcionar igual de bé, el que sí sé és que la situació

actual no és la pròpia d'una televisió pública, no ho és, una televisió que només té sentit si està al servei d'uns principis rectors molt bàsics, la independència, la pluralitat, la veracitat.

La pluralitat, un mitjà no serà autènticament plural si el seu principal òrgan de direcció no ho és també. I no ho dic jo, és que ho diu la llei, diu textualment: “la garantia del pluralisme en la composició del Consell de Direcció”. I el Partit Popular com si no hagués passat res.

La Llei 15/2010 va ser una llei de consens, de consens, senyors, el Partit Popular la va votar, eh!, de consens, la va votar el Partit Popular. Com s'ha explicat, açò sí, la devia aprovar amb molt poca convicció perquè pocs dies després la modificà. Una llei amb defectes i virtuts que posteriorment, com deia, el Partit Popular va modificar, i nou una, tres vegades, fins i tot jo diria que quatre, però tres vegades. El gran valor d'aquesta llei de consens va ser el de la unanimitat a favor de la independència de l'ens, diu la llei, fixi'ns si era contundent, si és contundent: “la independència funcional de l'ens respecte del Govern i de l'administració en general és del tot necessària per garantir la gestió del servei públic i perquè aquesta es dugui a terme sense cap interferència o contaminació amb la ideologia de torn”. I el gran fracàs de Bauzá, i de tots els bauzá que avui tenim aquí, és modificar la llei tres vegades en sentit contrari.

Quina és l'herència que ens deixa el Partit Popular? Doncs, una televisió que no compleix la llei en una qüestió tan bàsica i tan essencial per a un país com és la llengua. La llei diu que l'ens ha de difondre i promoure la llengua catalana, una cosa de l'Estatut de sentit comú, com dirien alguns, i ha de ser així perquè sense un sistema públic de mitjans audiovisuals la llengua catalana s'aniria convertint en una llengua minoritzada a les Illes Balears. I alguns no ho volem açò, no sé d'altres, alguns no ho volem. I açò s'ha de fer seguint sempre les directrius del Llibre d'estil, que sí que hi existeix el Llibre d'estil, durant la legislatura passada no sé quantes vegades vàrem sentir que no existia. Sí, existeix el Llibre d'estil, i si algun dubte hi ha sobre la interpretació d'aquest Llibre d'estil l'Estatut ho deixa claríssim, hi ha una institució, la Universitat de les Illes Balears, a la qual es pot i s'ha de consultar per resoldre aquests dubtes.

L'opció de no emetre pel·lícules en català és una opció política, no econòmica, per molt que el Partit Popular ho defensés durant aquests quatre anys, una opció política, açò sí, una opció contrària a l'Estatut.

El Sr. Codony diu textualment, i ho diu a un informe concret del setembre de 2015, és a dir, és molt recent, setembre de 2015, el Sr. Codony: “un acord com el de 2007 permet disposar gratuïtament de tots els doblatges en català de TV3”, paraules literals del Sr. Codony, està per escrit. Per tant, no hi ha interpretació possible.

Durant quatre anys el Govern ha fet i ha desfet la llei per constituir-se en alta acadèmia filològica amb coneixement per sobre de la Universitat, de l'Estatut i del Llibre d'estil. Quina és l'herència del Partit Popular? Doncs, un govern que volia governar IB3 i no respectar la seva independència i el compliment de la llei. D'exemples d'aquesta manca

d'independència són múltiples, i les ingerències també. En volen un altre exemple? El Sr. Codony, paraules textuais, informe setembre de 2015, textual: “vàrem rebre aquestes instruccions de l'anterior director general -ho torn a repetir- vàrem rebre aquestes instruccions de l'anterior director general”. Ingerència em diuen? Quines instruccions va rebre el Sr. Codony del seu anterior director general? Doncs, cinema i sèries en castellà i animació infantil en anglès.

Qui era el director general? Era el Sr. José Manuel Ruíz, candidat a l'alcaldia de Calvià o exsenador del PP? Era el Sr. Palazón? O era el Sr. Gómez? Qui era el director general que donava instruccions? Aquesta és l'herència Bauzá respecte d'IB3, el que alguns hem qualificat com la “nodorització” d'IB3, la varen convertir en un *Nodo*.

Davant aquesta situació i amb el compromís de l'acord de governabilitat de fer feina per un nou model de mitjans públics audiovisuals els grups parlamentaris que donam suport al Govern hem encetat avui, a través de la moció d'El Pi i a través de la modificació puntual de la Llei d'IB3, un nou camí. Davant la dificultat d'arribar a un acord de dues terceres parts del Parlament, com marca la llei, alguns, alguns varen optar, ho recordaran, per modificar la llei i nomenar un director de l'ens al conseller de Presidència, varen optar per un consell d'administració monocolor, varen optar per substituir el conseller per l'exsenador del Partit Popular, varen optar per modificar la llei tres vegades, i sembla que no se'n recorden.

Avui els han de recordar què varen modificar i varen tornar a modificar, perquè les interpretacions que avui, efectivament, han divulgat pels mitjans de comunicació no són certes. La varen modificar amb el decret llei, per decret llei, la varen modificar a través de la Llei de pressuposts de 2012 i la varen modificar el 2013 a través de la Llei audiovisual. I jo diria fins i tot que la varen intentar modificar aprovant el mandat marc, un mandat marc que possiblement després de modificar la Llei d'IB3 ens haurem de replantejar perquè s'ajusti realment al nou contingut de la Llei d'IB3, un mandat marc fet per generar confusió i incomplir el marc legal definit a l'Estatut i a la Llei de normalització lingüística.

Amb l'excusa retòrica de la protecció i cura de les modalitats pretenia, pretenia i ho va aplicar, salar els informatius i alimentar aquest discurs del balear com a llengua distinta del català. Anècdota del Sr. Codony en aquest sentit, doncs sí, també en el mateix informe al qual em referia diu el Sr. Codony, “sí -en castellà, eh!- *las películas que doblamos del castellano al mallorquín catalán dieron los siguientes resultados*”, per explicar que, doncs, donaven més bons resultats en castellà que en català. Bé, els doblaven en *mallorquín catalán*. Jo, menorquins, eivissencs... bé, la resta d'illes no sé on són, però aquesta és la realitat.

En canvi, el Llibre d'estil, tant del 2006 com del 2009, assessorats per la Universitat, són senzillament clars, i és que també ho és la Real Academia Española que afirma clarament que en els informatius s'ha d'utilitzar un registre formal, com fan la resta de televisions, açò és un estàndard que incorpora l'article literari i les desinències verbals i el lèxic propi del nostre dialecte.

Va ser, com deia, un camí de “nodorització”, de marginació del català, de manipulació de la informació. N’hi ha prou a recordar, perquè no fa tant, la informació donada per IB3, l’any passat era, sobre l’11M en la qual tornava a defensar la teoria de la conspiració, cosa que sembla d’anys llum, la teoria de la conspiració, IB3, fet que suposa jo diria un menyspreu a les víctimes i a la ciutadania intolerable.

Doncs aquest procés que iniciam ara és un procés de “desnodorització” d’IB3. Amb aquesta llei intentam incorporar el mínim per fer aquest procés i, és cert, donant tot el marge per després poder-se ajustar al model que aquest parlament debati i aprovi, mesures que incorpora de transparència, de participació dels sectors i de la societat civil, de mesures per garantir la independència i la pluralitat, introdueix la paritat en el Consell de Direcció, es modifica el sistema efectivament d’elecció dels membres del Consell de Direcció i del director.

Tot açò ho feim convençuts que val la pena i que aquest trajecte ha de ser un trajecte de consens, però el consens perquè hi existeixi realment necessita de la predisposició de tots els grups. I en aquest sentit jo crec que el Partit Popular i Ciutadans haurien de fer un canvi d’actitud i de predisposició. Val la pena, val la pena per arribar a un consens real, no el consens de 2011, que devia ser un fals consens quan pocs dies després unilateralment el Partit Popular la va modificar, per tant, un consens real. Cal una nova actitud i una nova disposició si realment volem que IB3 sigui la televisió de tots. És una retòrica fàcil, però difícil d’aconseguir. Està en les seves mans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, el Sr. Carlos Saura, per un temps de quinze minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies. Diputats i diputades. Treballadors i treballadores del Parlament. Intentaré ser breu, el Partit Popular s’ompl la boca sempre parlant de llibertat de premsa i ara parla d’ingerències. Vàrem haver de veure Rajoy a França encapçalant una manifestació per la llibertat d’expressió. Quina paradoxa quan aquí, al nostre estat, signa la Llei mordassa i quan aquí, també al nostre estat, tracten els mitjans de comunicació com si fossin els seus “xiringuitos” particulars. Ells creuen que tenen dret a expressar l’opinió del seu partit permanentment a la televisió pública, autonòmica o, fins i tot, a Televisió Espanyola creant un sistema de manipulació on governen.

La gent del Partit Popular no ha entès que la llibertat d’expressió i el dret a la informació és un dret essencial per a la democràcia, si no, no crearien universos paral·lels en forma de mitjans de comunicació ofenent els criteris de veracitat i objectivitat que té qualsevol servei de comunicació públic o que ha de tenir. Això no és una cosa del Partit Popular de les

Illes Balears, això passa a totes les comunitats autònomes on el Partit Popular governa i passa també a Televisió Espanyola, està en el seu ADN.

Diuen que no els agrada la cosa pública, però no és així, en realitat els agrada en la mesura que ho poden saquejar o privatitzar perquè la gestió sigui dels seus amiguets. Tenen molta raó, les seves televisions autonòmiques no són mai públiques, són ben particulars. Són molt coneguts els escàndols de Telemadrid, Tele Aguirre, que és una arma de manipulació massiva la qual no respecta el criteri dels seus treballadors que han hagut d’organitzar-se i convocar protestes per combatre l’actual model.

Diuen que no els agrada allò públic, però en 2003 a Tele Madrid hi havia 23 directrius, i quants n’hi havia en el 2011? 46. A més les contractacions de programació sempre eren adjudicades als amics que eren els amos de les empreses que proporcionaven aquests serveis de televisió, Sáenz de Buruaga, Sánchez Dragó, aquests eren els beneficiaris de contractes milionaris, es feia per tant un transvasament de doblers públics a mans privades de simpatitzants del Partit Popular de Madrid.

Un altre cas vergonyós és el de la televisió de Castella-La Manxa, “*telecospedal*”, on vàrem poder veure una broma de molt mal gust d’una presentadora en plena crisi de l’ebola ridiculitzant una infermera per haver contret la malaltia. O perquè no recordar el cas de Canal 9 amb l’accident de metro que va matar 43 persones? La televisió va rebre ordres de la Generalitat Valenciana per minimitzar l’accident. Mentre tots els canals estatals havien interromput la seva emissió per connectar amb València, el Canal 9 no va fer el mateix, la televisió valenciana va continuar la programació i retransmetent la visita del Papa; això sí quan ja no servia la televisió no varen tenir cap mirament a l’hora de fer fora moltíssima gent intentant vendre el missatge que les televisions públiques no eren rendibles, com fan amb tot, la varen saquejar, varen donar concessions als amics, varen gastar milions d’euros i després quan ja no els interessava, i varen dir que era insostenible, la varen tancar.

O perquè no citar el cas de Televisió Espanyola? Un autèntic despropòsit de manipulació continuada, on abans d’una entrevista a Pablo Iglesias, el secretari general del nostre partit, es podia escoltar a Sergio Martín, el presentador, dient: “*buen rollo, buen rollo, que no diga luego que es una encerrona*”, mentre Alfonso Rojo, un periodista condemnat per mentir al seu diari i que va dir a *La Sexta Noche* que “*Ada Colau estaba muy gordita para el hambre que se pasa*”, deia “*al enemigo, ni agua*”. A la mateixa entrevista, que no havia de ser una *encerrona* Sergio Martín va preguntar a Pablo Iglesias: “*esta semana han salido etarras de la cárcel, estarás de enhorabuena*”. De veritat, de veritat hem d’escoltar això en els mitjans de comunicació públics on governa el PP? De veritat això representa la pluralitat d’opinions de la gent?

I no vull recordar els dies posteriors al terrible atemptat d’Atocha on es varen fer trucades als principals mitjans de comunicació dient que havia estat ETA, tant de bo no fos veritat, però utilitzar així els mitjans de comunicació creiem que és a l’ADN del Partit Popular.

La llibertat d'expressió per al Partit Popular es converteix en la llibertat que té el partit i només el Partit Popular d'expressar-se i donar instruccions molt definides als mitjans de comunicació perquè no arribi una informació contrastada, crítica i veraç a la ciutadania i això és exactament el que ha passat també a IB3, “*telebauzá*”, perquè no ho poden evitar, és a la seva essència, no els importa la veritat ni l'objectivitat. En el seu ADN hi ha la constant de creure que tot allò públic és seu i només seu i que poden utilitzar-ho com vulguin.

Aquí s'ha parlat que es vol controlar IB3 i que ja tenim ingerències, és clar, per això els treballadors i treballadores de l'ens es varen veure obligats a emetre un comunicat, quan encara no governaven... no hi havia el Govern que hi ha ara, que deia el següent: “El Sindicat de Periodistes de les Illes Balears denuncia -i cito textualment- la censura flagrant que exerceix la direcció d'informatius, la ingerència política en les notícies a favor del Govern en general i a favor del Partit Popular en particular, tot damunt l'interès general i el criteri periodístic. La pressió de censura que s'exerceix sobre els treballadors fa que no puguin redactar les notícies tal i com ho farien, des d'un punt de vista professional, es veten talls de veu d'irrefutable valor periodístic, es prohibeix per exemple parlar de sanitat si el tema és crític amb el Govern, es desaconsella treure el GOB a la ràdio, sobretot es prohibeix obrir informatius amb el que és notícia en aquells moments i que és d'interès general i està en debat si aquest tema pot molestar, es prohibeix en definitiva que els informatius estiguin regits pel caràcter públic que haurien de tenir ja, que són mitjans que els paguem tots i per tant, hauria de primar l'interès general i periodístic”.

Escoltar l'altre dia a Josep Maria Codony a la Comissió de Control de la Radiotelevisió pública era un autèntic despropòsit, deia que no havia rebut instruccions de cap partit polític, pot ser es referia -com va dir el Sr. Castells, de MÉS per Menorca- que ell sabia perfectament el que havia de fer, és a dir, afavorir en tot el que pogués el Partit Popular.

La llibertat d'expressió del Partit Popular a IB3 ha estat una constant censura de continguts amb la intenció de fer callar veus incòmodes, ha significat proposar mesures absurdes per tractar de dividir els parlants de llengua catalana sense cap tipus de criteri, ignorant la principal autoritat en aquesta matèria, la Universitat de les Illes Balears, ha estat faltat al deure de diligència en la comprovació de la veracitat de la informació i que aquesta fos respectuosa amb el pluralisme polític, social i cultural. I això ho han fet botant-se una vegada i una altra la llei de l'ens públic on, a l'exposició de motius, diu clarament que el mitjà de comunicació ha de respectar aquests principis.

Però potser no ens hauríem de sorprendre tant, encara es pot llegir a l'entrada d'IB3 Ràdio: “Aquesta seu fou inaugurada pel Molt Hble. Sr. Jaume Matas i Palou”, pensam que per sort en molt poc temps haurem de posar: “Aquesta seu fou inaugurada pel molt corrupte Jaume Matas”. Pot ser que així IB3 comenci a fer de servei públic i faci honor a la veritat. Sí, aquest mitjà de comunicació va ser inaugurat per un dels càrrecs públics que ha robat més a Europa, amb una dotació de 120 milions d'euros l'any amb l'única intenció de beneficiar els seus amics.

Diputats i diputades del Partit Popular, creuen realment en la independència dels mitjans de comunicació? El Grup Parlamentari Podem Illes Balears ho dubtam i molt, i per això ens hem vist obligats a fer un canvi a la llei que ens permeti recuperar IB3 del seu segrest. Nosaltres volem un debat públic i participatiu sobre el model de televisió, això no ho pot dubtar ningú. A nosaltres ens agrada el debat, venim de les assemblees, però no podem permetre que la televisió que ha de ser de la gent de les Illes Balears continuï essent un pamflet de partit, simplement no pot ser.

La gent ens demana què passa amb IB3 un dia rere l'altre. Hem de donar sortida a aquesta situació i correspondre a la gent amb els seus desitjos de canvi, també a l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Per això, al grup parlamentari al qual pertany aquest projecte de llei ens sembla lògicament insuficient, però pensam que és un bon començament i que és necessari per tornar el mitjà de comunicació públic a la normalitat. No podem obrir un debat profund sobre el model del mitjà públic que volem si abans no hem atallat la situació que ens ha deixat el Partit Popular. A nosaltres ens hagués agradat que fos suficient amb dos terços de la Cambra per elegir el nou director o directora, però si hem de fer política amb gent que creu que la democràcia és només un instrument per governar de manera absolutista, imposar, censurar i fer dels mitjans públics mitjans particulars, per perpetuar-se en el poder, resulta molt difícil; si hem de fer política amb gent que permetia que Rosa Estarás s'assegués a la taula d'edició per dir què podia entrar i què no, resulta molt difícil; si hem de fer política amb gent que va provocar que un consell de direcció fos totalment monocolor resulta molt difícil.

A aquesta comunitat sabem que les coses es poden fer raonablement bé, tenim exemples com Televisió de Mallorca a la qual sabem que no es va fer cap trucada i no es va donar cap tipus d'instrucció política, sabem que podem tenir un mitjà de comunicació públic, veraç i que aspiri a la objectivitat i amb continguts de qualitat i a Podem sempre ens trobaran per a això.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Correspon ara demanar si algun altre grup parlamentari vol parlar, intervenir a favor d'aquesta proposició de llei.

Correspon ara parlar als grups parlamentaris en torn en contra de la proposició de llei. Pel Grup Parlamentari Popular, per un temps de quinze minuts, té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, cert és que entram, llevat d'aquesta darrera intervenció que ha anat molt més enllà, però entram a debatre aquest segon punt de l'ordre del dia d'avui sobre IB3 i realment molts d'arguments

són els mateixos. Però aquí... la política no ha començat aquest mandat i les coses... i IB3, de fet, fa deu anys, em referesc un poc al que deia abans també el Sr. Font, diu: "a mi em varen prohibir o hi va haver una telefonada perquè no pogués sortir El Pi a IB3".

Sr. Font aquí hi ha partits nous, però no tots són nous, quan vostè estava assegut un poc més a aquesta banda jo formava part d'un equip de govern a l'Ajuntament d'Es Castell, que vostè coneix, i vostè formava part del Partit Popular, i els senyors companys que té un a cada banda estaven asseguts allà dalt i formaven part d'Unió Mallorquina, i en aquell moment Unió Mallorquina va designar pràcticament qui era el director d'IB3, quan jo en aquell equip de govern, que al capdavant ha duit a terme que sigui d'El Pi, precisament, i vostè els coneix, d'El Pi a Menorca a Es Castell, al capdavant, quan jo vaig... vam telefonar i vam dir: bé, com és que una part de l'equip de govern no pot sortir?, i em vam dir: no, no, són instruccions. Vull dir que no hi ha res nou tampoc dins aquesta cambra, encara que hi hagi formacions noves. Crec que molt del debat que produïm no és nou, aquí han governat pràcticament totes les formacions que hi ha aquí dintre, tenim en aquests moments 59 diputats que són elegits pels ciutadans, però un govern que no és elegit pels ciutadans, un govern que sorgeix d'una minoria que intenta revalidar un tercer pacte de progrés el qual al final es convertirà en el primer pacte de la conga, que serà el que serà. Per què? Perquè l'únic que fan és un govern ideològic que deixa al marge la gestió i s'autoesmena avui amb la modificació de la llei d'IB3.

El pitjor...

(Alguns aplaudiments)

..., crec que la incoherència més grossa que hi ha i que veiem avui no és veure realment si modifiquem una llei d'esquena al sector, per exemple, audiovisual de les Illes Balears, no és mirar si passam de dos terços a tres cinquenes parts, és que passam a tres cinquenes parts perquè saben que açò els convé i els va bé. Què vol dir que a les properes eleccions es formarà una altra majoria i baratarà tal vegada la Llei d'IB3 senzillament amb la majoria que li convé i que serà acceptada? Açò és enganyar els ciutadans i açò és el que volen fer avui. No, no, nosaltres ens vàrem equivocar? Diuen, troben que ens vàrem equivocar? Tres vegades, ens vàrem equivocar tres vegades? Vostès ja s'equivoquen a la primera. És açò el que fan? Idè açò..., no han entès res del que els van dir els ciutadans tampoc el passat mes de maig, les coses no són així.

Si realment volien consens, una llei que va ser aprovada i duta a aquest parlament per vostès, que segurament era millorable, no haguessin retirat el punt de l'ordre del dia de l'elecció del director dia 21 de juliol i a partir d'allà començar a consensuar i intentar modificar aquelles coses. Aquest és el mandat que ens han donat els ciutadans, que tampoc no passa per fer discursos, com hem vist fa un moment al portaveu que m'ha precedit, parlant de... o que ens acusi de ser de la màfia calabresa, com ha fet altres vegades, no passa per aquí, Sr. Diputat, des del meu punt de vista.

Nosaltres som aquí per mirar cap al futur i hem de pensar que les majories... aquest govern surt d'una suma d'unes

minories i ha quedat en minoria. I a vostès, concretament, que ens acusa de tantes i tantes coses, crec que els està enganant, aquest govern els està enganant, els dona la presidència del Parlament, que consisteix senzillament -i avui hem vist que han retirat ja una pregunta que feia la presidenta, crec que també amb bon criteri, però que hi havia la intencionalitat de fer una pregunta-, que l'únic que fem és controlar el temps, i a partir d'aquí el Govern fa i desfà, quan el seu propòsit era controlar el Govern des d'aquest parlament, i no ho aconseguiran perquè aquest govern fa ideologia i fa el que troba oportú. Aquesta és la realitat que vivim avui aquí i la democràcia que tenim aquí a les Balears.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, han d'anar molt alerta amb qui acusem i les acusacions que fem, perquè jo sé que som honrat, vostè tal vegada no ho sap si jo ho som, però jo tampoc no sé si vostè ho és, així és que alerta a dir el que diem...

(Alguns aplaudiments)

I ho tenc molt clar, tenc molt clar que açò és així!

A partir d'aquí, tornam al bessó que crec que és l'important d'avui, el problema no és modificar la llei i passar de dos terços a tres cinquenes parts, el problema és que amb açò continuen tenint la televisió segrestada i pervertint el sistema; s'adaptin a la majoria que se necessita qualificada, senzillament a la que vostès en aquests moments tenen, i tal vegada d'aquí a uns mesos o d'aquí a tres i mig se'n necessita una altra, i la tornarem a baratar? Açò no és el que esperen els ciutadans de les Illes Balears.

A partir d'aquí també una cosa que crec que és fonamental, diuen: no, no, de passada aprofitam per fer un seguit de modificacions. Però és que aquestes modificacions són modificacions profundes, no són unes modificacions qualssevol i, a més estan... anava a dir en contra, no sé si en contra, però estan fetes d'esquena al sector audiovisual de les Illes Balears, un sector que es troba en creixement, un sector el qual, a més, crea llocs de feina. I amb totes les dificultats que hi ha en aquests moments doncs crec que s'hauria d'haver tingut en compte, per la qual cosa el mínim que podrien haver fet era acceptar el segon punt de la moció del senyor d'El Pi, que deia el Sr. Font en aquest sentit.

Crec que açò era fonamental si volien realment intentar arribar a consensos, perquè avui el que es fa és retallar el consens, retallar la democràcia i adaptar les lleis a les majories que aquest govern en minoria necessita. És qualque cosa semblant al primer i segon pacte de progrés, a un govern...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... a un govern..., a un govern de taifes, el que passa és que en aquests moments tenen una dificultat afegida: que aquest govern de taifes en què cada un fa i desfà s'ha d'intentar posar d'acord a més amb un altre petit govern de taifes que és fora del Govern, que crec que, a més, s'adonen que comença a fer fred fora del Govern i no saben... i intenten fins i tot fer preguntes aquí, al Parlament, directament des de la presidència.

Si açò, senyores i senyors diputats, és el que hem de tenir durant aquests tres anys i mig, cregui'm que els ciutadans de Balears tornaran patir un tercer pacte, un primer pacte de la conga, que no ens durà res de bo. Sincerament, són un govern ideològic, ho han demostrat amb els cent primers dies i les mesures que han pres i no gestionen en allò que vertaderament és important per als ciutadans i en allò que vertaderament vostès defensaven, i parlen més d'IB3 que no de la problemàtica social que hi ha enmig del carrer i que tant se n'omplien la boca i avui ja no.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Ara correspon a El Pi per part del Sr. Jaume Font, per un temps de quinze minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats i diputades, per fixar la nostra posició. Una cosa que volia dir al Sr. Tadeo, estic d'acord que som aquí per mirar cap al futur, però vostè ha mirat cap enrera i quasi quasi amb aquella expressió en què l'ase va dir al porc orellut, quan ha dit aquell crida i aquell cridava; no, no, no és qüestió que l'ase hagi dit al porc orellut, és que ningú no és capaç, després de quinze vegades que fa que ho denunciï que s'havia prohibit, que ningú no hagi sortit a dir que no és vera, amb la qual cosa la veritat és la que sura.

A vostè li sabrà greu, i crec que fa un flac favor al seu partit d'encunyar això de la conga; que ballin, que ballin, que ballin! Siguin més seriosos, si no és política a l'antiga això, i es quedaran aquí on són, li ho dic jo, li ho dic jo, així de clar!

(Remor de veus)

Trob, trob que no hi ha nivell, li dic la veritat, trob que no hi ha nivell! Ja li he dit el que pensava, és que arriba un moment que resulta que fins i tot vostè aquí assumeix que en altres temps, ficant aquí Unió Mallorquina, etcètera, en altres temps...

(Remor de veus)

...vostè assumeix que en altres temps feien unes coses que vostè durant aquesta legislatura passada ha acceptat perquè El Pi no sortís a la televisió. Sí, sí, idèl que havia d'haver fet era ficar la llengua dins una altre lloc i tal vegada no se l'hagués mossegada com ha fet, així de clar!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Perquè tota la gent que conformam El Pi n'estam molt ferits d'aquesta qüestió, Sr. Tadeo, molt ferits. I el que volem nosaltres és, abans de fer segons quines qüestions, que vostès, que no ho han sabut fer durant aquesta legislatura, per això era la moció que hi havia abans, sabéssim quin és el model. I jo li diré més: si ara vostès fossin els que haguessin guanyat les

eleccions i haguessin trobat un director que hagués estat del pacte, vostès el voldrien canviar, i la intel·ligència del PP, sota el meu punt de vista avui seria -i ho vaig dir en comissió-, que el Sr. Codony dimitís, perquè vaja bunyol que deixen vostès al pacte, vaja bunyol! Perquè els de Podemos no estan d'acord amb qui han de nomenar i hi hauria un *fol·lón* de bon de veres, això és fer política! Això és fer política, això és fer política!, perquè ara em diran hi ha responsabilitat, no, no, no, no, no....

(Remor de veus)

...aquí el que hi ha és que ningú no té tota la raó i si realment es vol canviar la forma de fer feina d'aquest hemicicle implica que de parlar de diàleg i consens passem a la realitat, no ens retraguem segons quines coses d'enrere i siguem gent, partits que presenten alternatives aquí, i aquí alternativa només n'hi ha hagut una que és la interpel·lació que vàrem fer i la moció que els hem plantejat avui. Volem arreglar el problema d'IB3 o no? És la pregunta. Aquesta llei que prenem en consideració per a nosaltres no està bé com la plantejam, perquè deim que primer hem de saber el model, perquè nosaltres tocam aquí 14 articles, més n'afegim un, el 40, més una disposició addicional, perquè, clar, jo pas pena a veure si estam discutint del que tenim, que hem entrat al Registre del Parlament, perquè aquí seguim discutint de posicionament polítics, del PP, del PSIB, de tal, de qual...

No, no, no; aquí hi ha una llei, que hem tengut un debat anteriorment que res a veure no té amb el que s'està parlant ara aquí, quan se surt aquí. Nosaltres deim si tot això que modifica això, estan vostès qualificats, tot l'hemicicle, per decidir-ho? Nosaltres no; volem que siguin professionals que ho diguin. Són honorats en aquest sentit per fer-ho? Aquesta és l'honradesa que els hauria de preocupar del futur, i El Pi diu que nosaltres no estam capacitats per poder dir com és la columna vertebral, des de l'os més petit del peu fins al darrer punt del cap, del que ha de ser l'ens públic, i per això deim que hem acceptat que sigui dins el consell assessor que es creï la ponència, o que estudiïn el model, nosaltres deim "anem a allò", però com que entenem que volen canviar el director acceptem que aquesta llei només modifiqui el director i el consell d'administració, i així tot seria bastant més transparent i més net, perquè vostès tendrien això..., que hi hauria encara un problema, perquè o han d'arribar a un acord amb Ciutadans, o han d'arribar a un acord amb nosaltres, o han d'arribar a un acord amb el PP, així de clar, a part de l'acord amb Podemos, a part de l'acord amb Podemos, però (...) almenys desbloquejaríem la direcció, i per altra part d'aquí a mig any sabríem exactament com ha de ser el model.

I jo m'adon que això és un joc de retrets, uns contra els altres, un joc de retrets, sense reconèixer que ens hem equivocat, i el problema és la pregunta que els he fet abans: estam preparats tots per tenir una directora o un director independent?, estam preparats els polítics perquè ens posin un professional? (...) si ens hagués d'operar del cor, que voldríem que fos un cirurgià cardiovascular, però com que en això de la televisió tothom fa comptes que pot operar..., i això és la vergonya que tenim els polítics, i com d'empeguets i vermells ens hauríem de posar davant la societat, i ho he dit en intervencions en comissió, ho he dit abans a l'altra intervenció: ens hem equivocat, és per galtejar-nos, no ho hem fet bé, hi

hem passat tots. Vostès volen seguir per aquest camí, uns i altres?, idò hi segueixin, El Pi lluitarà perquè canviï d'una vegada per totes. Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Presidenta, senyores i senyors diputats, permetin-me que comenci assenyalant una paradoxa. Fa un estona hem estat discutint sobre la necessitat de consensuar entre tots el nou model de ràdio i televisió autonòmiques, i fins i tot hem arribat a un acord excepcional en el que duim de legislatura, i ara ens trobam immersos en un debat per saber si hem de prendre en consideració una proposició de llei presentada per quatre dels set grups que componen aqueixa cambra, proposició que, els agradi o no i a pesar del que ha dit abans la Sra. Costa, prefigura ja un model.

En fi, com que ja m'hi he referit abans no insistiré en això, però en canvi sí posaré l'accent sobre un fet: aquest govern que tant parla de consens s'ha estimat més no cercar-lo entre els grups que formam l'oposició i ens ha enflocat una reforma privativa, particular, i la primera expressió d'aquesta voluntat partidista és aquest canvi de dos terços a tres quintes parts en el percentatge de vots necessaris per elegir el consell d'administració i el director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió. Clar i llampant, ens proposen passar de 40 a 36. Per què? Evidentment els promotors de la iniciativa donen mil explicacions, totes pretesament altruistes, perdó, els promotors de la iniciativa no, els promotors excepte un d'aquests promotors, Podem, que ha dit repetidament, primer el diputat Jarabo i després el diputat Saura, que ells no haurien fet aquest canvi sinó que haurien mantengut els dos terços. La pregunta és lògica, donades les circumstàncies: per què no s'han mantengut fermes en això, com s'han mantengut fermes en tantes altres coses? Si vosaltres, és a dir, si Podem en aquest cas, amb els deu diputats que té, creia que efectivament havien de ser..., no hi havia motiu, el normal hauria estat mantenir-ho.

En tot cas només un ingenu o un negat per l'aritmètica pot deixar de veure en la proposta un interès partidista. Fixant el límit a 36 en lloc de 40 als grups que conformen la majoria ja els falta tan sols dos vots per poder elegir els candidats que més els convenguin. En altres paraules, ja no els fan falta els vots del principal partit de l'oposició, i això, vulguin o no, és així, basta fer números. És molt difícil imaginar que darrere això doncs hi ha un simple canvi que no tengui a veure amb la conjuntura que en aquest moment hi ha en aquesta cambra. També s'estalvien, per altra banda, aquesta cosa -m'imagín que és per açò que ho han fet- que no quedaria massa bé de reduir-ho tot a una simple majoria absoluta, és a dir, només nosaltres decidirem això. Evidentment, clar, també és ver que després, si no aconseguissin, posem per cas, aquests 36 de tot d'una llavors en un mes -per això també m'imagín que ho han canviat- podran passar, diguem, a aquesta majoria absoluta, i la majoria absoluta els servirà per fer el que volen fer. En tot cas,

tot fet molt de pressa i mal fet. Nosaltres insistim en això, és a dir, no tornaré repetir allò del model, és evident, ho acaba de repetir el Sr. Font, té tota la raó, les coses s'han de fer ben fetes i no mal fetes. En fi...

Hi ha una altra qüestió, una llei, encara que siguem ara a la presa en consideració d'una reforma d'una llei que després ha de tenir probablement un altre articulats, en tot cas una llei no pot tenir, o no hauria de tenir, un valor merament conjuntural, vull dir que no pot ser que només serveixi un poc per sortir del pas perquè tenim un problema. Jo no era aquí, evidentment, ni el meu grup no era aquí quan van fer aquesta llei d'IB3 que ara volen reformar, però el seu articulats em pareix en general més inclusiu, si podem utilitzar aquest terme pertanyent a un camp diferent que el de la política, que no pas el que ara proposen per substituir-lo, ni que sigui per substituir-lo de manera provisional.

La seva proposta de reforma, senyores i senyors del Govern, i resta de companys de viatge parlamentari, és una proposta adaptada a la circumstància, pensada, idò, per satisfer els interessos partidistes dels grups que conformen la majoria, i fins i tot amb alguna reserva, com acabam de veure en el cas d'un dels grups, de Podem; i res pus, una mala reforma de la llei, en una paraula.

Per altra banda aquesta renúncia al consens s'evidencia, ja ho hem dit, amb la baixada del llistó de 40 a 36 vots per elegir el consell d'administració i el director general, però també amb l'exigència o la premissa, diguin-ho com vulguin, que els serveis informatius siguin elaborats per personal propi de l'ens. Ja sé que aquesta exigència formava part de la llei de 2010 i que va ser suprimida per la disposició final primera de 2013, però aquí l'important no és anar reposant el que els adversaris polítics han eliminat, sinó demanar-se si resulta més convenient un articulats restrictiu com el que ara es proposa, o un de més genèric que no exclouï, per tant, aquesta possibilitat ni d'altres que puguin presentar-se, sobretot tenint en compte el col·lapse financer a què ha conduït la fórmula de contractació directa a altres televisions, cosa a la qual ja m'he referit quan hem estat discutint la moció. Al cap i a la fi els nombres han d'acabar quadrant, tant com les persones, m'atrevesc a dir, entre altres raons perquè si no quadren els uns difícilment quadraran les altres, i en aquest sentit la partida de personal sol ser sempre una de les més voluminoses a qualsevol pressupost. Entre parèntesi, avui en dia ja hi ha una part de personal contractat a l'ens públic, per tant tampoc no estem parlant d'una internalització absoluta, i aquesta part de personal és justament l'encarregada, en principi, segons..., de fixar la línia informació del mitjà, com a mínim la que du el pes d'aquesta línia informativa, i això també és una cosa que s'hauria, probablement, de tenir en compte.

La proposta de reforma conté molts d'altres aspectes que també són opinables. En alguns, com per exemple en tots aquells que insisteixen a garantir una major transparència en els comptes i en la gestió en general, segur que ens posariem fàcilment d'acord, i no només nosaltres amb els grups proposants sinó també, evidentment, jo crec que amb el conjunt d'aquesta cambra. Però en d'altres aquest acord requeriria un procés més llarg i difícil, procés en què hauriem de tenir en compte moltes de les observacions que el mateix sector, per

cert, a través de l'Associació de productores, ja ens ha fet arribar, crec, a tots els grups parlamentaris.

Per tot això, i pel que hem indicat a la intervenció anterior, Ciutadans no pot votar a favor d'aquesta presa en consideració d'aquesta proposició de llei. Conté massa elements discutibles o clarament contradictoris amb l'esperit de consens que aquest govern i els grups que li donen suport han pregonat des del començament de la legislatura i que nosaltres consideram, efectivament, indispensable per fer bé les coses, o sigui, per fer-les de manera que tothom en surti beneficiat i no només uns quants. Allò adient seria, idè, aparcar aquesta proposició de llei fins que hi hagués un model definit de ràdio i televisió autonòmiques com demanava abans la moció, a la qual, parcialment almanco, hem donat suport, i que ens hauria agradat també completar amb una esmena que hem presentat.

En tot cas les coses són com són i per tant no ens queda més remei que acceptar-les així. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació vénen les rèpliques dels grups parlamentaris presentants de la iniciativa. Té la paraula la Sra. Pilar Costa, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument, crec que no està de més recordar que IB3 va néixer l'any 2003, amb una llei d'acompanyament l'any 2003; per tant portam dotze anys des que va néixer l'ens i mai, repetesc, mai no s'ha aprovat un consell de direcció ni un director general, ni per dues terceres parts ni per tres cinques parts. Per tant tots aquells que ara s'esglaien tant d'aquest canvi de majories que proposam els partits que donen suport al Govern seria bo que fessin autocrítica quan mai no han aconseguit una majoria superior a la majoria absoluta.

Aquí s'ha recordat també abans: la passada legislatura hem tengut un consell d'administració -no havia passat això mai-monocolor!, tots del Partit Popular, i no és que haguessin anat a buscar persones independents, que poden tenir més una ideologia que una altra, faltaria més, no, és que vostès van anar a buscar, senyors del Partit Popular, exregidors del PP, càrrecs del Partit Popular, sense complexos, i això s'ha d'acabar. Podem seguir amb un debat hipòcrita de si el canvi de les majories implica voler controlar políticament IB3. No, no es tracta d'això, tot al contrari, es tracta de desbloquejar una situació que ha existit cada vegada que s'ha intentat aplicar la majoria de dos terços, perquè mai no s'ha aconseguit, no només ara, no, mai. I els senyors del Partit Popular..., perquè a mi, que aquest discurs el faci el representant de Ciutadans, miri, me mereix tot el respecte perquè en tot cas no està fermat per actuacions anteriors, però que el Grup Parlamentari Popular, que ha modificat per decret llei la Llei d'IB3 la passada legislatura en tres ocasions, que va nomenar tres directors generals diferents la passada legislatura, no un sense consens, tres!, i per majoria absoluta, què han de dir ara, que no el varen triar ni per dues terceres parts ni per tres cinques parts?

Se'ns acusa que feim una proposta de tres cinques parts per així adaptar-ho a la majoria que té l'actual govern. No, mirin, ja ens agradaria, però és que no és així. Els partits que donen suport al Govern no tenen tres cinques parts d'aquesta cambra. Intentam que el consens sigui més ampli del que representa els grups que donen suport al Govern.

I responc a la pregunta que ha fet el Sr. Font: estan disposats els grups o els partits a tenir un professional independent al capdavant d'IB3? Sí, per suposat, a això aspiram, i tot això no és incompatible perquè de forma paral·lela es faci el debat més ampli sobre el model de televisió que volem.

Per altra banda, però quina por...?, algú té por que hi hagi professionals de l'ens que facin els informatius i que siguin de la casa?, perquè és que ara just sembla que hem descobert la pólvora, ara resulta que tothom està espantat perquè hi pugui haver professionals independents internalitzats i que siguin els responsables d'uns informatius d'una televisió pública. A mi tampoc no em pareix una cosa tan greu, és més, crec que seria allò desitjable, però així i tot estam disposats a obrir el debat, però el debat no s'obriria si avui no portéssim aquí a votació aquesta proposició de llei que, com he dit abans, permetrà que a partir de demà tots els grups presentin les esmenes que creguin convenient.

Crec que..., bé, amb el discurs del representant del Partit Popular hem avançat, han reconegut que la passada legislatura es van equivocar per tres vegades, no una, no, sinó per tres. I bé, deixin ja de dir que aquest és un govern..., no sé com ho ha dit, ideològic. No sé a què es refereix, això, que aquest és un govern ideològic. Miri, val més un govern amb ideologia que un govern sense cervell. Jo deman al meu govern que apliqui polítiques amb ideologia, faltaria més, i cadascú defensarà la ideologia que trobi oportuna.

Per tant jo crec que seria bo que seguíssim com a mínim amb l'esperit de consens que hem encetat a la moció anterior, que els grups que hem redactat aquesta proposició de llei estam oberts sincerament perquè hi pugui haver esmenes que es puguin acceptar, si tot allò va encaminat a modificar la llei en allò que sigui necessari, i que ningú no intenti fer veure o fer creure que perquè aquests grups proposen canviar una majoria de dues terceres parts a tres cinques parts això és un atac a la democràcia, és un intent de controlar l'ens, quan per dues terceres parts no s'ha aprovat mai. Per tant podem seguir fent el paperot, però jo no el vull fer, aquest paper, no el vull fer...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. COSTA I SERRA:

...crec que seria -acab ja, Sra. Presidenta- crec que seria més bo ser sincers, posar la majoria com la resta d'organismes estatutaris, com ja he dit abans, i que exigeixen només les tres cinques parts.

I ja acab que, per cert, els he dir, senyors del PP, que més val ballar de forma espontània que robar de forma organitzada. Gràcies.

(Remor de veus i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Abril, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, molt breu. Acab amb una qüestió i amb una invitació. Una qüestió: diguin-me tots els grups que han intervengut, sobretot els que posen en qüestió aquesta proposició de llei, una sola qüestió que a més els grups proposants no estiguin disposats a debatre, que realment hipotequi o condicioni aquest canvi de model de què parlam tots i aquest debat social que tots trobam, i totes, que és necessari fer sobre la radiotelevisió pública. Em podrien dir "no, la direcció i tal..."; bé, està clar que la direcció i el criteri d'elecció d'aquests professionals hauran de ser molt bons professionals, que hauran de tenir, entre d'altres, la missió de gestionar aquest canvi de model. Això és l'únic que per ventura podríem discutir.

I una invitació, una invitació -a no ser que tinguin totes les respostes per a la qüestió que els acab de plantejar- a tots els grups polítics, independentment de la discrepància, del nivell de discrepància: que voteu a favor d'aquesta presa en consideració, i molt especialment El Pi, perquè realment es pugui iniciar de veres aquest debat i aquest tràmit parlamentari i puguem obrir una nova etapa per a una IB3 que realment sigui de totes i tots, i que abandoni i deixi enrere aquest estar sempre al centre de la polèmica pública i passi a estar al centre del servei públic.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, també molt breument, el Partit Popular avui s'hauria de sentir molt responsable de la situació que vivim i, en canvi, sembla que és un panorama nou i que no té res a veure amb aquests quatre anys que ha gestionat. Si el Partit Popular a més, realment hagués tingut interès i vocació de consensuar un nom de director general, a partir per exemple dels noms que vam proposar els diferents grups que donen suport al Govern o n'hagués proposat un el Partit Popular per negociar i arribar a un acord, avui no seríem aquí i no va ser així i no va ser així per qüestions clarament de politització, per damunt dels noms es van proposar, es van demanar, es van exigir, nous requisits que polititzaven per exemple els caps dels informatius. Val més dir-ho clar, val més dir-ho clar, no hem arribat a un acord perquè el Partit Popular no va fer cap esforç en aquest sentit.

I el Partit Popular ens acusa que aquest govern fa política. Doncs mirin, sí, em sap greu, fa política. I que aquest govern fa política a partir d'una ideologia. Doncs mirin, sí, aquest govern fa política i ho fa a partir d'una ideologia. Alguns fan política a partir d'uns interessos molt poc clars i molt pocs públics. I sí, tal vegada alguns ballaran, però ballen amb A, alguns fins ara el que han fet ha estat ballar i ballar amb B, són vostès, no sé si se'n donen compte. Fins ara han ballat amb B, vostès volen derivar qualsevol qüestió amagant el seu principal problema que és el finançament, el finançament no d'aquesta comunitat autònoma, sinó del seu partit i de les seves seus. Vostès han ballat amb B, nosaltres continuarem ballant amb A, continuarem fent política i continuarem fent política a favor dels ciutadans. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Sí, només volia dir que no faré ús de la meua paraula, però no perquè el Sr. Tadeo m'hagi dit que vagi en compte, jo diré tot el que he de dir en aquesta cambra i crec que ja s'ha dit tot. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, no sé si li ho he dit o no, però sincerament, m'és igual si va en compte o no, vostè té la llibertat de dir aquí el que vulgui, igual que jo.

A partir d'aquí, jo el que lament és que avui el que criticam són les formes. I jo ja els ho he dit, fem autocrítica, si nosaltres ens vam equivocar, no s'equivoquin vostès. I el que crec que és totalment intolerable són el final de les dues intervencions de la portaveu del PSIB i del portaveu de MÉS per Menorca que sempre tiren cap enrere. Havia de ser una legislatura de no mirar cap enrere, ni mirar cap herència. Idò és tot el que estan fent, a les dotze preguntes i a la interpel·lació ho estan fent, tirant d'herència, és que no fan res més que tirar d'herència en aquest sentit.

A partir d'aquí volem una radiotelevisió pública de les Illes Balears que sigui independent, amb una llei consensuada? Sí, i els ho diré, açò ho volem tots, però açò hem donat suport al primer punt de la moció d'El Pi que ha presentat el Sr. Font, posant la llengua allà on també ell volia, igual que he fet jo. Però a partir d'aquí, els diré i si no, pensin-s'ho bé, si dia 21 de juliol no haguessin retirat de l'ordre del dia el punt de l'elecció de director general, els asseguro que avui hi hauria un altre director, n'estic convençut, senyores i senyors diputats, n'estic convençut!

(Alguns aplaudiments)

A pesar d'allò que nosaltres haguéssim dit a les reunions, és igual. Jo estic convençut que si no ho haguessin retirat, n'hi hauria. I si no, els dic, dimarts que ve, cerquin la manera que el Reglament ho permeti i duguin aquí els quatre mateixos a veure si en surt cap o no. Facin-ho i veurem si surt.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Abril, nosaltres ens hi abstenrem, no votarem en contra, ens hi abstenrem i esperam poder fer-hi feina a la ponència i tot allò que hem expressat. Però vostè em diu "diguim una cosa que afecti el model". Idò miri, jo n'hi diré dues que per a nosaltres afectaria, una que és menor, però una crec que és important. Diu l'apartat 5 de l'article 18, es modifica i queda amb aquesta redacció "els membres del consell de direcció han de ser retribuïts en dietes, que s'han de fixar reglamentàriament, respectant en qualsevol cas el límit establert per la Llei de pressuposts de la comunitat autònoma i tenint en compte els desplaçaments entre illes". I si el consell de direcció hagués de ser professional? Perquè el model digués que ha de ser professional com el de TV3. Si el model digués que havien de ser professionals i com a TV3 cada membre del consell de direcció té una responsabilitat d'una part de la televisió.

Hi ha coses que afecten el model, no són determinats, és evident. Nosaltres ho deim perquè si canviem el director i el consell de direcció, resultava que després teníem temps per mirar com ha de ser aquest model, perquè un model amb un consell de direcció professional és una cosa. Perquè al final al consell de direcció li donen a aprovar les coses i enviam allà els representants que trobam cada partit i té molta responsabilitat i després els imputen i es juguen el seu patrimoni i com que no dominen allò que tenen entre mans, tenen un risc. És a dir, hi ha moltes coses per parlar de model, perquè tenim l'experiència d'allà on ens hem pogut equivocar. Això és igual que aquesta proposta que ara prenem en consideració que diu, "el límit de despesa estarà damunt 300.000 euros, a partir de més de 300.000 euros hi ha el consell de direcció". Idò miri, jo li ho diré, si fan una sèrie de ficció, hauran de fer un trossejat, o si no, haurà d'anar cap allà, perquè no hi ha cap sèrie de ficció que no valgui més de 300.000 euros.

És a dir, sentit comú. I he dit que des d'El Pi no en teníem massa idea, d'això, en començam a tenir. D'aquí que acabi la legislatura li faig saber que en tendrem, som honests en aquest sentit. És a dir, nosaltres ens abstenrem i participarem d'una forma molt activa perquè hi hagi un consens per treure un nou model. Així de clar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, passarem a la votació de la presa o no en consideració de la proposició de llei debatuda. Votam.

Vots a favor 32, vots en contra 22, abstencions 3.

Per tant, queda aprovada la presa en consideració de la proposició de llei debatuda.

(Alguns aplaudiments)

V. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades, sobre règim d'incompatibilitat dels diputats.

Finalment, sotmetrem a la consideració de la cambra l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades sobre el règim d'incompatibilitat dels diputats.

Sra. Secretària Primera vol llegir l'informe?

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Informe que emet al Ple de la cambra la Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades, en compliment de l'establert a l'article 22 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

La Comissió de l'Estatut dels Diputats i les Diputades, en reunió mantinguda dia 29 de setembre de 2015, ha estudiat les declaracions presentades per cada un dels senyors diputats i les senyores diputades, que integren fins a dia d'avui el Parlament de les Illes Balears, a l'efecte de complir el que disposa el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 8 del Reglament de la cambra, referent a l'examen d'incompatibilitats.

L'examen s'ha fet de conformitat amb el que estableix l'article 5 de la Llei 8/86, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i les modificacions posteriors i els apartats 2 i 3 de l'article 155 de la Llei Orgànica 5/85, de 19 de juny, de règim electoral general i les modificacions posteriors.

Atesa la normativa abans esmentada, aquesta comissió resol d'informar la cambra que cap diputat ni cap diputada no està subjecte a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec.

A la seu del Parlament, a 29 de setembre de 2015.

La presidenta, Sara Ramon i Rosselló. I la secretària, Maria Montserrat Seijas i Patiño."

LA SRA. PRESIDENTA:

Es pot aprovar per assentiment?

Queda aprovat per assentiment l'informe d'incompatibilitats.

I no havent més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS